

ورههه مال..

حاجی لهقلهقه خوشهویسته کهمان

رۆمان

سلیمانی

۲۰۰۷-۱۴۲۸

ناوی کتیب: وهرهه مال.. حاجی لهقلهقه خوشهویسته کهمان

جۆر: رۆمان

سال: ۲۰۰۷-۱۴۲۸

ژماره ی چاپکراو: ۱۰۰۰

بهرگ: نووسهر (وینهی حاجی لهقلهقه که له سایتی

www.misscompton.co.uk وهرگیراوه)

ژماره ی سپاردن: ۲۰۰۷-۸۲۸

مافه کان هی نووسهرن

پیشکش بہ

گیانی باوکم و

ژیانی دایکم

دو نمونہ ی پاکسی و راستگویی

پېدەكەنى ۋ ھاوار دەكات:

– ھەلسە درەنگە .. درەنگە .. گویتان لى نىيە؟

بەلى گويمان لىيە ئىتر بۇ ھاوار دەكەى؟

دەبوت درەنگە و پېدەكەنى. گويمان لىيە و دەنگى دايكمانە. سەد سالە ھاوارەكە نەگۆراوہ .. سەد سال؟! كەواتە سەد سالە دەلى درەنگە و درەنگىش نىيە. درەنگە بۇ ئىمە بۇ ئەوان نا. ھەموو پۇژىك دەببىستىن: ھەلسە! ھەلسە! ھەموو پۇژىك ھەينى و ھاوين و پشووەكانى تر نەبى كە مرۇقەكان عاقل دەبن و قوتابخانەكان دادەخەن. گويمان لە ھاوارەكەيە، من و كاكم گويمان لىيە، نازانم بۇ لانه جيقن، ئە و لە ژورە جيقنەكەيدايە.

دايە ھاوارى كردهوہ و ئەمجارە وەكو كەسىك كارەبا گرتبىتى لەجىگە راپەپریم، ھەموو جارىك دواى چوارەم ھاوار رادەپەپریم. لىفەكەم وەكو دووپشك لەسەر خۆم لابرەد. چاويك كراوہ .. چاويك داخراو، دوو قاقچىشم بۇ ئاودەست دەمبەن. لە ھەموويان زووتر ھەلدەستم، بەلام لاي دايك يەككىم لە تەمبەلەكان. دەبى دواى ئاودەست بەپەلە لە دەستشۆرەكە (لە و مالا گەورەيەمان ھەر ئە و يەكە ساغە و ئىش دەكات، باوكم بە سالىك دەستشۆرىك چاكانكاتەوہ) ئە و دەموچاوہم بشۆم كە دايە ھەموو جارىك دەلى ئاگاي لى بووہ شە و قالونچەكان لىستبوويانەوہ، دواى دەموچاو شتتىش ناخۆشترىن كارى بەيانى بكەم؛ دەمودان شتن. ئەوہى ددان شتنى داھىناوہ رقى لە خەلك بووہ، بەتايەتى لە مندالان.

پەلەكردن لە و ئەركانە بووہ تە خوويەك لەلام، سوپاس بۇ برا گەورەكەم، دەبى ئەوانە بەپەلە بكەم ئەگىنا ئەگەر پۇژىك بلیم با كەمكى تر بنووم و كاكم پىش خۆم ھەلسى و بچىتە ئاودەست دەبى ميز بكەمە باخەكە ئەگەرنەمەوى بيكەم بەخۆما.

من ھەلسام و ئىتر كارم بە ھاوارى دايە نەما. گويم لىبوو ھاوار دەكاتەوہ، ھەموو پۇژىك گويم لىيە:

– ھەلسە حاجى گيان، ھەلسە .. درەنگە.

حاجى باوكم نىيە، حاجى كاكەم. دايە حاجى زۆر خۆش دەوى. دايە شىتى حاجىيە. زۆر جار باوہشى پيا دەكات و ماچى دەكات. پەنجەكانى بۇ دەكاتە شانە و قزى بۇ دادەھىنى و پى دەلى كچ بوايە دەيكردە بووكىكى جوان.

كاك ھىشتا ھەلنەساوہ و دايە ھاوارى بۇ دەكات.

دايە دەلى حاجى لە برا تاقانەكەى دەچى كە بە گەنجى مردبوو، كەواتە ئە و خالەمان وەكو حاجى بالابەرزبوو، بلیم درىز بوو، دياريشە وەكو حاجى كەسىكى سەير بوو چونكە ئە و خالەمان تەنيا يەك وینەى ھەبووہ ئەویش ھى دەموچاوى كە لە ھى حاجى دەچى: دەموچاويكى بارىك و درىز، قزى لەناوہ پاستدا بۆتە دوو بەش، نىو بۇ پاست، نىو بۇ چەپ، دوو گووپىشى بۇ ناوہوہ قوپاون وەك نوقلىكى مژبى.

كاك ھىشتا ھەلنەساوہ و دايە ھاوارى بۇ دەكات.

دایه ده چپته ژورره که ی من و حاجی و سووک رایده وه شینئ، ژورره که نا... حاجی راده وه شینئ:
- هه لسه... با ماموستا لیت توورپه نه بی.

به لام ماموستا لیتی توورپه نابی چونکه دایم قهت ناهیللی دوابکه وی، واته ناهیللی حاجی دوابکه وی.
ئالان، ئەمەش ناوی کاکمه، حەقەدە سالانە (من دوانزە سالم... ئەوهم وتبوو؟) و شیوه یه کی تایبه تیی هه یه و له
ئیمه ناچی. بالای به رزه، نه خیر دریزه (ئه وه یانم وت)، هیندهش لاوازه دوو دهست و دوو قاچی له قامیش ده چن.
سکیشی به پشتییه وه نووساوه. کاکه هینده دریزو باریکه ناومان نابوو حاجی له قله ق. له بهرئ وهش که ئه و ناوه ی
پی ناخوش نه بوو، ناوه که به سه ریدا دابراو دایه و بابه پیمان دهوت حاجی له قله قه که مان. من و لانهش، خوشکه
بچوکه که مان، هه ر پیمان دهوت حاجی له قله ق، به لام من نه مده زانی چ شتیکی جوان له و برا دریزه ماندا هه یه که و
له دایه دهکات و خوښی بوئ... ژنان شتی سه یریان هه یه.

له کوتاییدا حاجی هه لساو به دوو چاوی داخراوه وه به دهم قاچ خشاندن له زه ویی ژورره که به ره و میزکردن
رۆشت. من هه موو شتیکم ته و او کردبوو و له مه تبه خ له گه ل باوکم نانی به یانیم ده خوارد. باوکم میزی کردبووه؟ له وه
ناچی.

ویستم درۆیه ک بۆ باوکم هه لبه ستم. پیم وت:

- به دایه ده لیم بابه دووهم جاریتی نانی به یانی بخوات.

تومەز راست بوو. خه ریک بوو قوتوووه بیره که بنی به ده مییه وه، خیرا ئاوری بۆ دامه وه:

- وس! .. وس!

حاجی له به رده م ده رگای مه تبه خ تیپه ری و وه کو هه موو پۆژیک بینیمان له گه ل رۆشتنی دوو ئه ژنوی
ده نوشتانه وه. کاکه ئالان کاتی تر که ده روات دوو ئه ژنوی ده نوشتیینه وه و ئەمه زیاتر وای لیده کات له حاجی له قله ق
بچی و ئەمه خه فه تم ده داتی، کاتیکیش تازه له خه و هه لده سی دوو قاچی زۆرتر ده نوشتیینه وه و ئەوه ده مخاته
پیکه نین.

ئالان به هره ی له وهش زیاتری هه یه. کاتیک قسه دهکات قسه کانی خاو له ده می ده رده چن و وه کو که سیکی لی
دی به خاوی بلئ: ((وا.. و.. و)). ئەمه کاتی تر، به لام که له خه و هه لده سی و تا ده چپته ده ره وه قسه کرنی شتیکه
ناتوانی باسی بکه ی، زۆر خاوتر، له زۆریه ی قسه کانیشی تیناگی.

هیشتا ماوه بۆ قوتابخانه، منیش له گه ل بابه له مه تبه خ ماومه ته وه و بۆ ئه وه ی خۆم له و ئامۆژگاریانه ی دایه
دووربخه مه وه که دیواره کان ده بپن و ده یدهن له گویم خۆم خه ریکی وانه کانی دوینی کرد گوايه پیاواندا ده چمه وه،
له پراستیدا وانه کانی دوو هه فته ی له مه و پیش بوون و ته نها چاوم ده بیینین، چاویشم نه یده بینین، بیرم له به لئینه که ی
(هیمای) هاورپم ده کرده وه که ئەمپۆ مۆبایله که ی مامی بۆ یه ک پۆژ ده دزی و پیشانمانی ده دا.. به فشه ی ئە و مۆبایلی
وا له شاردا نییه، هه رچه ندیشه ده زانم فشه دهکات به لام خۆم ده خه له تاندو دوغام بۆ هیمای ده کرد بتوانی ئە و
مۆبایله سه یره ی مامی بدزی.

دایه لانه ی دوا ی هه موومان خه به ر کرده وه، دایه لانه دوا ی هه موومان خه به ر ده کاته وه. وه کو هه موو
به یانییه کیش لانه به گریانه وه هه لسا. ئەمسال یه که م سالی قوتابخانه یه تی، قژی کراوه به دوو کلکی لای راستولای

چه پو دوو كلکه كه به قردیله ی سپی به ستراون، ئه و ته مبه له شه و به قردیله ی مه کته ب نوستبوو. لانه به ده ما دنوست؛ قولیکي دنوشتانه وه و نه وه ی تری دريژ ده کرده وه، دوو قاجيشی هه روا؛ يه کيک نوشتا وه ته وه و نه وه ی تر دريژ کراوه ته وه.. به کورتي له بوقیک ده چوو مه له ده کات، جيگه که ی ژيريشی هينده ده شيواند واتده زانی به قايمی مه له ی کردوو نه وه کو بخنکی.

لانه ده می وه کو ده پرابه ی کراوه ی دوکانیک کردبو وه وه ده گريا. به ده می کراوه ی و ده موچاوی ئاوساوی له بوق ده چوو. به گريانه وه هاته لامان بوق مه تبه خ:
-بابه... بابه...

بوق لای باوكم چوو تا باوهش به ناوقه دی ئه و باوکه ی بکات و به گريان سکا لای زولمی خه به رکردنه وه ی لا بکات، به لامدا تيپه پری و به سووکی کلکيکی قزيم بوق خواره وه پراکيشا، قاي متر گريا:
-بابه... بابه... توانا ليی دام.

باوكم دهستی گرتو بردی بوق دايکی ميزي پييبکات و ده موچاوی بوق بشوات. هه موو فيرين نان بخوين پاشان خومان بگورين، به لام خوگورپيني حاجی پيش ناخواردنی بوو. حاجی ميزکردنو ده موچاوی و ددان شتنی ته واو کردو وا دايکی ئيستا سه رپه رشتی خوگورپيني ده کات. گويمان لييه چيی پي ده لی:
-قوربانتم بيم، زنجیری پانتوله که ته هه لکيشه.
گويمان لييه بيریده خاته وه:
ئه مجاره ده سته سپره که ته ون نه که ی.

گویشمان له حاجیبه (وا...وا) يه تی و تيناگه ين چي ده لی. ئامورگارييه کی تری دايکيشی که وه رس بووم ئه وه ندهم بيستوو، باوکيشم وه رس بووه به لام ئه و وه کو دايه به پيويسي ده زانی. دايه ئامورگارييه که ی وته وه:
-قورباننی بی دايه له بورت نه چي، هه رکچيک ته له فونی بوق کردی يه کسه ر موباييله که داخه ره وه.
دايه زور ده ترسی کچان حاجی له خشته به رنو ده لی خوژگه ئه وسا بوايه که موبایل نه بوو، به لام چي بکات؟! ناچار بوو موبايلی بوق بکری. من چه ند جاریک له دايکم پرسيوه: ئه ی ئه گه ر چوله که کان ته له فونيان بوق حاجی کرد؟ پيشمده وت حاجی ته نها وه لامی ته له فونه کانی چوله که کان ده داته وه.. حاجی چوله که کانی زور خوش ده وی. هه موو رۆژيکيش دايه له وه زاره ته وه دوو يان سی جار ته له فونی بوق ده کات تا بزانی چونه. ده بی چيی پي بلی؟ له م قسانه زياتر هه يه؟

-قورباننی بی دايه که س شه پی پي نه فروشتی؟ پاره که ته ليينه که وتوو؟ ميزه که ته بکه تا له پوله که ميزت نه يه ت و دوايی شه رم بکه ی بجيته ده ره وه.

ئه مه ی دوايی هه لبه ستنی خومه.. به لام کی ده زانی؟ په نگه وای پي بلی.

گويمان له ئامورگارييه کی تری دايکی بوو، هه ره وه جوړه:

- ئه گه ر کچيک له ريگه دا قسه يه کی له گه لدا کردی وه لامی نه ده يته وه.

بابه هاواری بوق کرد:

-راشمه که به دوايی کچانداو زنجیری ته نووره که يان له دواوه بکه يته وه.

ZAGROS WEBSITE

دایە بە تووڤه بیهیو ھاواری کرد:

- نهوزاااااا... !!

نهوزاد ھاواری کردهوه:

- من نیم، توانایه.

ئەمجارەش دایە دەنگی بەرز کردهوه:

- بەگالتهش بی منداالەکان فیری درۆ مەکه.

ویستم تۆلە بکه مەوه:

- باوكم دووهم جاریتی نانی بهیانی بخوات.

باوكم فریا نهكهوت بیدهنگم بکات، بهلام دایە خەریکی حاجی بوو و تۆلەكەم چرووك دەرچوو. لەکۆتاییدا حاجی

هاته مەتبهخ. (وا..وا)یەکی کرد ئەوهی لی تیگەیشتن که دەلی بهیانی باش. بابە وهلامی دایهوه:

- وا.. وا.. وا.. باش.

وهكو شتهکانی تریش نانی کاکه زۆر دەبات. کاکه هیچ ناخوات بهلام هەر زۆری پیدهچی. کووپه چاکه ی بۆ

دادهنریو ماوهیهک تهماشای دهکات. وهکو چۆلهکه، بهلام به دوو پهنجە دریزهکهی نهک به دهنوکی بچووک لهتی

بچووک له نانهکه دهکاتهوه و دهیخاته دهمییهوه، ئەو لهته بچووکە قسهکانی خاوتر دهکاتهوه. ئەوسا دایە زۆری

لیده کرد شت بخوات، دایە خەریک بوو شیت دەبوو که دهییبینی هیچ ناخوات، جاریکیان بهزۆر شتی دایه، ئەویش

نهخۆشکهوت و بهپهله گهیااندمانه، بلیم بابەو دایە گهیاندیانه، نهخۆشخانه. دوکتۆرهکه ههپهشهی له دایم کرد که

زۆری لینهکات. ئەو دوو شهوهی له نهخۆشخانه کهوت زانیم تهنیایی چهند ناخۆشه (چی له لانه جیقن بکهم؟)،

ئەوسا زۆر له حاجی و شیهوکهی و خووهکانی بیزار بووم، بهلام دواى ئەوه بههه موو شتیکییه وه قبوولم کرد، به

لهشی سهیری، بهقسەى خاوی، بهو دوو لاقهی که لهکاتی پۆشتندا دهنوشتینهوه. دواتریش ئەو قبوولکردهههندی

جار دهبووه خهفته بۆی بهتایبته که کورانی بینامووس شهپریان پی دهنفرۆشت و لییان دها منیش هیچم بۆ

نهدهکرا.

هه موو شتیکیمان کردو چووینه بهردهرگا و وهکو هه موو جاریک دایه به ههزار ماچ حاجیی بهپی کرد. فلق فلق

ماچ، فلق فلق ماچ، ههردوو پوومهتی گرتبوو و سهری دهخولانهوه بۆ ئەوهی هیچ پوومهتیکی له پینچ سهه ماچ

که متری بهرنهکهوی:

- خویه نازانم ئەم کوپه بۆ ئەوهنده خۆش دهوی.

یهک ماچیش بۆ من، ئامۆزگارییهکیش که پهیههندی بهمنهوه نهبوو:

- ئاگات له کاکت بی.

جانتاکهه بهپشت هه لگرت:

- ئەهی ئەگەر کچیک تهلهفونی بۆ من کرد؟

چه ناگهی به دوو پهنجەى گرتم:

- لهتۆ ناترسم.. بهلام تۆش وریا به.

چەناگەى ئەويشى بە دوو پەنچەى دەستەكەى تر گرت:

– نامەوئ تووشى ھەلە بن.

لانەش بەشى خۆى ھەبوو، فەرمانئىكى زىرى داىكى بەرکەوت:

– يەكسەر بۆ قوتابخانە.

لانە جارئ جىقنە ئەگىنا شىئى دەکردو لە حاجى زياتر لەگەلئدا دەيوت.. داىم خۆى جارئىكىان واى وتبوو.

دايە لەگەلەماندا چوو بەردەرگاو جارئىكى تر سەرسوپمانى خۆى دەرپرئى:

– خوايە نازانم ئەم كورەم بۆچى ئەوئەندە خۆش دەوئ.

ھەرسئ چووئە دەردەو و لانەى داوى يەك ھەنگا و لئمان جىابوو ھە. فرىاكەوتم كلكئى قئى بەستراوى بۆ

خوارو ھە پاكئىشم. دووركەوتئەو ھە من بە كاكم وت:

– ديارە باپىرت حاجى لەقلەق بوو.

كاكم پرسئ:

– باپىرى تۆش ئەو نىيە؟

قسەكەى بەشى دوو قسەى منى خايند. تەماشائى بالائى خۆم كرد:

– كە بگەمە تەمەنى تۆ بالام ھەكو تۆ دەبئ بەلام لەشم پەر دەبئ، دوو قاقئىشم لەرۆشتندا نانوشئەئەو.

جارئىكى تر تەماشائى بالائى خۆم كردو لەدئى خۆمدا پرسىم دەبئ منئىش ھەكو ئەو بارىك نەم. سەرم ھەلپرى و

قوتابخانەكەم بىنى، دوانا ھەندى (بالئدە) كوران، ناوئىكى گونجاو ھە بۆ كاكە، بەلام شوئەكەى لە ناو ھەكەى

گونجاوترە، ھەمووى سئ كۆلان لەمالە ھە دوورە. جوانو گەورە و پئىكوپئىكە، بۆ كورائى گەرەك دروستكراو ھە،

گەرەكئىش يەك مائى ناشىرىنى تئدا نىيە، يەك ھەژارئىشى تئدا نىيە.

مالە پئىشو ھەكەمان باشتر بوو بەلام بابە نەيدەتوانئ ھەموو رۆئىك بۆ قوتابخانە بمانبات، واتە كاكە بەرئ، بۆيە

دايە لئى ھەلپئچا تا ئەو خانوو ھە بفرۆشئ، واتە بابە بىفرۆشئ، تا خانووئەكى نئىك لە قوتابخانە بكرئو نئىمە، بئىم

كاكە، تەنھا چەند ھەنگاويك بروت تا كەمتر ترسئ ئەو ھەبئ كورائى ھارو بئنامووس رئگەى پئىبگرن، ھەرو ھە

كچان رئگەى پئىبگرنو لەخستەى بەرن (دايە وا دەزانئ ھەموو كەس حاجئى لا جوانە).

ديارە حاجئى لە ھەموو ئەم شتانە بئخەبەرە، ئەو ھەموو جارئىك كە بەرەو قوتابخانە دەرپۆئىن بەبزەيەكەو ھە

تەماشائى ئاسمان دەكات، تەماشائى چۆلەكەكانى ئاسمان دەكات، بالائى درئئى و نوشتانەو ھە قاقئىشى وا لە سەرى

دەكەن بەخاوى بەلاى راستو چەپدا بخولئتەو ھە ھەك بئئى گورائى بئئ. ئەو ھە حاجئى، منئىش ھەكو جاران بەدەم

رۆشتنەو ھە شەقم لە بوتل و قوتوو ھە تالە كەوتوو ھەكان دەدا.

كاكە حاجئى ھەر بەو زەردەخەنەيەى دەيگرتە چۆلەكەكانى ئاسمان، كە يەك چۆلەكەم لەوانە نەدەبىنى، پئى

وتم.. وابزانم مەبەستئ بوو لەگەل خۆئدا قسە بكات نەك لەگەل من:

– زۆر خۆشە لەگەل چۆلەكەكان بفرئ.

بەلام كوا چۆلەكە؟ من ھەز دەكەم بفرم بەلام نەك لەگەل چۆلەكە.

كاكە زۆر دئى خۆشە، چەند جارئىك بۆئ باس كردبووم كە چەند دئى بە مالەكەمانو بە داىكى و باوكئى و لانە،

بېگومان بە منىش، خۆشە، دللى بە قوتابخانەكەشمان خۆشە. حاجى بەردەوام بوو:
-چۆلەكەكان بەرزو خىرا دەفپى.

كاكە سوود لە وانەكانى زمان وەرناگرىت و پاناوى تاكو كو بەئارەزووى خوى بەكاردەهينى (بەراست! بېرم
نەماو، پاناوى پى دەلئىن؟). وەلامم دايەو:

-ئەمپۆ قوتوو و بوتلەكانى سەر زەويش لە پۆژانى تر زۆرتىن.. بلىم زۆرتىرە.

بى پووداو و دوور لە كورپانى هارو بىنامووسو دوور لە كچانى پىگر، كە تا ئەمپۆ كەسيانم نەديو پىگەمان
پىگىر يان قسەمان لەگەلدا بكن (دايە خەيال دەكات) گەيشتىنە دەروازەى قوتابخانەكە و شەش پلىكانەكەى
بەردەمى. سەرکەوتىن و پۆژىكى نوپى قوتابخانەمان دەست پىدكرد.

وتبووم ئىمە لە پۆلى چەندىن؟ من لە دووى ناوهندى و كاكە لە شەش.. ئەمسال بۆ كاكە گىنگە، دەبى سالى
داهاتوو بەسەر بالى چۆلەكەكاندا بۆ زانكو بفرى.

۲

پۆژى قوتابخانە وەكو پۆژانى تر تىپەپى. كاكە شەپى پى نەفرۆشراو تەنھا چەند كەسىك گالتهيان پىكرد، بەلام
هيشتا پۆژەكە ماويەتى و پىويستە بۆ ئەوئەمانەتەكە بەدەمەو دەستى دايكى خوى لە دەروازەى قوتابخانەو تا
دەرگاي مال بەسەلامەتى بىگەيەنم.

نيوئە پىگەكە بى ترس بوو و نيوئەكەى ترى مابوو، لەو نيوئەشدا توش بووين. دوو كورمان پىگەيشت،
پىگەنىنەكەيانم بىست، هاتنو منو كاكەيان وەستاند. دەستيان كرد بە گالتهكردن بە كاكە:

-كاك پەيزە خۆت بشارەو بە كارەبا نەتەن بۆ عەموودەكان.

ئەوئە ترى كەمەرى كاكەى گرتو سەرى بۆ سەرەو.. بۆ دەموچاوى حاجى هەلپى:

-چۆن ماندوو نابى كە بەسەر خۆتدا سەردەكەوى؟

ئەوئە ترى وەلامى دايەو:

-كە بەسەر خۆيدا سەردەكەوى و دەگاتە لاي دەمى خوى بۆ ئەوئە وەلامت بداتەو ئەوئە زورى پىدەچى

قسەكەى توى لەبىر نامىنى.

كورپەكەى تر كاكەى پاوئەشاند، كاكەش وەكو پەيزەيەكى درىژى بارىكى لى هات لەژىر قاچەكانى پياوانى كارەبانا

يارى دەكات.

زانىم شەپەكە هەر دەبى بكى، دىمەنى كاكە بە و جۆرە هەمىشە دلم دەگوشى، پادەوئەستى و قسەى بۆ ناكى و

ناتوانى بەرگرى لەخوى بكات، زانىم شەپەكە يەخەمان بەرنادات. لە پىر بەدوو لەپى دەستم پالم بە سنگى كورپەكەو

نا و دوورم خستەو. دوو كورپەكە بۆ ماوئە سالىك بىدەنگ بوون و حەپەسان، زانىم نابى منىش بىدەنگ بمو

بچه په سيم، پالم به کورپه که ی تره وه نا:

-لاچن ... لاچن .. وازمان لى بېنن.

دوانه که ته ماشاى يه کتريان کرد، دهنگيک له پشته وه هات، کورپک بوو هاوارى ده کرد:

-فهره سوور... نه و دوو گه پره چيپانه؟

ئاوريان دايه وه و ئاورپمان دايه وه، تف له قورگمدا وشک بوو، چوار کورپ بوون به ره و ئيمه ده هاتن، ئينجا په له يان

کردو به هه له داوان رايانکرد، هه موويان هاواريان کرد:

-بيانگرن.. مه هيلن رابکه ن.. ئيستا ده يانکوتين.

زانيم که ده بى هه ر ئيستا رابکه ين. ده ستي کاکه م گرتو بو لاي خو م رامکيشا:

-با رابکه ين ... با خيرا رابکه ين.

کاردانه وهى کاکه خاو بوو، کاردانه وهى کاکه هه ميشه خاوه، واقى ورمابوو و ته ماشاى کورپه کاني ده کرد که

به راکردن به ره و پرومان ده هاتن. باش بوو يه کيک له و دوو کورپه يه که م جار شه پريان پى فروشتين بوکسيکى له

سكى کاکه داو بالاي کاکه ي نوشتانه وه. کاکه وه کو گوشه يه کى نه وه د پله ي ليها ت له و جوړه ي له بيركارى

ده مانخويند. ده ستم گرتو وه و رامکيشايه وه:

-با رابکه ين ... با رابکه ين.

باش بوو کاکه وريابوو وه هه ر به و ئازاره وه پشتى تيکردن و ده ستي به راکردن کرد. کاکه ئالان کاتيک به ئاسايى

ده روات دوو نه ژنوى ده نوشتي نه وه، ئيستا به راکردن زورتر دوو نه ژنوى ده نوشتي نه وه، چهند هه ولئى دا خيرا رابکات

هه ر خاو بوو.

نازانم چى بوو کورپه کان شوينمان نه که وتن. په ننگه زانيبتيان ماله که مان زور نزيکه. گويمان ليوو پيده که نن و

گالته مان پيده که ن، ئينجا که وتن به رده بارانکردنمان، به رده کان که سمانى نه پيکا، دوورکه وتينه وه و دياربوو

مه ترسيى به رده کانمان لى دوورکه وته وه. گه يشتینه گوشه ي کولانه که که يه کسه ر دواى نه وه کولانى خو مان بوو... و

له پر يه که له و به رده انه زورتر روشت، جووته پيالوى کاکه کاتيک راده کات شل ده بن و دوو پاژنه که يان له پاژنه ي پيى

ده رده چن و ده گه رپينه وه شوينى خويان و ده لئین پق پق پق، زورم پيوتبوو نه گه ر پيالويکى گونجاوى ده ستناکه وي

کاله ي قه يتاندار بکاته پيى. به رده که گه يشته پاژنه ي پيالوه که ي و به ر قه راغه که ي که وتو له گه ل به رزبوونه وه ي

پاژنه که وه کو به ردی قوچه قانى به رده که به رزبووه وه و دای له پشتى سه رى، گويم له ته قه ي به رکه وتنى سه رى کاکه

بوو، يه کسه ريش هاوارى ئازارى هات:

-ئالالالال.

ئازارى زور بوو، به لام ترسه که ي زورتر بوو بويه نه وه ستا، له کوتايشدا به برينى کاکه وه گه يشتینه وه مال. که س

له مال نه بوو، لانه ش له مالى دراوسى بوو و ده بوايه بمانه پنايه ته وه. دوو گه وره ي ماله که له وه زاره ت بوون و

ده بوايه من چاره سه رى برينى کاکه م بکرديا، به پيى زانياريبه که مه کانم چاره سه رم کرد، عه تريکم هينا و دام له

شوينى برينه که. کاکه هه لبه زيبه وه و به خاوى هاوارى کرد:

-والا ووالا.

ئینجا بیرخسته وه:

—عه تری دایه یه ... ئه وه ی باب به باشه.

به لام من جیاوازی نیوان ئه و بونانم نه ده زانی، هه موو لای من وه کو یه ک بوون. هه رچونیک بوو عه تریکم هینا گوايه هی باوکه، سه ریم، مه به ستم سه ری حاجی، به فانیله ی خوّم به نه شاره زایی بو پچاپیه وه، برۆیه کی لپوشرو له پشته وه قولکی فانیله که به سه ر ملیدا شوپبووه وه:

—ئاوا باشه تا یه کیکیان دیته وه.

ئه وه یه که دوای زور هاتو دایکم بوو، هاتو له ده رگاوه سه ری پچراوی حاجی بینی و وایزانی یاری ده که یین، به لام کاتیک بینی پشته سه ری خوینه هاواری کرد:

—چیت له کاکت کرد؟

لای کرد بو لای و کردیه باوه شی:

—دایکت به قوربانن بئ چیت لیّهات؟

هه ردوکیان قسه یان کرد، ئه و به خیرایی و ئه و به خاوی، منیش دواپی هه موو شتیکم بو دایکم روونکرده وه. دایه سه ره خویناوییه که ی ته ماشا کرده وه، ئینجا له پر باوه شی پیاکرده وه هه لسا یه وه به ره و ده رگا که رۆشتو هه ردوو دیار نه مان:

—دایه بردی بو نه خوښخانه.

وه لامی من بوو بو پرسیا ری باوکم کاتیک گه رایه وه مال:

—دیاره کاکت مندالی ده بی و دایکت بیرینه بووه ته له فونیکم بو بکات.

ئه وه ش تیبینی باوکم بوو.

باوکم ئه و ملیونه عه لاگه یه ی دانا (دیاره بازاری کردبوو بویه له گه ل دایه نه هاته وه) که به دوو ده ستیه وه بوون. من و ئه و خوّمان به خه یار خوارن خلافاند تا که بیانوی مال که بیته وه و نانمان بداتی، پیش ئه وه ش به شیوه یه کی کاتی باوکم بووه که بیانوو تا خواردنیک به لانه بدات و زوپه زوپه که ی نه هیلی.

ماوه یه کی تر چاوه ریمان کردو خه یاری ترمان خوارد تا هه ردوو گه رانه وه. حاجی پیش دایکی که وتبوو و سه ری

به له فافی سپی به سترابوو و وه کو میزه ری مه لای لیّهاتبوو، به باوکم وت:

—له مرّوه به کاکه ده لئین حاجی مه لا ... حاجی مه لا گیان ئیستا چونی؟

کاکه (وا.. وا) ی کردو تیگه یشتم ده لی باشترم به لام نازارم هه یه.

نرخى حاجى له مالدا بهرزبووه وه و من بوومه گوى سهگى مال. ئه وه بهلامه وه گرنگ نه بوو چونكه قهت بهدواى ئه وه دا نه ده گه پام له مالدا بيمه شتيكى گرنگ، قهت هه سووديم به حاجى نه ده برد، من دلم له دهره وهى مالدا بوو: هاوپيكانم و موبایل و سى دى و پله يسته يشن و دووگۆلى، پاسكيلمان لى قه دهغه كرابوو ئه گينا ههزم له ویش بوو. ديمه نى كاكه زۆر جوان بوو، شتيكى دريژ بوو و وهكو مهلا سهري به سترابوو، كاتى تريش نازى زۆرى ده درايه، ئيستا نازه كهى زياتر بووه، دياربوو خۆى دللى به و وه زعه تازيه خوش بوو. وهكو مندالليك بوو جليكى تازهى له به ربى و ده زانى باوك و دايكى له بهر ئه و جله زياتر خوشيان ده وى. كاكه شتيكى گرنگى ده سته كه وت، ده مبينى به درزيه وه ته ماشاى خۆى له ئاوينه دا ده كات، به كورتى هه ستم ده كرد به و سه ره به ستراره خۆى ده نويني. دلخوشي كاكه زۆرى نه خاياند، ته نها دوو پوژ دواى ئه وه ويستی زياتر خۆى بنوینی و ويستی وینه بكات، كاكه زۆر هه زى له وینه كرده، له سه ره چهند كاغه زيك له سه ره ميژيكي بابه ده ستي كرد به وینه كردن.. حاجى له قله قيك و چهند چۆله كه يه ك.

باوكم هات و بينى چى كراوه، كاكه له سه ره كاغه زه كانى باوكى ئه و وينا نهى كردبوو و ئه و كاغه زانهى فه وتانبوو، چهند كاغه زيكي دائيره بوون، قه له مه ماجكه كه هينده تير مه ره كه ب بوو بو ديوه سپيه كهى ئه وديو دايدابوو، بابه سه ري خۆى گرت و دوو چاوى زه ق بوون :

– هه ره ئه م نوسخه يه م هه يه ... ئه وانهم له ژوروى وه زير دريوه ... فه وتام.. ئه م كه ره فه وتاندى.

هه موو خوشه ويستيه كهى بابه به يه ك چركه نه ما و هه موو گيانى بوو به تووره بوون، به دوو ده ستي دوو گوپچكهى كاكهى گرت و له و كورسيه به رزى كرده وه، سه ري له سه ري خۆى نزيك كرده وه و هاوارى كرد:

– كه رى كه رباب چيت كرد ... چيت كرد.

كه لله يه كى له ناوچه وانى دا، ئينجا زلله يه ك، كاكه كه وته وه سه ره كورسيه كه، باوكم په لى پاكيشاو له كورسيه كه خستيه خواره وه، كاكه ته خت به سه ره لاته نيشتا كه وت، باوكى نيشته سه ري، له سه ره ئه ژنو دانيشت، ئه ژنويه ك له سه ره زه وى و ئه ژنويه ك له سه ره قۆلى كاكه، مشتى توند گوشى، به هه موو هيژيكيه وه بوكسى له لاپومه تى دا:

– كه رباب چيت كرد .. كه رباب چيت كرد.

لئى ده دا و هاوارى ده كرد.

كاتى تر كاكه م بينبوو له سه ره لاته نيشت له به رده مى بابه دا كه وتوووه و ئه و لئى ده دا، كاكه ده ست به پرومه تيه وه ده گرى و به ده نگه به رزه بله كهى ده گرى، ده گرى و ده ترسى. هه ره كه سيك يه كيكي تر له خۆى گه وره تر بى به زه ويا بيخات و بنشيتته سه ري و لئى بدات ده ترسى، ده گرى و ده ترسى، ئه مجاره كاكه سه ري به سترابوو، برينه كهى هيشتا ته پ بوو، كاكه له هه موو كاتيكي تر بيهيژتره، به لام هه ره بيهيژ نييه، پيش نه ختيك دللى به و سه ره به ستراره خۆى بوو و خۆى ده نواند .. بابه له كاكه مه ده .. بابه كاكه له هه موو جاريك بيهيژتره، بيهيژه وه سه ري به ستراره و دللى به و سه ره به ستراره خوشه .. بابه كاكه ئالان گونا هه .. كاكه گونا هه .. بابه لئى مه ده .

بابە ھەر توورپە بوو، وەكو پاشاي تۆلە، وەكو دىيۆيك بەسەر كاكە نىشتووو بە بۆكس بە پومەتى كاكە دەكىشى، ئەويش بە دەستى خۆى پومەتى دەپارپىزى و ھاوار دەكات و دەگرى.

دايە لە مال نەبوو فرىاي كاكە بکەوى، بابە تىرى خواردو ھەلسا و ھەر جويىنى دەدا:
-كەرياب .. كەرياب.

حاجيش ھەر لەشويىنى خويدا كەوتبوو و دەگرىا.

تا ماوہيەك نەمتوانى بۆ لاي بچم، دوايىش لەشويىنى خويدا دانىشت، ھەنسكى مابوو و سەيرى زەويى دەکرد. چومە تەنىشتى و دانىشتم، ويستم پيى بليم چەند خەفەتم بە ديمەنەكەى خوارد كاتيك بينيم تەخت و بيدەسەلات كەوتبوو و دەگرىا و كەسيك لەخۆى گەورەترو بەھيتر نىشتوتە سەرى و بەتوورپەيەو لىي دەدا. دەمم كردهو و ئەو بليم، بيستم خۆى بەھەنسكەو دەلى:

-بۆچى يەكك يەكك دەخات و دەدا لەو يەكە، ئەو يەكەش ناتوانى ھىچ بكات و دەگرى؟ بۆچى باوكم لىي دام؟
بۆچى باوكم؟ .. باوكم..

۴

دايە ھاتەو و نەمزانى باوكم چيى لەكاغەزەكانى ژوورى وەزير كرد. پۆژەكەمان بيدەنگ بوو و كەسمان باسى ھىچى نەکرد، دايە بينى بابەو كاكە بيتاقەتن بەلام دياربوو ميشكى زۆر مەشغول بوو بۆيە لە كەسيانى نەپرسى. من ھەستم دەکرد باوكم بەو ليدانە بيتاقەتەو بەخەفەتەو تەماشاي كاكە دەكات بەلام ديارە ھيشتا خەفەتى كاغەزەكانى مابوو و وەكو جارەكانى تر نەچوو باوھشى پيا بكات و ناشتى بكاتەو.

دوايى زانيم دايە بەچى سەرى قالە، شيرين خانى دايكى ژيلمانى ھاوپرېم كە دراوسيېمان بوو بە دايەى وت شەوى ھەينى، يەعنى ئەو شەوى بۆ سبەينى ھەينىيە ئاھەنگەكەيە. كام ئاھەنگ؟ نازانم، بەلام ديارە دايە دەزانى. ئەو و شيرين خان زوو زوو دەچن بۆ ئاھەنگ، گەورەكان حەزيان لە ئاھەنگە، ئاخ ئەگەر بزائن پلەيستەيشن چەند خۆشە. ژيلمانى ھاوپرېم خۆى وا نيشان دەدات كە ھەموو شتېك دەزانى بەلام من دەزانم كە خۆى فش دەكاتەو. ئەو شەو تىپەرى و بۆ سبەى بەيانى باسى ئاھەنگەكەم بىرکەوتەو و ويستم ژيلمان فشەى ترم بۆ بكات. ژيلە خپرتى ھەموو پۆژيک يەكك لە وەزارەت شوو دەكات يان ژندەھينى و ھەموو پۆژيک يەكك مندالى دەبى، لەبەرئەو ھەموو پۆژيک ئاھەنگە.. ژيلمان درۆ دەكات، ھەموو پۆژيک نەبوو بەلكو ھەفتەى جارېك.

شەوى ئەو ئاھەنگە شيرين خان ھات. من لەتەنىشتى باوكم دانىشتبووم و كاكە لە ژورەكەى. كاكە ھاتە دەرەو و كە شيرين خان بينى سەرى بەستراو بەخۆشەويستىيەو (خوا بىكوژى ئەگەر بزائم بەپاستى بووبى يان بەدرۆ) بانگى كرد:

-وەرە بۆ لام ، وەرە ئالان گيان.

كاكە شەرمى دەکردو شيرين خان ھەلسا و كردييە باوھشى.. چەناگەى گرت:

-ئالان گیان... ئه وه بوویته مه لاش؟

تهریقبوونه وه کاکه ی کوشتبوو، دایه چوووو ساردی یان ئاو بو میوانه که ی بیئی، هاته وه و ئه و دیمه نه ی بیئی و

هاواریکی کرد:

-شیرین!

قوئی کاکه ی بو لای خوئی پاکیشاو له و ژنه دووریخته وه. بابه به گوئی مندا چریاندی:

-ئه گهر دایکت له باوه شی ئه و شیرینه بتبینی هیچ نالی. دایکت تو به پیاو نازانی.

راسته به پیاوم نازانی به لام ههر وه کو کاکم په لم راده کیشتی، دایکم ده ناسم. دایکم گوئی له چریه که ی باوکم

نه بوو به لام زانی شتیکی خراپم پی ده لی. ئه مجاره هاواری له و کرد.. هاواریکی سووکتتر به لام دریژتر:

-نه وزاااا!

بابه گوئی خوئی له و هه پره شه یه که پر کرد:

-ئه ی که ی ئاهه نگه که ی منه؟

دایه:

-ده ستمان پیکرده وه؟

بابه:

-به راستمه، من غیره ده که م.

شیرین پیکه نی:

-ئاشنا! نه وزاد غیره ده کات.

دایه:

-شیرین!

شیرین خان هه لساو دایه ی ماچ کرد:

-ده زانم، له بهر منداله کان نابی به که یفی خویم قسه بکه م، برۆم باشه.

باش بوو پۆشت. من رقم له و ژنه یه، رقیشم له کوره که یه تی. هه رچه نده ژیلیمان هاوپیمانه به لام زور جار شه پر

ده که یین، کورپکی خری پومته سووره وه هه میشه به ده نگی به رزو به دلگه رمییه وه قسه ده کات. من و کاکه رقمان له

دایکی تی که جاروبار دی و دایه شه و ده بات و ئیمه لای باوکمان به جیده هیلی، بابشه دوای ئه و ده پوات و ده لی به

دایکتان مه لئین. دوایی که دایکمان دیته وه باوکمان له به رده مماندا سویندی بو ده خوات بو قومارکردن نه چوو. لانه

زوو ده نوی و ئاگای له هیه نییه.. لانه جیقن.. ته نها ئه و کاته ی زوو په زوو پر ده کات بیرمه ده که ویته وه ئه و خوشکه مان

هه یه.

فه رمانمان پیدرا وه کو لانه زوو بنووین تا له قوتابخانه خه و نه مانباته وه. چووینه ژوو ره که مان و ههر یه که مان

چوو ه سهر سیسه مه ته خته یه که نه فه رییه که ی خوئی و پیش ئه وه ی بنووین به حاجیم وت که ده بی بزانی ئه و شیرین

خانه هه موو جاریک دایه بو کوئی ده بات. کاکه (وا. وای) کرد:

-وتی ده چین بو ئاهه نگ.

من ئەمجاره بروام نه کرد:

ئاههنگی چی؟ هه موو ههفتهیه که ئاههنگ؟ من بزانه دهچنه مائی ئه و شیرین خانه و چه نه بازی ده که ن.

کاکه (وا..وا) ی کرده وه:

ئهی بۆچی چه په نازی لیره ناکه ن؟

من نه مده زانی. ئینجا کورپه کهیم بیرکه وته وه:

بۆچی له ژیلمان نه پرسین؟

کاکه پئی خراب نه بوو:

بچۆ به ژیلمان بلئی بۆچی دایکی تۆ دایکی من بۆ مائی تۆ ده بات.

من:

ئه گهر بۆ چه نه بازی بی ژیلمان پیمان ده لئی.

ئهو:

ئه گهر بۆ چه په نازی بی بۆچی ژیلمان نالی دایکی ئیمه ده چی بۆ مائی دایکی ئهو؟

من:

له وانیه دایکی هه په شه ی لی کردبی باسی نه کات.

خۆم قه ناعه تم به و وه لامه ی خۆم نه بوو چونکه شت نییه ژیلمان باسی نه کات. که واته ناچنه مائی ژیلمان و

چه په نازی (وه که حاجی ده لئی) له ویدا ناکه ن.

تا ئهو ساته ئهو پرسیارانه مان ده کردو لامان گرنگ بوون، به لام دواى چاره کیك بوون به قسه ی بیمانا و هه

دووباره مان ده کردنه وه، کاکه پرسیاره کان و وه لامه کان و پیشنیاره کانى دووباره ده کرده وه، منیش ئه وانهم دووباره

ده کرده وه، له کۆتاییشدا میشکمان ماندوو بوو به لام توانیمان بریاری ئهو به بدین سبه ی قسه له گهل ژیلماندا

بکهین.. ژیلمان؟! ! رقم له ناوه که شیتی.

ه

ئهو قسه یه ی شه و که قسه ی من بوو حاجی بۆ ژیلمانی دووباره کرده وه:

له وانیه دایکی تۆ هه په شه ی له تۆ کردوو قسه بکه ی.

ژیلمان بۆراندی:

نه وه لا وا نییه، دایکتان نایه ت بۆ مائی ئیمه، دایکیشم به جیمده هیلی.

ژیلمان خپه و که هاوار ده کات وا ده زانم گویره که یه کی بچووکه. زۆریه ی کات به دلگه رمییه وه قسه ده کات،

زۆریه ی ئهو زۆریه ی کاتانه ش دوو دهستی به سه ر که لله ی سه ریدا ده هینی وه که بلئی توند به سابوون دهیشوات. لیم

پرسی:

–ئەى بۆ کوئ دەچن؟

ژیلمان دەستی راوه شاندا:

–کاکه هەقم چیه؟

ژیلمان هەقى نییه بەلام دلنیام شتیک دەزانئ. دەبئ من بزنام:

–ژیلە! بۆچى شوینیان نه که وین؟

پئى خوش بو، دیار بوو حاجیش پئى خوش بوو چونکه ویستی بئ:

–منیش دەچم.

بەلام حاجى به که لکی ئەو ئیشانه نایهت، ژیلمان نه پاندییه وه:

–بابه تۆ ئە وهنده دریزى پیمان دەزانن.

من پئش ئەو ویستم بلیم کاکه به که لکی ئەو ئیشه نایهت بەلام نارەزاییه کهى ژیلمان په شیمانی کردمه وه:

–بۆچى به که لک نایهت؟ له تۆ باشتره که للەزل.

حاجى بۆچوونى خۆى سه بارهت به هاو پئتی ئیمه وت:

– له دوو کهس سئ کهس باشتره (مه به سستی بوو بلئ): دوو کهس له سئ کهس باشتره). منیش باشه بچم و

ئیه (مه به سستی: باشه له گه لئاندا بچم). دایکی ژیلمان دایکیتی ئه ویش دایکمه (نه مزانی ئەمه یان یه عنی چى).

له کۆتاییدا بریارماندا هەرسیکمان ئەو شه وه شوینیان بکه وین، به لام ماوه بزاین چۆن و به چى. ویستم سه یاره ی

که سئکی ناسیاو پهیدا بکهین تا شوینی سه یاره کهى ئەوان بکه وین و بزاین بۆ کوئ دەچن. حاجى بیرى له وه

کردبو وه و پئشمکه وت:

–چۆن سه یاره ی که سئک هه بئ به سه یاره ی ئەو دواى سه یاره ئەوان بین ئیتر بزاین بۆ کام شوین دەچئ؟

(حاجى گیان دەچن! چۆن له تاقیکردنه وه کانی قوتابخانه وه لام ده ده یته وه؟!).

ژیلە له مه به سته که تیگه یشت و هاواری کرده وه:

–نایه وئ، من دەزانم بۆ کوئ دەچن.

من دەمزانی ژیلمان شتیک دەزانئ، به لام چۆن تا ئیستا باسى نه کردو وه؟ ژیلمان شوینه کهى وت:

–ئەوان ده چنه مالى وه زیرو له وئ نان ده خۆن و قسه ده کهن و باسى ئیشى وه زارهت ده کهن.

دیاره ژیلمانى چه نه باز هه په شه یه کی باشى لیکرابوو بویه تا ئیستا ئەم شته ی پئى نه ده وتین. له وانه شه ته ماعئکی

گه وره ی خرابیته بهر، په نگه دایکی پئى وتبئ مۆبایلک وه که ئەوه ی باوکی بۆ ده کړئ. ژیلمان بۆ ئەو مۆبایله

ئاماده یه باوکیشى به له تیئئ. وتم:

–که واته ده بئ مالى وه زیر بزاین.

به رله وه ی وه لام بده نه وه وتم:

–من قسه له باوکم ده رده هینم، ئەوه بۆ من ئاسانه.

پاستیشم کرد، زۆر به ئاسانى زانیم مالى وه زیر له کوئیه، پئم وت باوکی کوپئکی هاو پئم زۆر ساخته چیه وه

که تنئکی ناوه ته وه، ئیستاش ئیشئکی به وه زیر هیه وه ده یه وئ ماله کهى بزانی، باوکم ناوونیشانه کهى پئى وتم،

منیش وتم باشتره شوینه که یم به نه خشه وه له سهر کاغز بداتی چونکه ئه و باوکهی ئه و هاوړپیه م زور ده به ننگه. میسکی باوکم به چی مه شغوولّه؟ خو پیی نه وتم چوّن ده کری ئه و پیاوه ساخته چی بی و ده به نگیس!
دایه خواحافیزیی کردو پوشت، چاوه ریی بابه شمان کرد خوی بدزیته وه به لام بابه مایه وه. ئیمه ش سه عاتیکی
ئاگراوی له گه لیدا ماینه وه. ژیلمان دوو هزاره زنگو مه سچو نووکه ی بۆ کردم. هه موو جاریک یان وه لامم ده دایه وه
یان مه سجم بۆ ده نارد:

— باوکم نه پوشتووه.

زانیم ده بی خوم باوکم ره وانه بکه م:

— بابه گیان، وکو جاران نه چوویته دهره وه، ئه گهر له بهر ئیمه ته گوئی مه دهری.

چاوی له ته له فزیونی پر گورانی و سه ما لبردو به گومانه وه ته ماشای ئه و ههسته به رزه ی کردم که یه که م جارمه
دهری بپرم. هیچی نه وتو ته ماشای ته له فزیونه که ی کرده وه.

بابه نیازی نییه پروات ئیمه ش له سهر ئاگرین. چاره مان نه بوو، چوومه ژورره که م و به ژیلمانم وت پاش یه ک
ده قیقه ی تر ته له فونمان بۆ بکات و داوا بکات بچینه مالله که ی چونکه ته نیایه. خیرا گه پامه وه هۆله که و لای باوکم
دانیشتم. ته له فوننه که م بۆ هاتو وتم باشه هه ر ئیستا دیم، پرسیشم به باوکم نه کرد.

باوکم وتی با ژیلمان خوی بی، منیش وتم ژیلمان گوناوه ته نیایه، باوکم دووباره ی کرده وه با ئه و بی، وتم:

— تازه وه عدی پیاوم پیداووه که ده چم، هه ز ده که ی پیم بلّی درۆزنه؟

باوکم لای سهیر بوو:

— ده ته وی ئه وه م پی بلّی هه ر ده بی تۆ بۆ لای ئه و بچی ئینجا ته نیا نابی؟ ئه ی لیړه بۆچی ته نیا ده بی؟

له حاله تی وادا موناقه شه مه که چونکه به لگه که ت لاوازه، باسی شتی تر بکه و ئه و قسه یه له بیر ی ئه و که سه
به ره وه. من باسی بیئاقه تی خوم له مانه وه له مال کرد، زورم وتو دووباره کرده وه تا سه رکه وتم و بابه م وه رس
کردو ناچار بوو بلّی بپووی بیپره ره وه به لام دوامه که وه. روومکرده کاکه که له ناو قه نه فه که دا ون ببوو و نه مده زانی
سهیری چی ده کات:

— حاجی مه لا هه لسه برۆین.

باوکم وتی حاجی مه به، پیم خوش بوو قبوولی نه کرد، به لام حاجی که وته قسه و سوور بوو له گه لمدای بچی. باوکم

پیی له زه وی چه قاند. حاجی به گوئی مندا چرپاندی:

— من ده چم ده لیم ده نووم، تۆ بوهسته له هه وشه، من له په نجه ره ده چمه دهره وه.

حاجی ئه وه تۆی؟!!

چوومه هه وشه که و له و ئاسته دا وه ستام که په نجه ره دوو تاکیه که ی ژورره که مانی لیبوو. تاکیکی په نجه ره که
به شی چوونه دهره وه ی حاجی بوو، به لام چونکه حاجی زور دریز بوو له هه فتا شویندا له ناو چوارچیوه ی
په نجه ره که دا قه د ببوو، تا له په نجه ره که ش رزگارم کرد پیوستی کرد هه فتا جار بالای بنوشتینمه وه و راستی
بکه مه وه، باش بوو وه کو ته لی ئاسن له ده ستدا نه قرتا. هاته دهره وه و لیم پرسى:

— ئه گهر باوکم زانی چیی پی ده لّی؟

(وا..وا) يه كى كرد تينه گه يشتم چييه، و ابرانم وتى له ليدانه كهى ئه و رۆژه زياتر نابى.
چووينه بهرده مى مالى ژيلمان، به ته له فونىكى من هاته دهره وه، پاشان ههرسيكمان ته كسييه كمان گرتو بهره و
مالى وهزير رۆشتين.

6

له بهرده رگا گه وره كهى مالى وهزير حهره سيك دانيشتوو، جارئك له باوكم پرسى بۆچى هه ندى مال حهره سيان
له بهرده مه، باوكم وتى حهره س بۆ ئه وه يه ئه و پياوه گه ورانه له پياوه نزمه كان بپاريژن. له باوكم پرسى وهزير
چهند وهرده گرى، پاره يه كى زورى وت بىرم نه ماوه چهند بوو، وتم كه واته ئه و پياوه كه ئه وه نده ماندوو ده بى و
وهزير ده پاريژى زورتر وهرده گرى. باوكم وتى دنيا به پى عه قلى بچووكى ئيوه ناروات، پاره يه كيشى وت بۆ مووچى
ئه و پاسه وانه ئه وه نده كه م بوو ئه ويشم بىرنه ماوه.

كه واته ئه و شه وه ئه و حهره سه مان بينى پياوه به رزه كهى ناو ئه و ماله به رزه له پياوه نزمه كانى دهره وه ي ئه و
ماله ده پاريژى. ئيمه؛ من و حاجى و ژيلمان پياو نين، كه سى خراپيش نين، به لام زانيمان ئه گهر له و ماله دا بمانگن به
كوپى خراپمان ده زانن، له به رئه وه به چرپه به دوانه كهى ترم وت كه ده بى زور به وريا ييه وه بچينه ژووره وه. ژيلمان
دوو مشتى توند كردو بۆكسيكى ئاماده كردو به چرپه يه كى گرپه وه بۆراندى:

—تۆو ئالان حهره سه كه بگرن و من به بۆكسيك ديپوورينمه وه.

كيشام به ته پلى سه ريدا:

—دهنگ به رزمه كه ره وه، خو ئه مه فلم نيه.

كاكه (وا..وا) يه كى كردو نه يتوانى به چرپه قسه بكات:

—له ديواره كه خو مان هه لده دين بۆ ئه و ديو ديواره كه.

به چرپه پيم وت:

—ههر ده بى وا بكه ين به لام تۆش دهنگ به رزمه كه ره وه.

ژيلمان ههر به چرپه گه رموگوره كهى وتى:

—بۆچى له گه ل خو ماندا هينامان؟ كه شفمان ده كات و نه خشه كه مان به تال ده كاته وه.

گويم نه دا يه قسه كهى، ئه و كه ره واده زانى سينه مايه. به كاكه م وت:

—تۆ له هه موومان دريژترى، دانه ويژه وه تا به سه ر پشتدا سه ريكه وين دوايى به رزت ده كه ينه وه.

كاكه گوپرايه ل بوو و زورم لا سه ير بوو كه له م گه شته ترسناكه ماندا دوودل نه بووه. ژيلمان به سه ر پشتدا

سه ركه وت و رقم لى بوو كه به سه ر پشتى كاكه وه بينيم، پاشان خو م سه ركه وتم. سه رخستنى حاجى له قله ق زور

ناره حه ت بوو، سه ركه وتن به سه ر عه موودا زه حمه ته به لام سه رخستنى عه مووده كه عه زابه. ژيلمان بۆله ي كرد:

—با به جيبه يلىن، عه صابه كان پيمان ده زانن.

پېم وت وس بى:

— دەبوايە تۆمان نەھىنايە كە ئەوۈندە دەنگ بەرزىدەكەيتەوۈ وادەزانى فلم دەردەكەين.

ئەو كېشەيە پېي وت كە باشترين شت ئەوۈيە بچمەوۈ خوارەوۈ، لەخوارەوۈ كاكە سەرخەم و ئيلمان بۆ سەرەوۈ بەرزى بكاتەوۈ، دوايىش چارەيەك بۆ سەرەكەوتنى خۆم بدۆزمەوۈ.

كارەكمان سەرى گرتو كەوتىنە ئەوديو ديوارەكە، ھەرچەندە چوۈنە خوارەوۈ ترسناكتىر بوو بەلام ئاسانتر بوو، بەئەسپايى بەناو باخەكەدا پۆشتىن. لەئاستى ئەو شوپىنەى خۆمان ديوارىكى بى پەنجەرە بوو. تازە بوومە سەرۈكى تيمەكە ھەرچەندە ديار بوو ئيلمان ھەزى دەكرد خۆى سەرۈك بى. فەرمانم دا:

— ئەگەر بەلاى دەستە راستدا برۆين دەچىنە لاي گەراجەكەو ھەرەسەكە دەمانىنى ئەبەرئەوۈ بەلاى چەپدا دەپۆين.

فەرمانىكى قۆر بوو چونكە كەرىش دەيزانى كە ھەر دەبى بەلاى چەپدا برۆين، دواى ماوۈيەكى زۆر زانيم كە ئەگەر بتەوۈ بىتە سەرۈكى تيمىك نابی يەكەم فەرمانت شتىك بى لەسەدا يەك ئىختىمالى ناكۆكى تېدا ھەبى.

بەلاى چەپدا ۈەرچەرخاين و گەيشتىنە گۆشەيەكى خانوۈەكە، چواردەورى خانوۈەكە ھەوشەوۈ باخ بوو. بەدەورى خانوۈەكەدا سوورايىنەوۈ تا لەپەنجەرەكانەوۈ تەماشاشا بگەين و بزائين پياوۈ گەورەكانى شارەكەمان لەكويدا دانىشتوون. ئەگەر بەدەورى خانوۈەكەدا بسوورپىنەوۈ دەكەوينە پىشتەوۈ. ھۆلى دانىشتن دەبى لەپىشەوۈ مالاكە بى نەك لەپىشتەوۈ، بەلام بينيمان قەرەبالغىيەكە لە ژوورىكى پىشتەوۈدايە. پەردەكانى ژوورەكە بەشى چاويكى پىشيلەيەك لاچووبوونو لەو كۈنەوۈ بەشىكى ناو ژوورەكەمان لىوۈ ديار بوو. گوپشمان لە پىكەنەين و قسەكان بوو. ئيلمان بۆراندىيەوۈ:

— مالاكەيان بەجىھىشتوۈ ھاتوۈنەتە پىشتەوۈ.

حاجى تېبىنىيەكى بەجىي وت:

— ئەوان نايانەوۈ ھەرەس ئەوان بىينى.

سەرەتاتكىمان كرد بۆ بىينى ھەموو ئەوانەى ناو ژوورەكە. نە دايكى خۆم نە دايكى ئيلمانمان نەبىينى. ماوۈيەك وا مايىنەوۈ تا لەپەر بەشىكى پەردەكە لادرا، ئافرەتىك بوو ھاتو پەنجەرەكەى كردهوۈ:

— ئۆۆف لەو ھەموو دووكەلە.

پياويك لەناوۈوۈ تەعلیقكى لىدا بىرم نەماوۈ چى بووۈ چونكە نەمزانى واتاكەى چىيە، ئەوانەى تر پىكەين، ئافرەتىكى تر تەعلیقكى لىدا ئەويشم بىرنەماوۈ چى بووۈ چونكە مېشك بۆ لاي دەنگىكى تر چووبوۈ: دەنگى دايكى ئيلمان.

خۆمان لەخوار پەنجەرەكەوۈ شارەبوۈوۈ، زانيمان ئافرەتەكە پۆشت، ھەلساينەوۈوۈ تەماشاشى ناوۈوۈمان كرد، ئەو بوو، دايكى ئيلمان بوو، ئەى دايكى من كوا؟ دايكى خۆم لەلايەكى ترى ژوورەكەدا بىينى. چى دەكات؟ چىي لەبەرە؟ دايكى ئيلمان نيوۈپووت بوو، نيوۈى سنگى و نيوۈى پىشتى دياربوو، جگەرەى دەكېشا، دايكى منىش ھەروا بەلام ئەو جگەرەى نەدەكېشا، لەباوۈشى پياويكدا دانىشتبوو و پىدەكەنى. راستە؟ خەو دەبىنم؟ ئەوۈ دايكى منە؟ دوو چاوم ھەلگۆفتن و زەقمكردنەوۈ، ئەوۈ؟ ئەوۈ؟ بەلى ئەوۈ! لەباوۈشى پياويكدا دانىشتوۈ، پياويكە

نایناسم، نه مدیوه، ئه وه باوکی خۆم نییه. له باوه شیدا دانیشتوووه دهستی له ملی ئالاندوووه. سمیلزلیکی گووپ خړین، دهستی له ملی ئالاندوووه و پووی له پیاوه کانی تره و له گه لیاندا قسه ده کات و بۆیان پیده که نی. هیچ گومانیکم نه ما، ئه وه.. ئه وه.. له ئاسماندا بووم و به ریوومه خواره وه، له کۆلاندایاریم ده کردو کاتیکی به پیکه نینه وه گه رامه وه مال و تیان دایکت مردوووه.. به لام نه خیر! مردنی ئه و باشه، ده بویه من بمردمایه.. بریا که له سکیدا بووم ته مه نم دوو پوژ بوو منی له بار بچوایه و بکه و تمایه ئاودهستی مال که مان.

۷

نه مانتوانی له و شوینه لاجین، نه فره تمان ده کرد به لام ته ماشامان ده کرد، وه کو که سییکمان لیها ت به ره و مردن ده بیه ن و چاو بۆ چه قوی سه ربپینی زه ق بکاته وه. پیاوه کان و ژنه کان قسه بیان ده کردو پیده که نین، چوار که س له سه ر میژیک قوماریان ده کرد، دوو که لی جگه ره ژوو ره که ی پرکردبوو، ئه و په نجه ره یه ش که بۆ ده رکردنی ئه و دوو که له کرایه وه پیکه ی به قسه کان دا بیته ده ره وه و بیان بیستین. پیاویکمان بیست باسی کچیکی وه زاره ت ده کات، پیاوه که به سه روکه لله ی له وه زیر ده چوو. له سه ر قه نه فه یه کی تاک له ناوه راستی ژوو ره که دا دانیشتبوو و جگه ره ی ده کیشا. به فیزه وه سه ری بۆ ئاسمان به رزکردبووه وه ته ماشای دوو که لی جگه ره که ی ده کرد که بۆ بنمیچی ژوو ره که ی ده نارد، ئه وه ی ده کردو باسی ئه و کچه ی ده کرد که چه ند مانگیکی بوو خوی لی دوو ره پهریز کریدبوو به لام دوایی خستییه داوه که وه، باش نه مبیست چی و چه ندی به و کچه دا، به لام بیستم پیاویکی تر هاوار ده کات و ده لی زۆرت داوه تی، ده لی من ته نها هاندیکی موبایل و دوو کارت ی ده دۆلاریم دابوو یه (ئه و هاندو کارتانه ی به دلسایی خۆمان ته ماشایان ده که یین بۆ ئه م شتانه به کاردین؟! ئینجا وتی من وه کو فلان پیسکه نیم ته نها ئیجازه و موکافه ئه و ئیفاد بۆ کچه کان بنووسم (ئه و وشانه م ناسییه وه چونکه باوکم و دایکم ده بیست باسیان ده که ن). یه کیکی تر وتی کچیکی ده ناسی بۆ خوشیی خوی له گه لیدا بوو و داوای هیچی نه ده کرد. مه زادیکی وام بینیبوو کاتیکی له گه ل باوکمدا (ئای ئه گه ر باوکم بزانی!) چوو بووین شتیکی بکړین، خه لکیکی ئاسایی بوون، وه کو ئه ولنه ی ناو ئه و ژوو ره جلی گرانیان له به ردا نه بوو، ئه و که سه ی هاواری بۆ مه زاده که ده کرد پیاویکی بوو له و جۆره که سانه ی که پیاوه کانی ناو ئه م ژوو ره به پیاوی نزمیان ده زانن، پیاویکی بوو به پانتۆلیکی کۆنی خاکی یان به شه پروالیکی له هه مان رهنگ (بیرم نه ماوه) هاواری ده کرد:

— ده دۆلار... ده دۆلار.. کی زیاتر ده دات؟

ئه وه ی له ژوو ره که دا بینیم که مکردنه وه ی نرخ بوو، هه ره ها مه زادیش بوو، ئازایه تی و لیها توویی زیاد ده کران، کیش به که متر ئه و کچانه ی ده سته که وی.

په وتی قسه کان گۆران و باس هاته سه ر پاره، ئه وه ی وتی هیچی بۆ رابواردنی خوی نه داوه ده یویست ئازایه تی ئه و که سانه ی شتیان به و کچانه داوه که مباته وه:

— هه ر که س زۆر بدات زۆر تریشی له وه زاره ت ده سته که وتوووه.. ئازایه تی و زیره کی خوش بی.

باسى پارە گەرم بوو و بېستەم ھەر يەككە باسى ئەوھى تر دەكەت كە چەندى بەخشىوھ و چەندى وەرگرتوھ، ئەمجارە بۇ پياوانو لە پياوان، باسى پرۆژە و شتى لەو جۆرەيان دەکرد، توانجيان دەگرتە يەكتر:

–بەئىمە دەلئى؟ دەزانين لەگەل كئىدا شەرىكى .. ئىمە لەوسەرىيەوھ ھاتووينەتەوھ.

ئەوھى پووى قسەكە لەو كرا پووى كرده يەككىكى تر:

–ئەى بۇ باسى ئەم ناكەن؟ پارەى ھىنى يابانى بۇ ھىنى چىنى سەرف دەكەت، با نەلئىم چىيە. لىژنەى وەرگرتنىش بەشئىكيان ھەيە.

كەس تەرىق نەدەبووھوھو كەس بەوى تىرى نەوت تۆ درۆ دەكەى، ھەموو پىدەكەنن، پىكى عەرەق بە دەستىك جگەرە بەدەستەكەى تر، تەنھا خواردەنەوھو دووكەل و پىكەنن بوو، جاروبارىش كە دەستىك بەتال دەبووھوھو خەرىكى لەشى ئافرەتئىك دەبوو.

ھەقم چىيە؟ گرنگ ئىستا ئەوھى لەوبەرەوھ لە باوھشى ئەو پياوھدا دانىشتوھ، چۆن مى لە قۆلى ئەو پياوھ ئالاندوھوھو بۇ پىدەكەنى ئەوئىش مژ لە جگەرەكەى دەدەت و پەنجە خەركانى لە لەشيدا دەچەقئى.

لەپر دايكى ژىلمان ھەلسا، بەرەو دەرگاكە پۆشتو دەستى پياوھكەى پاكئىشا، پياوھكە نىوھ ھەلسانىك ھەلساو جگەرەكەى كە نىوھ سووتابوو لە دلى تەپلەكەكەدا كورژاندەوھ، تەواو پاست بووھوھو شوئىنىكەوت، ژىلمان بۇراندىيەوھ:

–بابزانين بۇ كوى دەچن.

شوئىنى ژىلمان كەوتين بۇ پەنجەرەى تەنىشت، پەنجەرەى ھەمان ژوور بوو، ئىنجا بۇ پەنجەرەكەى تەنىشتى ئەو. ئەوھيان ژوورىكى تر بوو. درزىكى ناو پەردەكانمان بەس بوو بۇ ئەوھى بزائين ئەو پياوھ چى لەگەل ئەو شىرین خانە دەكەت. ژىلمان توند دوو دەستى بەسەر كەللەى زلیدا ھئنا وەك بەتوندى بېشوات و بۇراندىيەوھ:

–ئەو قەحبەبابەم بىنيوھ بۇ مالمان دى و ھەموو جارئىك دايكم دەيناردم بۇ لای ئىوھ.

لئىم پرسى:

–ئەى باوكت؟

بۆلەيەكى توندى كپى كرد:

–ئەو بىئەخلاقەى باوكم پىش ھاتنى پياوھكە مالەكەى بەجىدەھىشت، ئىستا بىرمكەوتەوھ. رۆژئىك ئىشى ھەبوو و نەرۆشتبوو دايكىشم پى و ت دەى دىكى مەموزين چۆلى بکە.

دەنگى ژىلمان بەس بوو بۇ ئەوھى دوانى ناو ژوورەكە ھەست بە شتىك بکەن. پياوھكە ھاتە بەر پەنجەرەكەو پەردەكەى لادا. باش بوو ئەو سەيرى سەرەوھى دەکردو ئىمە لە خوار پەنجەرەكەوھ بووين. خىرا خۆمان دانەولندو نكەمان لە خۆمان برى. ئەو نەختەى ئەو پياوھم تئیدا بىنى بەس بوو بۇ ئەوھى وئىنەكەى وەكو بئىشت بەمىشكما بچەسپى؟ تەنھا دەرىپئىەكى كورتى سىپى لەپىدابوو، كەمىك كورتە بالابوو و ورگى نەختىك دەرىپەرىبوو، ناوكى زۆر گەرە بوو و لە چاوى جنۆكە دەچوو، مەمكى بەسەر سنگىدا شۆربووھوھو، سىمئىل پەش و قزئىكى پەشى ھەبوو. بەكورتى بەو پووتىيەو بەو دەموچا و لەشولارە لە گوو دەچوو.

پياوھكە ھىچى نەبىنى و پەردەكەى بەلادراوى بەجئىشت. گوئىمان لە دەنگى دايكى ژىلمان بوو:

—سامالّه حیز په رده که ت له بیرچوو.

پیاوه که گوئی نه دایه و نه گه پایه وه لای په رده که. به ژیلمان وت:

—باوکت به و ناشیرینییه ی خویه وه سه د قات له مه جوانتره. دایکت له گه لّ ئه و گووه ره شه ده ریئ سپییه

راده بوئی.

ژیلمان بوړاندی:

—ئهی دایکی خۆت نه بیینی له باوه شی کیدا بوو.

تووړه بووم و قوّل له سهری ئالاندو بۆکسم به ته پلّی سهریدا کیشاو به کچی هاوارم کرد:

—باسی دایکم نه که ی.

گویم له هاواری نارهرایی ژیلمان بوو له ژیره وه ده هات:

—ئای له وه! ئای له وه! خو ده لّی باسی دایکم مه که!

بو یه که م جار گویم له دهنگی حاجی بوو. حاجی و دهنگه که ی وه کو قه بر هیمن بوون:

—بچین دایکمان بدۆزینه وه.

دیار بوو له بهر تووړه بوون و بۆله و شه په که مان ئاگامان له دهنگمان نه بوو. گویمان له دهنگی پاسه وانه که بوو

به ره و لای ئیمه ده هات:

—کییه له وی؟

به ره له وه ی بگاته لامان و بیئه وه ی هه ست به خۆمان بکه ین به په نا دیواره که خۆمان گه یانده پشتی گوّشه ی ئه و

دیواره و له ویوه بو ناو دره خته کانی باخه که. خۆمان دا به زه ویدا. باش بوو که ئیمه چووینه ناو دره خته کان

وه زعمان له پشیله یه کی بیئاگا تیکداو رایکرد، پشیله که هاته فریامان و خۆی نیشانی پاسه وانه که دا. پاسه وانه که

جوینیکی به پشیله که دا به لام دیاریوو له بهر ئه وه ی سهیری ناو ژووړه که ی ده کرد به پیویستی نه زانی شتیکی

تیبگری. گویمان لی بوو به ئه سپایی جوینیک به گه لوقنگی ئه و پیاوه ده دا که خه ریکی دایکی ژیلمان بوو.

زانیمان که ده بی برۆین، ئهی چۆن من و حاجی بزانی دایکمان چی ده کات؟ ئیمه ده مانویست بزانی، ژیلمانیش

حه زی ده کرد، به لام هه ر ده بوايه برۆشتینایه. هه ر له شوینه که ی خۆمانه وه به سه ر دیواره که دا سه رکه وتین و خۆمان

خسته ناو کۆلانه که.

تا گه یشتینه مالّه وه که سمان قسه یه کمان نه کرد، من و حاجی ئۆمیدمان هه بوو که ئه وه ی دایکمان کرېبوی ته نها

دانیشن بوو له کۆشی ئه و پیاوه. ئه وه ئاوات و ههستی من بوو، حاجیش ئه وه ی نه وت به لام من ئاگام له دلّی بوو.

بەۋرى گەيشتىنەۋە مالى. حاجى لە حەۋشەكەدا ماپەۋە بۇ ئەۋەى چۆن ھىنامە دەرەۋە بىيەمەۋە ژورەۋە.
 باۋكمان ئەۋ وريپەى بىنىم و لىى پرسىم چىمە، يەكسەر درۆيەكم بۇ ھات:
 - شتىكى خراپم لە مالى ژىلمان خواردوۋە و سكم پىى تىكچوۋە.

تازە لەمپۇ بەدواۋە دەبى وەكو گەۋرەكان درۆ بكەم، بەلام كەى درۆى ئىمە لە ھى ئەۋان دەچى؟
 باش بوو باۋكم باسى دوكتۆرو نەخۇشخانەى نەكردو پىى وتم برشىمەۋە. بەقسەم كردو چوومە سەر
 دەستشۆرەكە. بەدەنگى بەرز ئۇع ئۇع كرد تا باۋكم بىبىستى. دلى خۇم بە حاجىى وت:
 - ئەگەر باۋكمان لەۋىدا بواپە ئەۋ بەپاستى دەرپشاپەۋە.

باۋكم ھاۋارى بۇ كردم:

- چىت خواردبوو؟

ھاۋارم بۇ كردهۋە:

- پىتزا.

ھەر ئەۋ پىتزاپە بوو ئىتر باۋكم يەك قسەى لەگەلدا نەكردم. بەختى خۇم لانە جىقەن تا ئەۋ كاتە تەپاتلى دەلو
 خەۋى لىنەدەكەوت بۇپە ھاتە لای باۋكمان و مەشغوولى كرد.

كات تىپەرى و خانمى ناۋ ئاھەنگ بەدلى خۆى لەۋ ئاھەنگە ھاتەۋە. كە گويم لە دەنگى دەرگاگە بوو مېشكى
 خۇم گوشى تا بىرمبكەۋىتەۋە كاتى تر كە لەۋ ئاھەنگانە دەھاتەۋە ھالى چۆن بوو؛ وەكو كاتى تر پىدەكەنى و
 پروى خۇش بوو يان ھەستى بە تاۋانبارى دەكردو بەۋ ھەستەۋە تەماشای باۋكمو ئىمەى دەكرد؟
 بەرلەۋەى ھىچم بىرىكەۋىتەۋە ئەۋ ھاتە ژورەۋەۋە بىنىم دەم بە زەردەخەنەۋە بەزەۋقەۋە دىتە ھۆلەكە. ئەۋ
 دەستەى بەرزكردەۋە كە جانناكەى ھەلگرتبوو ھاۋارى بۇ كردىن:

- چۆن پىاۋەكانى ناۋ مالى؟

پىاۋ؟ باۋكىشمان پىاۋ نىپە. باۋكمان ۋەلامى داپەۋە:

- ئاھەنگىكى خۇش.

خانمى ناۋ ئاھەنگ تىبىنىپەكى ھەبوو:

- كەى لەدەرەۋە ھاتىتەۋە؟

ۋەلامى داپەۋە:

- نەپۆشتم تا بگەپىمەۋە.

چاۋم لىبوو دايكم بەپىكەننەۋە چاۋىكى لى داگرت (خەرىكە بەھەرى تىبىنىى وردم بۇ دروست دەبى):

- يەنى خۇت لە مالى نەدزىپەۋە بۇ لای ھاۋرپىپە قوماچىپەكانت؟

باۋكمان بەسەر ئاماژەى بۇ كردم:

- کورپه کهت له جیاتی من چوو ده ره وه و قوماری کرد.

ئه مجاره دایکم هه ره شه کۆنه که ی له باو کم نه کردو هاواری بۆ نه کرد: نه و زاناد!

هه ندی قسه ی بیمانای تریان کردو من قیزم له دوو گوچکه ی خۆم ده کره وه.. ئه وه مان بیینی که بییمان، دایکیشمان به و پهری زه وقه وه ده گه پیتته وه ماله وه، په شیمانیش هیچ، هه ست به تاوانباریش هیچ. ته ماشای حاجیم کرد (که هاتبووه هۆله که گوايه خه وی لینه که وتبوو) تا بزانه هه ست به چی ده کات. حاجیم بیینی به ورییه وه ته ماشای بنمیچی ژوره که ده کات و ئه و قوپاوییه ی دوو پرومه تی قوپاوتر بوون، وه کو که سیکی فلمی کارتونی لیهاتبوو کۆته کیک له سه ری دراوه و چۆله که کان به ده وری سه ریدا ده خولینه وه.

ئینجا بیرمکه وته وه؛ هه ر کاتیک دایه ده گه پرایه وه به که یفه وه ده گه پرایه وه به لام که سمانی ماچ نه ده کرد، خیرا ده چوو ژوره که ی و جلی ناومالی ده کرده به رو زۆری پینه ده چوو خه وی لیده که وت. ئه مشه ویش هه روا بوو، منیش و حاجیش سه رو شه قیکمان له قنگی خۆمان هه لدا تا بچینه ژوره که مان. لانه که هیشتا له هۆله که دا مابوو پرسیاریکی گرتنه پشتم:

- چیت خواردبوو؟

سه ره تا نه مزانی باسی چی ده کات، ئینجا درۆکه م بیرکه وته وه که وتبووم شتیکی خراپم خواردبوو. درۆیه کی ترم کرد:

- گه س.

ئه وه نه وسنه به ره له وه ی باو کم بپرسی ئه و پرسى:

- ئه ی نه توت پیتزا؟

لانه جیقن.. که بیستووته بۆچی ده پرسیتته وه؟ به لام هه ره ئه مشه و درۆکردن لام ئاسان بوو. وه لامی ئه و بیئاگایه م دایه وه:

- من گه سو حاجی پیتزا.

وپی له بیرى برده وه که باو کم نازانی حاجی له ده ره وه بوو، قسه که م وتو هه ره ئه و چرکه یه بیرمکه وته وه. خۆم ئاماده کرد بۆ پرسیارى باو کم به درۆیه کی تر: حاجی له خه ویدا پیتزای خواردبوو، به لام باش بوو باو کم نه پیرسی چونکه دیار بوو وایزانی گالته وگه پی مندالانه. لانه رسته که ی منی به دل بوو که وتم ((من گه سو حاجی پیتزا)) بۆیه به پیکه نینه وه هاواری کرد:

- حاجی پیتزا.. حاجی پیتزا.

مندال چه ند گونا هه ! ئیمه ش وه کو ئه و مندال بووین به لام ئه و شه وه له پر گه وره بووین.

ئەو شەو تا درەنگ من و حاجی لەسەر جیگە قسەمان لەگەڵ یەکتەدا دەکرد. ویستم دڵنەوایی خۆم و حاجی بەدەمەوه. پێم وت لەوانە یە دایکمان تەنھا لەباوہشی ئەو پیاوہدا دانیشتی بۆیە کاتیگ گەرایەوہ هەستی بە پەشیمانی نەدەکرد، بۆچوونیککی سەخیفیشم بە حاجی وت کە لەوانە یە ئەو پیاوہ خزمیککی نزیککی خۆمان بێوئیمە نایناسین، رەنگە مامی یان خالی دایە بێ. حاجی قسە یەکی لەوہ مەعقوولتر کرد، ئەو وتی لەوانە یە دایکمان بەدزییەوہ شووی بەو پیاوہ کردبێو دوو مێردی هەبێو وەک چۆن هەندی پیاو دوو ژنیان هەیه.. خوا بکات شووکردن بێ. ئای حاجی! تۆی لە من بەتەمەنترم لە خۆم بەمنداڵتر دەزانی کەچی بە یەک شەو بوویتە شایەنی تەمەنی خۆت. کۆتایی قسەکانیشمان بریار بوو کە جاریککی تر بچینەوہو دڵنیا بین.

بەیانییەکە ی هەر ئەوئەندە ئەو نیازەم بە ژیلمان وت بۆراندی: منیش دێم. هەرەشەکردن و هەولێ پەشیمانکردنەوہ سوودیان نەبوو، ئینجا نۆرە ی خۆی بوو هەرەشە بکات کە باسی هەموو شتیک بۆ دایکمان و باوکمان بکات.

هەفتە کە تیپەرپی و نۆرە ی ئاھەنگیککی تر بوو، بۆ نەھیشتنی گومانیش شەوانی ئەو هەفتە یە بەردەوام یان من لای ژیلمان دەبووم یان ئەو دەھاتە مالمان. بریاریش بوو ئەو هەفتە یە ژیلمان گوچکە زلەکانی زلتر بکات و گوی لە لیککی بگری تا بزانی کە ی ئاھەنگەکە یە. دەشبێ دوا ی ئەوہ وای پیکبخەین شەوی ئاھەنگ نۆری من بێ بچمە مائی ژیلمان. ژیلمان دلی بەو نەخشە یە خۆش بوو و وایدەزانی ئەکتەریکی سینەمایە. ئەو کەرە! ئیمە دەچووین بۆ سەیری لیککی کەچی کەیفی بەو ئیشە دەھات.

شەوی ئاھەنگەکە هات و هیچ بەریەستیک نەھاتە بەردەممان. وەکو جارەکە ی تر حاجیم لە پەنجەرەکە دەریاز کردو هەر سێ بە تەکسی چووینە لای مائی وەزیرو ئەمجارە لە سەرکەوتن و چوونە خوارەوہ شارەزا ببووین. ئەو شارەزاییە ی خۆمان خستە گەر بۆ ئەوہ ی بچینە حەوشە ی پشستەوہ ی خانووەکە و لە پەنجەرە ی ئەو ژوورەوہ تەماشای ناوہوہ ی بکەین.

وا دیار بوو ئەمجارە دایکی ژیلمان گری گرتبوو و پەلە ی بوو چونکە بینیمان دەستی پیاویکی تری گرتبوو و پیکەوہ دەگەرەنەوہ ژووری دانیشتنی ئەو پیاو و ئافرەتانە. شیرین خان پەلە ی بوو یان فیرە شەوی لەگەڵ چەند پیاویکدا خەریک بێ؟ شیوہ ی ئەو پیاوہ باشتەر بوو لەو گروہ رەشە دەری سپییە ی جارەکە ی تر، ناوہکەیم بیرماوہ: سامالە حیز. ئەوانە ی ناو ژوورەکە ئەو جووتە یان بینی و کەوتنە گالته کردن لەگەڵ ئەو پیاوہ:

— زۆر خیرابووی.

پیاوہکە شوینی سمیلی سپییەوہ، دایکی ژیلمانیش لەجیاتی ئەو وەلامی دایەوہ:

— ئە ی نابێ بیسەلمینی کە کە لە شیرە.

قسەکە هی پیکەنین نەبوو بەلام هەموویان پیکەنین، گویمان لەو کەللەزە ی شیوہ وەزیرە بوو:

— کە لە شیر؟ کە لە شیرەکانی دائیرە بەم دوودەگییە فیرن.

ئو پیاوهی قسه که ی پیوترا ده می کرده وه و قاقا پیکه نی:

-ها ها ها ..

گویم له دهنگی دایه ش بوو پیده که نی، ئینجا قسه یه کی کرد له شوینی خومدا وشکی کردم. بینیم به له نجه ولاره وه به ره و ئو که لله زله ی شیوه وه زیره ده پوات، خوئی بو دادنه وینیتته وه و باوهش به ملی به رازی ده کات و سه ری له سه ری که لله گامیشی نزیك ده خاته وه و پیی ده لی:

-بوچی نایه ت فه حسیکت بکه م؟ کی نالی توش دوده گی نیت.

هه موو به دهنگی به رز پیکه نین، ئو ویش دوو که لی جگه ره که ی به فیزه وه له ده می بو قییه وه بو سه ره وه هه لداو

پیکه نی، ئینجا نو قورچی کی لیکرت و پیی وت:

-تو فه حسم بکه ی رازیم.

خوینی شل له له شمدا نه ما، نه ختیکی تر هه موو له شم ده بی به به رد. نه خیر ئه مه راست نییه، ئه مه خه وه، سه رم کیشا به قه راغه ره قه که ی په نجه ره که به لکو خه به رم بیته وه. به لام من له هه مان شویندام و هه ر ئو دیمه نه ده بینم. ئاورم بو حاجی دایه وه و ته ماشام کرد. هیچ شتیکم به پرویه وه نه بینم. ئو له فافهش که هیشتا له سه ری نه کرابووه وه وه کو که سیکی لیکرت له هه ساره یه کی دووری ئاسمانه وه هاتی. له دلما ها وارم لیکرت: ((تو چیت؟ هه ست به م نه گبه تییه مان ناکه ی؟)).

له پر هه ردوو جووتی ناو ژووره که هه لسان و چوونه ده ره وه، وه کو دایکی ژیلمان له جاره که ی تر چوونه

ژووره که ی ته نیشته، ژیلمان به گویمدا چرپاندی:

-بوچی ناروی ته ماشای دایکت بکه ی؟

بوکسیکم به ده موچاویدا کیشاو ته ختی زه ویم کرد، له گه ل ئه وه شدا هه لسام و پوشتم، کاکه به و بیده نگییه ی له گوپرستانی خواستبوو شوینمکه وت.

له خواره وه ی په نجه ره که دانیشترین، بینیم ژیلمان هاتووه و ده موچاوی که بوکسه که ی به رکه وتبوو ده خورینی،

په نجه کانم له قورگی توند کردو سه ریم به دیواره که وه نووساند:

-ئو سه ره زله ت به رزیکه یته وه بو ت ده ته قینم.

ناچار بوو گوپراپه لم بی. ئو سه ری نه جوولاند به لام من دوو جار سه ریم به دیواره که دا کیشا. گویمان له دهنگی

دایه بوو به پیاوه که ی ده وت:

-په رده که داده ره وه.

گویمان لیبوو پیاوه که ده لی:

-نایه وی.

دیاره ئو بیئه خلاقه چه زی ده کرد هه ست بکات په رده که لاجووه و که سیك سه ریمان ده کات، که سیك سه ریری

گه لوقنگی حیزی ده کات.

کاکه له سه ره ئه ژنو دانیشته و دوو دهستی خسته سه ر قه راغی په نجه ره که، ده موچاوی به شوشه ی په نجه ره که وه

نووساندو ته ماشای ژووره وه ی ده کرد، کراسه که یم راکیشا تا دانیشی به لام موویه کیش نه جوولا، ده بواپه هه ولم بلیه

کاکه دانیشتیه وه ژیلمان له شوینی خوی هه لئه سی، ژیلمان به کی دینه پاند:
 - با ته ماشا بکه م.

قۆلم له سه ری ئالاندو که وتمه لیدانی له سه ر ته پللی سه ر:

- بۆچی سینه مایه قه حبه باب؟

له ژیرمه وه بۆره ی ده هات:

- ئه ی بۆچی هیشتم سه یری دایکم بکه ی؟

دیاریوو ئه مجاره ده نگمان به رزتر بوو بۆیه گویم له ده نگه دایه بوو:

- که سیك له ده ره وه هه یه .

ویستی هه لسی و ته ماشای په نجه ره که بکات، پیاوه که ش پیوه ی نووسابوو و نه یده هیشت بروت. دوایی ئه و زال
 بوو و هه لسا. بینیمان به ره و په نجه ره که دی، به دیمه نه که ی خه ریک بوو ده رشامه وه .

نزیکتر که وته وه، به لام پيش ئه وه ی بگات له شوینی خویدا وشک بوو و زریکه یه کی کرد، له ناو تاریکی
 حه وشه که دا ده موچاویکی لیوه دیار بوو، ده موچاویک به په نجه ره که وه نووسابوو و سه ری به په پۆیه کی سپی
 به سترابوو.

ترس له شوینی خویدا هیشتبویه وه، ئینجا هۆشی بۆ گه رایه وه به ترسه وه چه ند هه نگاویک پاشه وپاش گه رپیه وه
 دواوه، کاکه ی ناسییه وه، دیاره کاکه ی ناسییه وه، ده موچاویکی تریشی بینی، ده موچاویکی تره به لام دوورتره،
 خۆم بووم.. منیشی ناسییه وه؟ نازانم، به لام ئه گه ر ئه وه یان حاجی کوری بی که واته تارماییه که ی تر کوره که ی
 تریتی.

حاجی له سه ر ئه ژنۆ دانیشتبوو و دوو دهستی خستبووه سه ر قه راغی په نجه ره که و ده موچاوی به په نجه ره که وه
 نووساندبوو و ئه و ده موچاوه و په ی به سه ریدا پان ببوو وه، ته ماشای دایکی ده کردو وه کو که سیك بوو بیه وی
 تیبگات چی له و ژوورده دا پرووده ات ته ماشای ده کرد. دایکی حاجی زریکه یه کی تری کردو هه نگاویکی تر چوووه
 دواوه، ویستی خوی به دوو دهستی خوی داپۆشی... چیت بۆ ده که ن ئه و دوو دهستت خانم، دوو دهستت شه ره فی
 خۆت و باوکمان داناپۆشی.

زانیم که ده بی خیرا رابکه ین و له و شوینه دا نه مینینه وه. ده بوایه بچوینایه ته ژووره وه و وه کو پۆلیسیك دزیکی
 گرتی ئابرووی هه موویانمان بېردایه، به لام نه خیر، دز خۆمان بووین، غه ریب خۆمان بووین، ئیمه هه له مان کردوووه
 که سنووری ئه م شوینه به رزه مان به زاندوووه، ئیمه خراپین، ده بی ئیمه وه کو دز رابکه ین، ئه وان خاوه ن مالن و پیاوو
 ژنی چاکن، که سی گه ره ی ناو خه لکه که ن، ئیمه چووینه پیزی ئه و خه لکه نزمه ی حه ره سیان له به رده رگا بۆ
 دوورخستنه وه یان داناوه .

پیاوه که مان بینی وه کو بۆق به ره و په نجه ره که ده کشی، ژیلمان وتی با رابکه ین، منیش وتم با رابکه ین، حاجیش
 هیشتا ده موچاوی به په نجه ره که وه نووساندوووه ته ماشا ده کات و ده یه وی تیبگات، په لیم گرت و رامکیشا،
 هه لمساندو پالم پیوه نا، له پ کاکه تیگه یشت، له پ زانی که ئه ویش ده بی رابکات، زانی ئه و لیږده دا غه ربیه، ئیره
 شوینی ئه و نییه و ده بی رابکات پيش ئه وه ی بیگرن.

خیرا به ره و دیواره كه پوشتین، هاواری بۆقه پووته كه بۆ حهرهس وه كو فیشهك دهیدا له پشتمان، هینده شپرز بووین تا به سه ر دیواره كه دا سه ركه وتین و چووینه خواره وه سه رو گویلاكي یه كترمان شكاند، چووینه كۆلانه كه و به سه ر جاده كه دا پامان كرد، وه كو شیت به سه ر جاده كه دا پامان كرد، .. پاكه ن .. پاكه ن، پیاوه به رزه كانی ناو خانوو به رزه كه پیان زانین و حهره سیان به دواتاندا ناردوو تا ئیوه ی دز بگرن، پاكه ن .. پاكه ن .. ئیره شوینی ئیوه نییه .

۱۰

له ماله وه گیرساینه وه و نه مزانی چۆن وه لامی باوكم دایه وه كاتیک ئه و باوكه بیئاگایه به دهنگیكي سه رخۆشه وه ئه و پرسیاره ی كرد كه ده بی هه ر كه سیك بیكات به م وه زعه بمینی:

بۆ وا شپرزى؟

چه ند وشه یه كم وت خۆم نه مزانی چین و خۆم گه یانده ژوره كه م، له پشته وه باوكم بیست له حاجی ده پرسى چۆن چۆته دهره وه و هه مان ئه و پرسیاره ی له منى كرد له ویش ده كات ئه ویش وه لامی ناداته وه و به سووكی شوینم ده كه وى. نه وه كو باوكیشم شوینمان بكه وى و جارێكى تر بپرسیتته وه له ناو دهرگای ژوره كه دا وه لامیكى تری باوكم به هاواریكى نزیك له گریان دایه وه:

حاجی له گه ل ژیلمان شه رى بوو.

ده بوايه بموتایه لیدانى خواردوو، چونكه حاجی شه ر ناكات، حاجی لیدان ده خوات.

باوكم هینده ی خواردبووه وه به له قه له ق هات و حاجی وه ستاندو له شیى پشكنی، خوار چاوی چه پی كاكه شین ببوو وه، باوكم لیى پرسى:

شوینی ترت نازاری پیگه یشتوو؟

حاجی نوزه یه كى كردو یه ك وشه ی وت:

زۆر.

ترسام ئه گه ر باوكم زۆرى له گه لدا بلێ هه موو شتیک باس بكات، ئه و كاته كاره سات ده بوو، ده بی باوكم هیچ نه زانی، خۆم به خت كردو گه پامه وه هۆله كه و به حاجیم وت بچیتته ژوره كه مان، حاجی ئاوړی نه دایه وه، قاچى له زه وى خشاند (ئه مجاره دوو ئه ژنۆى كه متر ده نوشتانه وه)، چوو ه ژوره وه و دهرگا كه ی داخسته وه.

خۆم بۆ پرسیاره كانی باوكم ئاماده كرد كه ده مزانی یه كه میان ئه وه یه كوئی تری له شیى حاجی به ر لیدانى ژیلمان كه وتوو، چه زم نه كرد باوكم له منیش بپرسى، ئه وه ی بینیم وای لیكردم چه ز نه كه م یه ك وشه له یه ك كه س بیستم، له گه ل ئه وه شدا به باشم زانی چاوه رپی دایكم بكه م كاتیک ده گه رپتته وه و پوو یه كى مۆن و توورپه .. به لى، پوو یه كى پر هه ره شه ی پیشان بده م، چه زم كرد له به رده میدا بوه ستم دوو مشتم توند بكه م و سنگم بكه مه وه و دوو چاوی پر ناگر له و له شه ناپا كه ی بچه قینم.

له هۆله که دا چاوه رپم کردو خواردنه وه و ته له فزيون باوکميان بيئاگاتر کردبوو، باشر بوو که بيئاگابوو، نامه وي تاکو تاوانباره که دهگات هينده له گه ل باوکمدا قسه بکه مو خوم له پرسياره کاني بدمه وه تا داده مرکيمه وه، ناشمه وي ناچار بم ئه و راستيه ي پي بلیم که به سه بۆ ئه وه ی ناگر به ريداته هه موو مال که، به لام ده کړی باوکمان تا سه ر وا بيئاگابی؟ ده کړی تا ده مړی و تا ده مړين خه له تاو بی، نه خیر ناکړی به لام ناشکړی پي بوتړی، که واته با ئه مشه و کۆتايی به و تاوانباريه بی، ده بی تاوانباره که ئه مشه و برياری ته وبه بکات و له به رده می خوم و کاکه دا به گريانه وه داوای ليئوردنمان ليکات، ده بی ئه و ئيختياره مان بداتی که پياوی مال که بزانی يا نا، ئه و کاته ش منو کاکه پي ده ليئین له به ر خاتری هيشتنه وه ی مال که به پياوی ئه م مال نالین، به لام ده بی سویند بخوات ئه مه دوایه مين جار بی، به لام سویند به چی بخوات؟ به خوا؟ به شهرف؟ نه خیر با سویند بخوات و بلی خوا هه ردوکاتم لی بسه نی، حاجی لی بسه نی پیش من، ئه گه ر جاريکی تر ئه وه بکه م، ئيمه ش له مه و دو چاوديري ده که ين، ناهيلين شه وانه بچيته دهره وه، يان له گه ل ئيمه دا ده بی يان له گه ل باوکمان، وه زاره تيش هيچ، له سبه ينييه وه نابي بچيته وه بۆ ده وام، ده بی ئه م قسانه و له وانه زياتری پي بلين، ئه گه ر رازيش نه بوو به پياوی مال که ده ليئین و چش له هه موو شه رپک.

به لی، ده بی ئاوا قسه ی له گه لدا بکه ين بۆيه تا ديته وه نابي ساردبیمه وه، ئه گه ر که ميکيش ساردبوومه وه، ئه و که مه به نواندن تووره بوون پر ده که مه وه، ئه وه تا ده نگی ده رگای هه وشه ی دهره وه يه، با خوم ئاماده بکه م. ده رگای مه دخه له که داوی ده رگای دهره وه کرايه وه و تاوانباره که هاته ژوره وه، چومه به رده می و هه ردوومشتم توندکردن و سنگم برده پيشه وه و له به رده ميذا دوو چاوی توورم زه قکردنه وه، تووره بوونيکی له وه ش گه وره ترم نواندو له وه زياتر دوو چاوم کردنه وه تا خه ریک بوو هه ردوکیان دهره پرن. هاتو ئه و شه وقو که يفه ی جارانی نه بوو، به پرويه کی بۆره وه به لامدا تيپه ري و ته نانه ت نيوه ئاوريشی بۆ نه دامه وه، مني هه ر نه بينی و به ره و ژوره که مان رۆشت. ديار بوو مني لا گرنگ نه بوو و ده ويوست بۆ لای حاجی بروت، ئه و ته نانه ت ئاوري له باوکيشم نه دايه وه و سه لامی ليئنه کرد.

من ده ترسام زياد له پيوست به پرويدا به تمه وه که چی له شويینی خومدا فش بوومه وه، وه کو سيسرکيکی توپيو که سيک به نه عله که ی فليقاندبووی له ناوه راستی ژوره که دا مامه وه. سه ره پای شکسته که م زانيم که نابي يه کسه ر کۆل بده م، ئه مجاره هه موو تووره بوون و چا و زه قکردنه وه که م با نواندن بی. جوولام و شويینی که وتم. ده رگای ژوره که ی کرده وه و بينی تاريکه، گلۆپه که ی داگيرساند. چاوی به ناو ژوره که دا گيرا و حاجی نه بينی. باش بوو حاجی له ژوره که دا نه بوو، باش بوو يان خراب نازانم، نه باش و نه خراب. چوو ژوره وه و ژوره که ی به چا و پشکنييه وه و حاجی هه ر دهرنه که وت، له ناوه راستی ژوره که دا بوو و من له پشکنييه وه بووم، له پر ئاوري بۆ دامه وه: -کاکت کوا؟

خوم له بير چوو و خه ریک بوو به شيويه کی ئاسايی وه ک چون هيچ شتيک پروينه دايي وه لامی بده مه وه و بلیم هه ر ئيستا لي ره دا بوو، به لام بيرمه که ته وه که ئيمه ئيستا له حاله تی جه نگدين، ديمه نه که ی خوم دووباره کرده وه و دوو مشتم توند کردن و سنگم برده پيشه وه و دوو چاوم زه قکردنه وه، ئه و بايه خی به و شتانه نه داو ليی پرسيمه وه: -حاجيت چی ليکرد؟

به تووره بوونیکى نیواونیوه وه دوو مشته تونده کهم بهرز کردنه وه و وتم:

-تۆ حاجیت چى لى کرد؟ ئەى ئیستا بۆچیتە؟ بۆ ئەوهى ....

هەر ئەوهندهم پى بوو بیلیم و قسه کهم ته واو نه کرد، ئەویش چاوه پى ته واو کردنى قسه کهى نه کردم و چوه دهره وهى ژوره که، منیش وه کو تووتکه سه گیک به کزۆلییه وه شوینی که وتمو بیئه وهى ههست به خۆم بکهم گلۆپه کهم کوژانده وه. چوه ژوره کهى لانه و هاته وه دهره وه، دیاربوو له ویشدا حاجی نه بینى.

که میك له ناو هۆله که دا وه ستاو له پى وهك شتیکی بیرکه وتبیتته وه ئاوپى بۆ ژوره کهى ئیمه ی دایه وه که دهرگا کهى کرابوه وه له ناوه وه تاریک بوو، به حه زه ره وه چوه وه ناو ژوره که، له سه رخۆ به ره و که نتۆرى جله کانمان پۆشت، له سه رخۆ دوو دهرگاى ناوه راستى کرده وه. ئەو به شه ره فه ی نه بوو و قات و کراس و پانتۆله کانمان له ناویدا هه لاسرابوون. له و پووناکیه که مه ی له هۆله که وه ده هات دوو قاچى کاکه دیاربوون، کاکه له ناو تاریکایى که نتۆره که دا به سه ر لای چه پيدا دانیشتبوو له ژیر کراس و پانتۆل و قاته هه لاسراوه کانه وه دوو قاچى درێژى نوشتاوى له سه ر زه وىی که نتۆره که دیاربوون. دایه کراس و پانتۆله هه لاسراوه کانی لادا تا باقى له شى حاجى ببینی، حاجى لای چه پى له شى و پوومه تى چه پى به که نتۆره که وه نووساندبوو.

له و تاریکیه دا پووناکیى چاویمان بینى که کراوه بوون، حاجى که چوه ژوره وه گلۆپه کهى کوژانده وه و شوینیکی نه دۆزییه وه تییدا ته نیا بى ناو که نتۆره که نه بى، شوینیکی دوورتر له ماله که، تاریکتر له ژوره که، یه کیک بوو له و جارانه ی به زه ییم به کاکه دا ده هاته وه، به تاییه ت که دوو قاچه درێژه نوشتاوه کهى و دوو چاوى کراوه ییم ده بینى، حاجى وه لامى نه بوو بۆ ئەو پرسیاره ی دایه لى کرد:

-حاجى گیان بۆ چوویته ناو ئەم که نتۆره ؟

ده ستى گرت بۆ ئەوه ی هه لیسینی و به یینیته دهره وه. ده ستى حاجى شل بوو، وازى له ده ستى دایكى هیئا بیگرى و به سووکى بۆ لای خۆى راییکیشى به لام له شى نه جوولا.

-چى ده که ن؟

ده نگی باوکم بوو، وتم پرسیارىکی جیددى ده کات، وتم ئیستا له م شته سه يرانه ده کۆلینته وه، ئیستا هه ست به شتیك ده کات.. هیچیان نه بوو و یه کهم جار بوو هینده وپو گیز ببینم، ده نگه سه رخۆشه بیباکه کهى له پشتمانه وه ده هاته ناو ژوره تاریکه که:

-شوین نه ماوه بۆ چاوشارکى ئەو که نتۆره نه بى؟

— ټه گهر ټه و باوکم نييه بوچي ټه و باوکمه؟

پرسياړيکي حاجي بوو پاش ټه وهی دايکي زوري له گه لدا وت. دايکي له سهر زه وييه که دانيشتو به باوکمانی وت بچيته دهره وه، ويستی منيش بچمه دهره وه، به لام من پيم له زه وی توند کرد، من بو که رامه تی باوکم و بو هه موو مال که تووره بيووم به لام نيستا له بهر که رامه تی خوم توورهم، منيش کوري ټه وم و ده بی حسابم بو بکری.

حاجي هيشتا له ناو که نتوره که دا دانيشتو وه، هيشتا پوومه تی به ته خته ی که نتوره که نووساندو وه و نيوهی سهره وهی له شی له ناو جله هه لوسراوه کاندان ون بووه، ژورره که ش هيشتا تاريکه و باوکمان خو ی ټه زيه ت نه دا گلڼه که دواي خو ی داگيرسيڼي ته وه.

— ټه گهر ټه و باوکم نييه بوچي ټه و باوکمه؟

حاجي دووباره ی کرده وه و هه موو دلنه واييه که ی دايکي سوودی نه بوو. دلنه وايي؟! دلنه وايي چی؟ چي پی بلې؟ ته نها قسه که ی ټه و داوايه ک بوو:

— حاجي ته ماشام بکه.

به لام چون پروت دی داوا بکه ی ته ماشام بکات... حاجي به سته زمان! ده بوايه چاوت له چاوی بچه قاندايه و ناچار بکرديا ه سهر دابخات و به دوو له پی دهستی ده موچاوی بشاريت ته وه و بلې په شيمانم... ئاخ ټه گهر قسه ی له گه ل مندا ده کرد!

دايکي هه لسا و چوو گلڼه که ی داگيرساندو گه پايه وه، به پيوه بوو و ليی پارايه وه:

— حاجي گيان له و که نتوره وهره دهره وه.

حاجي به ده مييه وه نه چوو، ناچار بوو دهستی بگری و بيهيڼي ته دهره وهی که نتوره که، حاجي هه لمه سه! حاجي هه لمه سه! هه لمه سه! به لام هه لسا، وه کو منداليک به پروويه که له زه وی شويڼی دايکي که وت.

دايکي له سهر جيگه که ی حاجي دانيشت و به وی وت بچيته ته نيشتی. حاجي دانيشت، ټه مجاره ش به قسه ی کردو دانيشت، به لام هه موو چهند چرکه يه ک بوو و له ناکاو وه کو دوو پشکيک پيوه ی دابی راپه پری و هه لسا، دايکي پی وت دانيشي ته وه به لام دانه نيشت. حاجي له چی ترسا؟ تو بلې سيسه مه که ی مالی وه زيری بيرکه و تبتي ته وه که دايکي ټه و تاوانه ی له سهر کردبوو؟ ټه گهر وای ټه مشه و حاجي له سهر سيسه مه که ی نانوی، منيش له سهر ټه وهی خوم نانوم. حاجي نهرم نه بوو و دايکي زانی هيچی له گه لدا ناکری. سهری کز کرد، که ميک وایه وه ئينجا هه لسا، به لای مندا تيپه پری و پيش ټه وهی بگاته دهرگا که وه ستا. سهری کز کردبوو و پشتی لي مان بوو کاتيک به ده نگیکی کزوله وه داوايه کی لي کردم:

— قسه له گه ل کاکتا بکه.

داواي لي کردم قه ناعه ت به کاکم بکه م له و خيانه ته ی بيده نگ بی، خانم! ته مه نی دوانزه سالی زور نييه بو ټه م جوړه گه وادييه؟

چووه دهره وه وه دهرگای له دواى خویدا داخست، لام سهير بوو ئه و ئافره ته نه گوښى داوه ته خوډم وه نه گوښى داوه ته باوكم، دياره ته نها لای حاجی شهرمه زار بوو.

حاجی له شوینی خویدا وه ستابوو، ئه مجاره سهري بهر زكرد بووه وه ته ماشای بنمیچه كه ی ده كرد، چوله كه به ئاسمانی ژووره كه دا نه ده گه پان، په نگه ئیستا له دلی خویدا بللی هه موو چوله كه كان مردن، ئیستا له جياتی چوله كه كان قه له رهش له ئاسمانی دنیا دا ده فېن.. قا .. قا .. قا .. ئیمه ین بالنده ی ئاسمان و مژده ده ری زه وی.

حاجی گوښى له داواكه ی دایكى بوو كه هه ولّ بده م بيمه گه وادىكى بچوك، نه رمی بكه م و پىي بلیم دایكى كارىكى ئاسایى كردوو (بوچى زۆلم له دایكى بكه م؟ به لكو ويستبىتى حاجی نه رم بى تا لىي خوښ بى، به لام خو ئه و يه وشه ی په شیمانى نه وت). وام دانا حاجی هیچى نه بیستوو وه قسه كه م گه یانده گوچكه ی:

— دایكت داواى لیكردم نه رم ت بكه م.

پقنه ی چوله كه كانى حاجیم بخواردايه باشت ده بوو، قسه یه كم كرد وه كو ئه وه ی هیچم نه وتبى. سه ر نه وی بكه ره وه حاجی! ته ماشا كردنى ئاسمان بو ملت خراپه، ده بى من و تو سه رمان نه وی بى، ده بى فه رمان بیه رانى وه زاره ت يه كه يه ك بناسین تا له هر شوینى كدا بیان بنین خومانیان لى بدزینه وه تا نه لىن ئه مانه كورپى ئه و ئافره ته نه كه وه زير يان جیگه كه ی يان به پړیوه به ری گشتى يان فه راشه كه يان خو یان واو وایان لیكردوو، به لام چوډ بیانناسین له كاتى كدا ته نانه ت ده موچاوى وه زيره كه ش نانا سین، به راستى دوو كورپى نه زان و بى عه قلىن! ده بى له سبه ی نیی وه هه ولّ بده ین جه نابی وه زير بناسین، كه له شیره كه ی دایه بناسین.

حاجی گوښى له دلم نه بوو كه پىي ده وت سه رت نه وی بكه بو ملت خراپه، به لام خو ناكړى تا به یانى و ابمى ته وه.

پىم وت:

— حاجی له قله قى ماله كه مان با شتىك بكه ین، دانیشین، بنوین، پقنه ی چوله كه كان له ده موچاوى خو مان

بسوین.

مردنى مامىكم بیره كه وته وه:

— با و بزانین یه كى كمان مردوو، دواى گریان و له خوډان دواى هه رده بى بنوین، بیره نایه ت كه مام مرد كوره كانى چوډ هه موو پړژه كه گریان یان بوو به لام كاتى نوستن یه كى دوشه ك و به تانییه كیان خسته بنباخه لیان و جیگه كه یان داخست و نوستن؟

حاجی كه وته جوولّه، به قسه ی كردم و دوشه كى سه ر سیسه مه یه كه نه فه رییه كه ی خو ی هه لگرت و هه لیدایه سه ر زه وی ژووره كه، كه وته سه ر جیگه كه و پشتى كرده سیسه مه كه، پىم ناخوښه قسه كان پیتا و پیت و هه رده گرى، من نمونم هینایه وه نه موت جیگه له سه ر زه وی دابخه ین. بهر له وه ی پىي بلیم به هه له لیم تیگه یشتوو گویم لیبوو ده لى:

— سبه ینى سیسه مه كان ده شكینین له حه وشه كه.

هه سته كه م راست ده رچوو، حاجی ئه و كاته ی دایكى قسه ی له گه لدا ده كرد نه یویست له سه ر سیسه مه كه لنىشنى

چونكه دیمه نه كه ی دایكى بیره كه وته وه، به لى راست ده كات، سبه ینى دوو سیسه مه كه له حه وشه كه دا ده شكینین.

تا نزيك به يانی مليونيك و پينجسه د هزار خه وی ناخوشم بينی، گه وره یان تیدابوو، خه وی زور بچووک، خه وی دوورو دريژ، خه وی زور کورت. يه کيک له خه وه کورته کان ده موچاوی ئه و پياوه بوو که له گه ل دايکی ژيلماندا بوو. پياوه که م بينی به ده رپی کورته که ی و ئه و ورگه ی تازه خه ريك بوو په يدا ببي و ناوکه گه وره ناشيرينه که ی. يه ک چرکه ده موچاوی هاته به رده م، له و چرکه يه دا کتوپر چاوی چه پی نووقاندو گوشه ی چه پی ده می برده سه روه تا گه يشته نزيك چاوی چه پی، دوو جووله ی کتوپرو ناشيرين بوون، کتوپرپيش به و ناشيرينييه ده موچاوی له ده موچاوم نزيك کرده وه و وتی ((وو)) و يه کسه ر راچله کيم.

مليون و چوارسه دو نه وه دو نو ه زارو نه وه دو نو خه وه ناخوشه کانی تريش به س بوون بو مانوو کردنم و پيش به يانی به ماوه يه ک له هوش خوم بچم. به يانی که هه لسام تاميکی تال له قولايی دلمه وه هاته سه ر ليوو زمانم، هه روه کو ئاموزاکانم که به يانی هه لسانو بيريانکه وته وه دويني باوکيان مردبوو.

من و کاکه ئالان ماوه يه ک له سه ر دوو جيگه که ماندا ماینه وه. ده رگا که کرایه وه، ئه و بوو هات بو ئه وه ی ته ماشايه کمان بکات، هيچ ته عليقيکی نه دا له سه ر هه له اتنمان بو سه ر زه وی، دياره پيش ئه وه هاتبوو و ئيمه ی به م شيوه يه بينبوو.

حاجی له خه وه هه لسا، يان ره نگه هه لسا بي و من پيم نه زانيبی، من چيروکی شکانندی سيسه مه که م له بيرچوو بو وه وه، به لام ئه و بیری مابوو، يه که م شت بوو باسی کرد: -بو حه وشه بچين و دوو سيسه م به رين بيانشکينين.

فيکره يه کی به تال بوو به لام حاجی برياری دابوو که ده بی بو خانمی مالی بسه لمينين که تاوانه که ی به ئاسانی تيناپه ری.

دوو گه وره ی ماله که ئيمه يان بينی هه ر يه که لايه کی سيسه ميکی به ره و حه وشه هه لگرتوو وه ده يبه ين، پاشان ئه وه ی تريش ده به ين، که سيان قسه ی نه کرد تا گويايان له شکانندی ته خته که بوو، کاتی هاتبوو بچن بو ده وام، ئيمه ش يه که م وانه ی قوتابخانه مان ده ستي پيکردبوو که چی خه ريکی شکانندی ته خته کان بووين.

هه ردوکیان هاتنه حه وشه و به دم به جيھيشتنی ماله که ته ماشايان کردين، ئه و له باوکمی پرسى:

-ئو دوانه چی ده کن؟

باوکم شانى پاته کاند:

-نازانم، له وانه يه ته قسيکی سيحری بی.

ئه وان رۆشتن و ئيمه دوو سيسه مه که مان کرده شارايه ک له ته خته ی شکاو و له سه ر ئه و شارايه دانيشتين. لي م

پرسى:

-ده بی ژيلمان چی بکات؟

حاجی وتی:

– بوی بکه ته له فۆنیک.

به دەم دەستکاریکردنی مۆبایلە که مه وه وتم:

– دوینی چیت وت؟ ئەگەر باوکم نییه ئەی بۆچی ئەو باوکمه؟

حاجی وه لآمی نه بوو چونکه وای وتبوو و پێویستی نه ده کرد هیچ بۆ راستبکاته وه، منیش وتم:

– له بیرت نه چی تۆ له خالمان ده چی، ئەو خالە ی یه ک وینە ی ماوه ده لێی نوقلێکی له ده مده یه وه ده یمزێ، له بهر

ئە وه ناتوانی بلێی ئەگەر خالمه بۆچی خالم نییه.

بیرمه که ته وه که ژیلمان له قوتابخانه یه بۆیه مه سچیکم بۆ نارد: ((هەر ئیستا خۆت بدزهره وه وه ره بۆ مالمان)).

ژیلمان دوانه که وت، له ده رگای نه داو به سه ر دیواره که دا سه رکه وت و خۆی هه لدا یه ئە مدیو:

– منیش نه چووم بۆ مه کته ب.

ژيله خر ویستی له ته نیشتمان له سه ر ته خته کان دانیشی به لام جیگه ی نه بووه وه له خوارتر دانیشت، حاجی

ئە وه ی لی پرسسی که له دایه ی پرسیبوو:

– ئەگەر ئەو باوکت نه بی ئەی بۆچی باوکتە؟

قسه که بۆ که له ی زلی ژیلمان قورس بوو، به لام له وه ده چوو شتی که تیگه یشتی، دهستی توند جوولاند به واتای:

((هه قم چییه؟))، ئینجا به زمان بۆله ی کرد:

– کاکه گه وره کان حه زیان له چییه ده یکه ن.

ماوه یه ک بیده نگ ماینه وه وه له پر حاجی وتی:

– ده چم بۆ لای وه زیر.

فیکره که هینده ی کتوپر بوو هینده ش سه یر بوو. که می که له باره یه وه قسه مان کردو من بیرمه که ته وه که

فیکره یه کی وام هه بوو، ئیتر بریارمان دا بچین. فیکره ی حاجی به کورتی ئە وه بوو به ره ورپوو و پاشکاوانه قسه له گه ل

ئە وه وه زیره بکه ین که باوک و دایکی ئیمه و باوک و دایکی ژیلمان فه رمانبه رن لای ئە وه. مه به ستی حاجی ئە وه یه پرسسی

کی باوکیتی، ئە وه له دوینییه وه وه سه رباری خه فه تی کاره که ی دایکی له باوکیتی باوکی خۆمان که وتۆته گومان، ئە وه

دیمه نه ی له مالی وه زیردا بینیبوو قه ت له مالی خۆماندا نه یبینیوه.

بریاره که ی ئیمه ئە وه بوو داوا له وه زیر بکه ین ئە وه دوو دایکه بۆ وه زاره تی تر نه قل بکات. ژیلمان ده یویست

دایکی بۆ شوینیکی زۆر دوور نه قل بی، حاجیش ده یویست بزانی ئە وه که سانه له که یه وه خه ریکن، منیش ده مویست

بزانه دایه له که یه وه درۆمان له گه لدا ده کات.

هه رسی چووینه ده ره وه، به پی و له سه رخۆ به ره وه ئە وه شوینه پۆشتین که وه زاره ته که ی لێیه، هه ر ده بوایه خاو

برۆشتینایه چونکه کاکه نه یده توانی خیرا بروات، له پێگه شدا کاکه ته ماشای پێشه وه ی ده کرد نه ک ئاسمان و

بالنده کانی، به لام من زیاتر له جارن به دەم پۆشتنه وه شه قم له بوتل و قوتوو به تاله که وتوو هکان ده داو ده رفه تیشم

هه بوو شه ق له چه ند ته نه که یه کی زبل هه لده م و بیانخه م.

کاتی که ده رۆشتین ئالان تیبینی کرد که:

– ئه مړو هه موو شته كان بیده نگیڼ.

زور جار كا كه بو كورتېرى دوو پرسته تیهه لكیش ده كات، ئه و دهیویست بلای ئه مړو هه موو شته كان بیده نگیڼ، ئیمه ش هه روه ها بیده نگیڼ.

تیبینییه كیشی هه بوو سه باره ت به م ئه مړو وه سهیره:

– ئه مړو كه س نهیوت ئه گه ر كچان ریگه یان به تو گرت ئاورپان لی ناده مه وه. منیش بوم ته واو كرد:

– یان كچان ته له فونیان بو كردی موبایله كه به پروویاندا دابخه.

گه یشتینه وه زاره ت و زانیمان نابی له دهره وازه كه وه بچینه ژوره وه. ئه گه ر بچینه دهره وازه كه ده بی به ناو پرسگه نا تیپه رین و په نگی نه هیلان بچینه ژوره وه، تازه ئیمه ش فیرى سه ركه وتنى سه ر دیوار بووین. شوینیكمان دوزیه وه بو چونه ئه و دیو، هه رسیكمان دیواره كه مان كردبووه ئه سپی خو مان و ئه وه مابوو بو ئه و دیو دابه زین كاتیك كه سیك په یدابوو و ئیمه ی بینى:

– كورینه خه ريكی چین؟

بیئ ه وه ی بیربكه مه وه وه لأمم دایه وه:

– چۆله كه یه كمان كه وتوته ئه و دیو ده یهینینه وه.

پیا وه كه دوو پرسپاری سه رسورمانی وت:

– چۆله كه؟! بو یه ك چۆله كه سی كه س ده پروات!؟

.... و تیپه رى . بینیمان چوو له لای دهره وازه كه، پاشان بو ناو وه زاره ت، دیاره فه رمانبه ریکى ئه وییه، تو بلایی له گه ل دایكم و دایكى ژیلمان نه نوستبى؟

قه ره بالغی ناو وه زاره ت به دلمان بوو، له ناو ئه و قه ره بالغیه دا ون بووین، چا وگپران به ناو خه لكه كه م به ژیلمان سپاردو پیم وت هه ر یه كى كى بینى ئیمه بناسی ئاگا دارمان بكاته وه، منیش چا و دیرى كاكم ده كرد تا له یه كتر ون نه بین.

گه یشتینه نوسینگه ی وه زیر. سی كچى لیوو (وه زیر له رۆژئىكا فریای ئه و سی كچه ده كه وى؟)، یه كى كیان كه داده نه وییه وه درزی مه كى دهره كه وت، دوانه كه ی تریش بی دانه وینه وه درزه كه یان دیار بوو. هه ر سی دانیشتبوون به لأم دیار بوو پانتۆلی زور ته سکیان له بهر بوو. كچان (ته نانه ت هه ندی ژنى پیریش) بیئ ه وه ی شه رم بكن ئه و جلانه ده كه نه بهر كه له پیشه وه جوو جوو كه یان دهره په رى و له پشته وه دوو دوو كه یان دهره كه وى شیوه ی چۆنه و قه باره ی چه نده .. ئاخ ئه گه ر بو یه ك چركه ژوره كه ی مالى وه زیریان ده بینى ئه و كاته ده یانزانی پیاوان چۆن ته ماشایان ده كهن.

من ده مزانی مه سه له ی ئه و جلانه بیشه ره فى نییه به لكو ئه وانه له بیعه قلیی خو یانه شوینی موده كه وتوون ئیتر هه رچییه كه و هه رچۆنىك بی، به لأم پاش ئه و دیمه نانه ی له مالى وه زیردا بینیم و پاش ناسینی دایكمان، كه ئه ویش شوینی موده كه وتبوو، هه موو ئه وانه م له لا وه كو بیئ ه خلاق هاتنه پیش چا و... من ئه و كاته وام هه ست ده كرد، كه سیش نه یده توانی قه ناعه تم پیبكات وا هه ست نه كه م، دوایش ده موت: ئه وانه ش هه روه ها له شفرۆشن ئه وه نده

ههیه ئهوان له شیان به خۆپایی به چاوی پیاوهکان دهفرۆشن.

نه مانزانی له گهڵ کام له و سێ کچه دا قسه بکهین. یه کیکیان پرسى کیمان دهوئ، نیازی خۆمان وت ئه ویش هه رچه نده لای سهیر بوو به لام به ته له فۆن وه زیری ئاگادار کرده وه. کچه که ته له فۆنی ده کردو ته ماشای ده کریین، دوو چاوه که ی له چاوه بی شه ره فه کانی ئا فره ته کانی ناو ژوره که ی مالی وه زیر ده چوون:

- سێ کورپی فه رمان به ری وه زاره ت هاتوون ده لئین کاریکی ژور پیوستیان به جه نابت هه یه، ناویان نالئین ناشلئین کورپی کئین.

وه زیر وتی با بی ن به لام ته نها یه ک له و سیانه، ئیمه ش نار ه زاییمان ده رنه بری، پی شمان خۆش بوو نه چین. حاجی ده یویست بروت.. ئه ویش پۆشت.

۱۳

ماوه یه ک دانیش تین، ماوه یه ک بوو له ترس، ده ترساین؛ ئه گه ر دوو باوک و دوو دایکه که بی ن چی پووده دات؟ چور که س زۆرن، هه ر ده بی یه کیکیان په یدا ببی. سه ره پای ئه و ترسه بیرم له و قسانه کرده وه که ده بی ئیستا حاجی و وه زیره که بیکه ن، ده بی باسی چی بکه ن؟ بیگومان حاجی ده لئێ ئه گه ر نه وزاد باوکم نییه ئه ی بۆچی ئه و باوکمه، وه زیریش تینا گات و داوی پوونکردنه وه ی لیده کات، حاجیش به زه حمه تیکى زۆره وه ئه و قسانه ده کات که له می شکیدا دین و ده چن و له کۆی هه موو ئه و قسانه وه زیر شتیک تیده گات، به لام نه خیر! به دلنیا ییه وه وه زیر ده رانی مه به ستی چیه. ده بی ئه و وه زیره چۆن که سیك بی؟ به پی ئه وه ی له مال ه وه له باره یه وه شتمان ده بیست ده بی پاش ده رچوونی حاجی قاقای پیکه نین بیستین، فه رمان به ره نزیکه کانی خۆی کۆده کاته وه و پییان ده لئێ: ((وه رن نوکته ی ئه مپۆتان بۆ بگێرمه وه، ده زانن پێش که میک کیم لابه وه ! ده زانن چی وت؟)). هه موو له شی مژگی قوول له جگه ره که ی ده دات و بۆ رووی هه موو ئه و فه رمان به رانه ی هه لده دات و ده لئێ: ((کورپه که ی نه وزاد بوو، کورپه که ی نه وزاد و ده زانی من یان یه کیک له ئیوه باوکی راسته قینه ی ئه وین، تکایه کئ خۆی به باوکی ئه و ده زانی با قسه بکات)).

پهنگه وه زیر دایکم و ئه و فه رمان به رانه بانگ بکات و به قاقای پیکه نینه وه به دایکم بلئ:

- باوکی ئه و کورپه له ناو ئه مانه دا بدۆزه ره وه.

بۆ سه به ینی ش دهنگ له ناو هه موو وه زاره تدا بلاوده بیته وه و باوکیشمان ده زانی ... و کاره سات پروو ده دات. خوله گیان!

له گه ل ئه و خه یالانه دا زیاتر نوقمی کورسییه نه رمه که ی ژووری پێشوازیی وه زیر ده بووم، ئه و کاته به هه موو دلمه وه ئاواتم خواست که سمان نه هاتینا یه.

تازه هاتین و ده بی چاوه ری ئاکامی ئه م ئیشه مان بکهین، سه رم نه وی کردبوو و ده موچاوم له ناو دوو له پی ده ستمدا ون کردبوو کاتیک جیره ی ده رگای ژووری وه زیر هات. سه رم به رز کرده وه و حاجیم بی نی هاتۆته ده ره وه.

حاجی ئاوپى لینه داینه وه و به ره و ده رگای ژووره كه رۆشت، ئیمه ش هه ئساین و بى سوپاس و بى خواحافیزی له و کچانه ی قسه یان بۆ یه کتر ده کردو پیده که نین شوینی که وتین.

به ناو دالانه کاندای رۆشتین، ئه مجاره ئه و له پيشه وه و ئیمه له دواى ئه و، گويمان له غه لبه غه لبی فه رمانبه ران و موراحیعه کان و پیکه نینی هه ندی ئافره ت له ناو ژووره کاندای بوو و دلمان لای ئه و قسانه بوو که حاجی له گه ل و مزیربا کردبوونی. حاجی بیباک له ئاشکرا بوونمان به ناو وه زاره تدا ده رۆشت، تا گه یشتینه ئه و به شه ی دیواری ده ره وه که خۆمان لیوه ی هه لدايه ناوه که سمان هیچی نه وت، حاجی پيش ئیمه به هیمنی به سه ر دیواره که دا سه رکه وت و له و دیوه وه ون بوو، ئیمه ش دیسان شوینی که وتین.

له رینگه دا ژیلمان وه کو قوتابییه ک له پۆلدا هه موو قسه کانی ناو دلای په نگیان خواردوو وه پاش لیدانى زهنگ هه موویان هه لده رپژئی کاکه ی به پرسیار داگرته وه، منیش ته ماشای کاکه م ده کردو ده مبینی نیازی قسه کردنی نییه. وه کو جاران له سه رخۆ به دوو قاچی نوشتاوه وه ده رۆشت و ته ماشای ئاسمانی ده کرد.

من وتم ماده م کاکه ته ماشای ئاسمان، واته چۆله که کان، ده کات که واته وه لāmیکى باشی له وه زیر وه رگرتبوو، ده ی خوايه گیان وه زیر پى وتی ئه وه ی بینیتان راست نه بوو به لکو خه و، یان دایکتان نه بوو به لکو یه کیکى تر، ئه مه .. به لى ئه مه گونجاوتره چونکه ناکرئ هه رسیکمان به یه ک جار یه ک خه ومان بینیی.

ژیلمان به ده سته تالییه وه لیمان جیا بووه وه من و کاکه چوینه وه مال. پیم وت:

ده ی بۆم باسکه وه زیر چیی وت.

ئه مه م لى پرسى و ده ترسام حاجی له بهر ژیلمان هیچی نه وتی، به لām چۆله که کانم بیرکه وته وه و خۆم هیمن کرده وه.

حاجی پشتگوپی خستم و به ره و ژووره که ی خۆمان رۆشت، جانتایه کی گه وره ی له سه ر که نتۆره که داگرته سه ر زه ی. که نتۆره که ی کرده وه و که وته ده ره ینانى جله کانی خۆی. جله کانی ده ره یناو زانیم مه به سته چیه، حاجی جانتا ده پچیته وه و ده روات، زانیم وه زیر هه والیکى خراپی پى وتوو.

حاجی نیوه ی جله کانی ده ره یناوو کاتیک وه ستاو ته ماشای ئه و کراسه ی کرد که گرتبوویه ده ست و زۆر چه زی لیده کرد، بۆ یه که م جار دواى گه رانه وه مان بیستم شتیک بلئ:

تۆ بلئی پارهی ئه وانه بۆ من نه یکرپوه؟

هه رچییه کم به حاجی وت بیسوود بوو، نه متوانی له رۆشتن په شیمانی بکه مه وه، نه شمتوانی بزائم به ره و کوئ ده روات، ئه مه ی دواى که متر لام گرنگ بوو چونکه ده مزانی ناتوانی دوور بروات، به دلنیا ییه وه ده چیته مالى خزمیکى خۆمان، ئیمه ش یه کسه ر یان پاش ماوه یه کی که م قه ناعه تی پیده که یین بگه رپته وه، به لām فیکره ی رۆشتنه که خۆی ناخۆش بوو، ته نانه ت ئه گه ر دواى نیوه رۆش بگه رپته وه هه ر ناخۆشه بوتری حاجی رۆشتوو، ئه ی حاجی چۆن وه لāmى ئه و خزمانه ده داته وه کاتیک لى ده پرسن بۆچی مالى جیه یشتوو؟ چۆن وه لāmى باوکی بداته وه؟ ئه گه ر حاجی عاقل بى ده لى باوكم لى داوم.

له و کاته وه ی لای وه زیر ده رچوو و تا پى خسته ئه و دیو ده رگای ده ره وه ی ماله که مان ته نها ئه و قسه یه م لى بیست، ته نانه ت خواحافیزی نه کرد، ماله که ی جیه یشت و من فریا که وتم چیم له گره فاندایه بیخه مه گره فانه که ی ئه و،

پشتی تیکردبوومو به نقه نق جاننا گه وره که ی هه لگرتبوو، خه فته ئیفلیجی کردبوومو ته نانه ت نه شمتوانی پی پی بلیم زوو بگه پیتته وه.

۱۴

جه نگیکی گه وره بوو، کاره سات بوو، هه موو شتیکی خراپ بوو له مالی ئیمه دا.

دایه و بابه زانیان حاجی بۆ وه زاره ت هاتبوو، نازانم چیی تریان زانیبوو، کاتیکیش پیم وتن حاجی پۆشت دایم فیی لیها ت، په لاماری باو کمى دا (به لام بۆچی په لاماری باو کم ده دا؟ ده بی باو کم لی بدایه)، په لاماری ته له فۆنی دا، دوو هه زار ته له فۆنی کرد، کهس نه ما لی نه پرسى: - حاجیت نه بینیه وه.

شیتبوونی دایم له لا ئاسایی بوو، ئه گه ر دیمه نه کهیم له ژوره که ی مالی وه زیر نه بینایه بۆی ده گریام، به لام من هه ردوو ده ستم خسته ناو گرفانی پانتۆله که م و بیباک له و خه فته ی چوومه ده ره وه ی مال. زیاتریش بیباک بووم کاتیکی له و قسانه ی باو کمو دایم تیگه یستم که هیچ شتیکیان له وه زاره ت نه بیستبوو. له نیوه ی کۆلانه که دا بووم کاتیکی گویم له هاواری که سیک بوو، ئاوپم دایه وه و ژیلمان بینى به گریان و پراکردنه وه له مال ده رباز بووه، ژیلمان گه یشته لام، جوینه کانی دایکی پیش ئه و گه یشتنه به رگویم، هه ندی له وانه پیشکه ش به خۆم و کاکه م کرابوون.

ژیلمان گه یشته لام و هانیدام خیرا بکه م:

- ئه م ژنه شیتته، با خیرا رابکه یین.

به لام من ده ستم له گرفانم ده رنه هیئاو هه ر به هیمنی ده پۆشتم، شه قیکم له قوتوویه کی ساردیی به تال داو پیم وت:

- کاکه ماله که ی به جیه یشت.

ژیلمان نه پیرسی بۆچی:

- کوره کاکه باشی کرد، هه قه هه موومان برۆین، گه وره کان ئیشی قۆر ده که ن و لیمان ده دن، هه قه شاره که بۆ گه وره کان به جیه ییلین.

ئو پۆژه من و ژیلمان به ره لا بووین، ژیلمان هه زی له فیکره ی پۆشتن بوو به لام شتیکی تر به میشکی مندا ده هات و ده چوو، له کۆتاییدا بۆم درکاند:

- له جیاتی پۆشتن بۆ نایه ی هه ق له وه زیره که بکه ینه وه؟

ژیلمان ده ستی راوه شاندا:

- بابه کی به وه زیر ده ویرى.

من پیی ده ویرم، من وام هه ست ده کرد پیی ده ویرم:

–ئېمە دەتوانىن شتى زۆرى لېيكەين.

نيوھى ماوھى بەرەلايمان فيكرەكەم بۆ ژيلمان پووندەكردهوھ: چۆن تۆلە لە وەزيرەكە بكەينەوھ. تا گەپاينەوھ مالەوھش توانيم قەناعەتى پېيكەم. فيكرەكەم ھەندى شتى تېدا بوو لە جۆرى سەرکەشىي ناو فلمەكان، ژيلمان بۆ ئەوھ دلگەرەم بوو و ھەستى كرد ئەمجارە بەپاستى ئەكتەرى فلمە.

شەوى مالى ئېمە گريان و تەلەفۆن و شەپى داىو بابە بوو، من خۆم لى گيل كردن و باش بوو ئەوان تەنھا سى يا چوار جار لىيان پرسيم:

–نەيو ت بۆ كوى دەروات؟

منيش دووبارەم دەكردهوھ:

–نەيو ت.

دوايەمىن جاريش وتم:

–ئەگەر بيو تايە ھەر ئەو كاتە پېم دەوتن.

ئيتىر وازيان لىھىتام. پيش ئەوھى بشنووم بېرم تەنھا لەيەك شت دەكردهوھ: تۆلە لە وەزير.

بەيانىيەكەى كە ھەلسامو تامىكى تال لەناو قورگمدا بوو، ئەو بەيانىيە زانيم چەند زەحمەتە پۇشتنى كاكە، شەو لەبەر دەنگە دەنگى دوو گەرەى مالەكەو لەبەر بېر كرنەوھ لە تۆلە سەرنجى جيگە چۆلەكەى حاجيم نەداكە لەسەر زەوى داىخستبوو، بەلام ئەو بەيانىيە جيگەكەى لەبەر دەمدا خۆى قيت كردهوھ، جارى يەكەم كە حاجيم لەسەر ئەو جيگەيەدا نەبىنى ئەو جارە بوو داىكم دەيوست بەزۆر حاجىيەكەى خۆى قەلەو بى ئەوئيش نەخۆشكەوت و لە نەخۆشخانە خەوانديان، جارىكى تريس بۆ نەخۆشىيەكى تر خەوانديان و من سووربووم لەسەر زەوى لەتەنىشتيدا بنووم، سى پۇژى قوتابخانەم فەوتاندو جيمنەھىشت، ئىستاش حاجى لەو جيگەيەدا نىيە، جيگەكەى لەسەر زەوى چۆلە، خەفەت دللى گوشيمو بېرم لەو كەسانە كردهوھ كە براكەيان دەمرىو كە يەكەم بەيانى لەخەو ھەلدەستن جيگەى ئەو براىەيان بە چۆلى دەبىنن، بېر لەوھ دەكەنەوھ ئىستا براكەيان لەسەر خۆل و لەناو خۆلدا پاكشاوھ ئەوانيش دەگرين. منيش گريام، ھەموو خەفەتى پەنگخواردووى دوئىنيم تەقىيەوھ، بەدەما بەسەر جيگەكەمدا كەوتبووم دەگرىام.

سەرىنەكەم بەتەواوھتى تەر كر دبوو كاتىك گويم لە لوورەى داىكم بوو، ديارە خەبەرى بۆتەوھو حاجىي بېر كەوتۆتەوھو ئىستا ئەوئيش بۆى دەگرى، خىرا سەرىنەكەم ھەلگىراپاىەوھو بە ديوھ وشكەكە پوومەت و دوو چاوم وشكردنەوھ. نوستىم نواند كاتىك داىە ھاتە ژوورەكەو وپىم دەرخست كاتىك چوومە سەر مېزى نانخواردنى زۆرەملىي بەيانى و بىدەنگىم ھەلژارد كاتىك لەمال بەرەو قوتابخانە دەرچووم.

ئەو پۇژە تا شەو مامەوھ، ئەو شەوھش تىپەرى و شەوئىكى تر ھاتە جيگەى و ھىشتا ھەوالئىكى حاجى نەھاتبوو، پۇژەكان بوونە ھەفتەيەك و كەس نەيدەزانى حاجى لەكوئىيەو ھەموو كەس دەيو ت حاجيم نەبىنيوھ، مۇبايلەكەى لەيەكەم پۇژەوھ داخرابوو، تا ئەو ھەفتەيەش تىپەرى داىە پۇژى دە ھەزار جار تەلەفۆنى بۆ ئەو مۇبايلەى دەكرد، دەنگى تەلەفۆنەكەى دەدا بە دەرەوھو ئېمە گويمان لىبوو، وەك چۆنیش تەماشاي حاجى بكات ئاوا تەماشاي تەلەفۆنەكەى دەكرد، ھەموو جارىكيش وەلامەكە يەك بوو: مۇبايلەكە داخراوھ يان لەدەرەوھى بازنە قۇرەكەيە.

له كۆتاييشدا دهنگى ئه و كه سهى وه لامي ده داينه وه لي مان بووه دهنگى حاجى، وامانده زانى ئه و پياوهى وه لاممان ده داته وه حاجى خوييه تى و ده لى له م ولاته نه ماومو چاوه رپى گه رانه وهم مه كه ن.
به دريژايى ئه و هه فته يه ش فيكره ي توله سه ندنه وه له مي شك و دلما به هي زتر ده بوو تا له كۆتاييدا زانيم كه هه ر ده بى بيخه مه كار.

ژيلمان بىرى چۆته وه و رهنگه كاتي ك بىرى ده خه مه وه دلگه رميه كه ي ئه وساي نه بى، به لام هه ر ئه وه ند ه نه خشه كه م بخه مه چوارچي وه ي فلمي ك ئه و ناماده ده بى تييدا بي ته ئه كته ري كي كارا.
نه خشه يه كم دانا و ورده كار ييه كانم بۆ باس كرد، ژيلمان سه ره تا له و نه خشه يه دوو دل بوو چونكه له و فلما نه نه ده چوون كه ده بي بينين به لام دوايى له گه ل قسه كانمدا به توندى بۆكسى له هه وا ده دا، ئه وه ماوه رۆژي ك بۆ ده ستي يكر دن هه ل بژي رين، نابى رۆژ بى، شه وم دانا، نه خشه كه مان ده بى له شه ودا بى.. شه و.. پياوه به رزه كان تا وانه كانيان به شه و و رۆژ ده كه ن، شه و يش كاتى ناچار يى ئيمه يه .

ئه و ماوه يه چوونه ده ره وه م به شه و زۆر بوو، به لكو هه موو شه وي ك له ده ره وه بووم، ديار نه مانى حاجى له قله قى ماله كه نامۆژگارى و چاوسوور كردنه وه ي دوو گه وره ي ماله كه سه باره ت به خو يندنى وانه كان نه هيشت بوو، سه ره پاي ئه وه ش من له يه كه م رۆژه وه سه لماند بووم كه به كه لكى گه ران به دواي حاجيدا نايه م، به كورتي ئه و ماوه يه به ته وا وه تى له پي كرابووم، واته به ته وا وه تى وه زعه كه م به دل بوو. له مشه و يش به دواوه هه رچييه ك بكه م گوماني كه س بۆ من ناچى چونكه كاتي ك دوو گه وره ي ماله كه هه واله كان ده بي ستن بىر له وه ناكه نه وه كوپه كه يان شه وى روودا وه كه له ده ره وه بووه و پيويسته به چاوى گومانه وه ته ماشاي بكه ن و بپرسن: ((ئه مشه و له كو ي بووى؟)).

ئه و شه وه له گه ل ژيلماندا به ره و مالى وه زي ر رۆشتين. به و كۆلانه دا رۆشتين كه به رامبه ر ماله كه بوو و ئه و شه وه به ناويدا رامان كرد. له سه رى كۆلانه كه وه ستاين و گوشه ي يه كه م مال ئيمه ي له پاسه وانه كه شارده وه .

گه ره كى مالى وه زي ر بۆ ئه و كاره مان گونجاو بوو؛ هه رچه نده كات درهنگ نه بوو به لام كه س به ده ره وه نه بوو. سه ره تاتي كمان كردو پاسه وانه كه مان بينى، له قولله بچووكه كه ي به رده رگاي گه راجه كه دا بوو. ئه و چه كى پي بوو، ئيمه ش چه كى خۆمان پي بوو: په رۆيه كى پر له به رد.. نابى كاتى خۆمان به گه ران به دواي به ردا بكوژين.

به ردى يه كه مم هه لگرت و ده ستم پي كرد، ته نها ئه و به رده زه حمه ت بوو، ته په ي دل م وه كو دهنگى كه وتنى به رد به سه ر ديواره كاندا بوو. ده ستي راستم به به رده كه يه وه بۆ دواوه بردو ده ستي چه پم خسته سه ر دل م ئه و گو شته م گوشى كه وه كو ئه و ناميره زمو كوتى بوو كه له به ر بى ئاويى شار بىرى له مالماندا هه لكه ند بوو. له به ر ئه وه وه وه ل ه ش كه له گه ل دلما دابووم نه متوانى ده ستم تا راده ي بنباخه ل لي بوونه وه به رمه دواوه. گو يم نه دا يه ئه وه چونكه هه رچۆني ك بى به رده كه م ده گاته ماله كه .. هي منكر دنه وه ي دل م پيويست تر بوو.

به رده كه م هاويشت و كه وت.. به ركوي؟ نازانم .. له به ر ته په ي دل م گو يم له هي چ نه بوو. ده ستم دا يه به ردى دووهم

ئه مجاره دلای خۆم بهردا، بهرده کهم هاویشته و گویم له دهنگیکه رهق بوو، دهنگی بهرده که بوو له سهر دیواره که. دواى ئه و دوو بهرده من و ژیلمان ماله که مان پهجم کرد. گویم له شکانی شووشه ش بوو. هه موو بهرده کانمان ته واو کردو پامانکرد، ترسی ئاشکرا بوون نه بوايه زۆرتر ده مامه وه و شووشه ی ساغم به ماله که نه ده هیشت.

هه ناسه برکیمان دابووه سهر شانمان کاتیک له و گه په که ده رچووین، پاشان پاکردن بووه پیاسه و به هیمنی گه یشتینه وه ماله وه. ئه و ماوه یه ی نیوان مالی وه زیرو گه په کی خۆمان که پیویستی به ته کسی بوو کورت هاته پیش چاوه مان. له یه کتر جیا بووینه وه و ئامۆژگاری یه کترمان کرد که ته نانه ت به وشه یه کیش نه هیلین که س ههست به هیچ بکات.

به سهر دیواری ماله که ماندا هه لگه پام تا بجمه حه وشه که، تازه چونه ژوره وه بهم شیوه یه بوته خوویه ک و بهرم نادات، زیاتریش به شه و ئه وه م ده کرد. شه و یکیان پیایکی دراوسی منی له سهر دیواره که بینو و سهر سوپمانی خوئی له و شیوه یه ی چوونه ناو مال دهریری:

— ده لئی کهس له ماله وه نییه و کلیت پی نییه.

منیش وه لأم دایه وه:

— نه خیر کهس له ماله و کلیشیم پییه به لأم ئه مه وه رزسه.

پیاوه که سهر سوپمانیکی زیاتری هه بوو دهریری:

— مندا لانی ئه و زه مانه شتی سه پریان هه یه.

دوورکه و ته وه و من له به رخۆمه وه وه لأم دایه وه:

— نه خیر ئیوه ی گه و ره ی ئه م زه مانه شتی سه پیرتتان هه یه.

ئه وه شه و یکی تر بوو، ئه مشه ویش خۆم هه لدا یه وه حه وشه که و له و یوه بو ناو بینای ماله که. گه رانه وه ی ئه مجاره م هه ر وه کو جاره کانی تر بوو، بی قسه و پرسیارو وه لأم بوو، جیاوازی ئه م جاره ئه وه بوو یه کسه ر چومه ژوره که ی خۆم حاجی، که ئیستا بوته ژوری خۆم به ته نیا. پالکه وتمو بیرم له م کاره مه زنه ی ئه مشه و کرده وه، دوو چاوم نووقاندن و ههستم کرد سوورم له سهر دووباره کردنه وه ی ئه و پاله وانیتییه.

به یانی تا کاتی قوتا بخانه له سهر ئاگر بووم بو ئه وه ی هه والیکی بهرده بارانی شه و بیستم. وتم په نگه هاوپییه کی باوک و دایکم په له ی بی و پیش چوونه ده وام ئه و هه واله یان پی بلی، به لأم سهره پای ئه و چاوه پروانییه و پاش ئه و هه موو قنگه قنگه ی کردم کهس نه بوو ته له فۆن بکات. وه کو پۆزانی تریش ژیلمانم له کۆلانه که دا بینو و سهر مسوپما چۆن ئه م ماوه یه له یه ک کاتدا له مال دهرده چین. وتم دیاره چاره نووسی هه ردوکمان پیکه وه به سترابی، تازه بووینه ته خاوه نی یه ک پرۆژه، پرۆژه ی تۆله له وه زیر، به لأم داخه کهم پیش ئه وه له شتیکی تر هاوبه شین: ئه و دایکه ی شوینی ئاره زووه کانی خوئی که وتوو.

له ریگه داو له قوتا بخانه دا باسی که تنه که مان کرد، له وانه کانیشدا له سهر ئاگریکی تر بووم تا بگه پیمه وه وه وال

بیستم. هینده په روشی ئه و هه واله بوم بیرم نه مابوو دایکم و باوکم دوو سهعات دواى خۆم ده گه نه وه مال.

له گه رانه وه من و ژیلمان چه ند کوپیکمان بینو شه پریان ده کرد، گویمان له یه کیک بوو جوینی به وه ی تر ده دا:

- دایک حیز.

ماوهیه که بوو ئه و جوړه جوینانهم نه بیستبوو، گازم له لیوم گرتو به ژیلمانم وت:

- سبه یینی خه لک پیمان بزائن واش به ئیمه ده لئین.

ژیلمان وتی:

- جا چی ده لئیی.. لئیان بدهین؟

وتم:

- دواپی لئیان ددهین، دواپی که زانیان و جوینیان پیداین، به لام با ئه مشه ویش بچین مالی وه زیر به رده باران

بکهین.

من دهمزانی حالی ئیمه به جوینیکی وا ته و او نابیی، جوینیکی کوربان به یه کتری ده لئین، ئیمه ده بی یان شهر نه کهین

یانیش ئه گهر شه پمان کرد به رگه ی قسه ی زه قتر ببینه وه:

((بچو بۆ لای دایکی خوت.. ئه ی وه زیر فلان وا وای لی نه کرد؟)).

ئهمه جوین نییه، ئهمه هه والو راگه یاننده، بویه باشتره شهر نه کهین، شه پیمان پی بفرۆشن به سه رشووری

به ریگه ی خوماندا برۆین، ئه گهر به وه وازمان لی بینن.. به لی ئه گهر به وه وازمان لی بینن.

دایه و بابه هاتنه وه و هیچیان نه وت، تا عه سر دلیان ته قاندم و هیچیان نه وت، ئیواره شو شه ویش و جگه له

نوزده نووزی دایکم و هه سره تی باو کم بۆ حاجی هیچی دیکه م ده ستنه که وت.

هه زم نه کرد ئه و شه وه بچمه دهره وه بۆ ئه وه ی گوینان لی بگرم، به لام ده بوايه خووی چونه دهره وه به شه وم

تیکنه دایه، جگه له وه ش ده مویست بچمه وه مالی وه زیر، عه سر ته له فونم بۆ ژیلمان کردبوو ئه ویش هیچی له دایک و

باوکی نه بیستبوو، وا شه ویش هه ره هیچی نه بیستوو، ژیلمان وتی ئه مشه و نه چین بۆ مالی وه زیر:

- به خوا ئه مجاره ده ترسم.

به لام من سووربووم:

- نه خیر ده بی بچین، ئه گهر به رده بارانی دوینیان شار دبیته وه هه موو جاریک ناتوانن بیشارنه وه. ده بی بچین.

له کو تاییشدا و له بهر ترسی ژیلمان بریارمان دا به ردی که متر بهاوین، به شی ئه وه ی بیسه لمینین که هاتووینه ته وه.

چووین و ئه مجاره له لایه کی تره وه ئه و چهند به رده مان هه لدا و پامان کرد. ژیلمان وه کو شیت پایدیه کرد و من

له دواپی ئه و. له پیر له نیوه ی کو لانه که دا وه ستام و ئاورم دایه وه. به ردیکم له زه وی هه لگرت و گرتمه مال که. ویستم

بیگرمه ئه و ژوره ی ئه و شه وه دایه م تییدا بینی. ئه و لایه م لیوه دیار نه بوو که ژوره که ی تییدا به بویه تکام له

به رده که کرد خولیک بخواست و خو ی له په نجه ره ی ئه و ژوره بدات. ده ستم کرده وه به پاکردن .. پاکردنیکی هیمن،

هه ستم ده کرد ئه مشه و ئازاتر بووم.

به سه لامه تی و بی ئاشکرا بوون گه یشتینه وه گه ره کی خومان. به دوور که وتنه وه له گه ره کی وه زیر و بینینی

گه ره کی خومان ژیلمان ئازاتر خو ی نواند. ویستی پاسا و بۆ ترسه که ی خو ی به یینیته وه:

- ده ترسام که مینیان بۆ دانابین، سبه ی شه ویش ده چین و هه شریان پیده کهین.

ئه ی ناترسی ژیلمان گیان سبه ی به راستی که مینمان بۆ دابنن؟ ئای له مندالان چهند ساده ن!

دهمیک بوو به و جوړه شانازییه وه نه چوو بوومه قوتابخانه، ژیلمانیش وه کو من ههستی به سهروهی ده کرد، دلنیاش بووم نه مړو نه بی پوژیکي تر هر باسی نه و بهرده بارانکردنه له وهزارهت ده کری، که له وهزارهتیش باس کرا منیش دهیزانم.

دلنیا ییه کهم به درونه که و ته وه و دواي گه پانه وهی دوو گه وره بیئاگا که ی مال هه واله کهم بیست. یه کهم شت له دایه و بابهم بیست نه و پرسیاره بوو که یه کیکیان کردی:

— ده بی کی نه وهی کرد بی؟

زانیم ئیشه که ی خو مانه، دواي نه و پرسیاره ش قسه ی زوری تریان کرد، من نارامم لی هه لگیرابوو و نه متوانی چاوه ری بکه م تا هه موو قسه کان بکه و من هه موویان کوبکه مه وه و وینه که دروست بکه مه وه، وتم با پرسیاریکي مندالانه بکه م ... کردم:

— بابهم دایه .. وه زیره که تان مردوه؟

باوکم وه کو پینا خو شبوون له و خوشییه ی ئاوازی دهنگه کهم هه لیگرتبوو ته ماشای کردم:

— مردنی چی؟ نه ی گویت لینه بوو و تمان نه مړو وه زیرمان بینی.

ئیت باوکم له پپی کردم و پوویکرده وه ژنه که ی:

— شهوی یه کهم سه فهری کرد بوو.

قسه کهم بیست و له خو شیا هه لسام و به ره و ژوره کهم پو شتم، که واته باسی شهوی یه کهمیش بلا و بوته وه .. بلا و بوته وه به لام دوینی له وهزارهت نه زانرابوو چونکه وه زیر له مال له که پیدا نه بووه. بو ژوره که ده پو شتم و شتی ترم ده بیست: وه زیریش و هه موو دنیاش وایان زانیوه بهرده بارانه که چه ند دوژمنیکي وه زیر کرد وویانه و مه به ستیان بووه بیته بهرده رگا تا له پاسه وانه که پرسی نه و انیش ته قه ی لیبکه ن، باوکم ناوی چه ند دیوودرنجیکي وت که له وه ده چوو هه موویان پیاوی گه وره بن، زور باشه! با کهس گومان له ئیمه ی بچکوله نه کات، زیره مان به وه زیر کرد بووه، ئیمه ناتوانین به بهرد بیکوژین به لام ده توانین به ترس دلئ بوه ستینین.

خیراو به نه سپایی به ته له فون هه موو شتیکم بو ژیلمان گپراهه وه، ژیلمانیش شتی له دایک و باوکی بیستبوو، برپاریشمان دا شه و نه وه دووباره بکهینه وه.

شه و یه که ترمان بینی و له ریگه دا ژیلمانم ئاگادار کرده وه:

— نه مجاره به پراستی که مینیان بو داناوین، هر نه وه ندهش گوپیان له ته قه ی بهرد بی ده ست به ته قه کردن ده که ن، نابی له ته قه کان بترسی چونکه نه گهر نه مانبین ته قه به ئاسماندا ده که ن، ئیستا ده چین و جوان ته ماشای مال له که ده که یین و له و شوینه ی حه ره سی لی نییه بهرده کانمان ده هاوین، نه مجاره ش هر که متر ده هاوین بو نه وهی خیرا پابکه یین.

لە كۆلانىكى ترەوۋە كە پرووى لە لايەكى ترى خانوۋەكە بوو ورياتر نزيككە وتينەو، بۇ پاسەوانەكان گەراين كە بەتەما بووين ئەمشەو زۆر بن بەلام كەس ديار نەبوو، لەو دەچوو لەناو قوللەي بەردەرگا كەدا بن.

بەپەنا ديوارەكاندا پۇشتين تا گەيشتینە ئەو شويینەي بەردەكانمان ئەگەر زۆريش دوور نەپۆن دەكە ونە حەوشەي مالىكە. چەند بەردىكمان خيرا فریداو خۇشەختانە هەموو بەر ديوارى ناو وەو پەنجەرەكانى مالىكە كە وتن، هەر بەتەنيشت ديوارەكاندا رامانكردو گەيشتینەو كۆلانەكە، لەنيوہى كۆلانەكەدا بووين گويمان لە تەپەي پى و هاوارى پاسەوانەكان بوو، ديار بوو دوو پاسەوان بوون، لەپريش تەقەيان بە ئاسماندا كرد، دەنگى تەقەكان وەكو چەكوشىكى هەزار كيلويى دايان لەناو گەدەو پيخۆلەمان بەلام ئيمە بەشى ئەو دوور بووين بەردەستى ئەوان نەكەوين. هەر ئەوئەندەش گەيشتینە سەرى كۆلانەكە، بە ژيلمانم وت چيتر پانەكاتو بوەستى، هەردوو وەستايين و پرومان كرده ئەو پاسەوانانەي بەناو كۆلانەكەدا راپانەكرد، ئيمە دوو مندالى ناو تاريكى كۆلانەكەداين بۆيە ئاورمان ليتادەنەو و تيدەپەرن. هەر واش بوو، بەلاماندا تىپەپين و ئاورپان لى نەداينەو. باشيش بوو تەنھا يەك پياوى گەرەك هاتە دەرەو تا بزائى چى پرويداو، ئەو گەرەكە لەو جۆرانەيە كە دراوسى دواي هەفتەيەك بە مردنى دراوسىكەي دەزائى چ جاي ئەوہى تەقەي تيدا كرابى و ترسى بەركەوتن هەبى. ئەوہمان بەدل بوو و زانيمان بۆ چەند جاريكى تر دەتوانين دووبارەي بكەينەو. سوپاس بۇ خۆپەرستى و ترسنوكى پياوانى گەرەك.

شەويكى مەزن بوو و بەسەرکەوتويى تىپەپى. چەند شەويك دواي ئەو پشويەكى ئەمنيمان بە خۆمان داو نەپۇشتين. دواي ئەو چەند شەوہش چووينەو و مالى وەزيرمان بەردەباران كردهو، ئەويشيان هەر سەرکەوتوو بوو، ئيمەش دواي ئەو بەردەوام بووين؛ هەفتەي جاريك. دوو هەفتە جاريك. سووديشمان لە سەرماو بارانى پايزو زستانى دواي ئەو وەرگرتبوو، پاسەوانەكان هەفتەيەك يان زياتر لەبەر سەرماكە دەسوورپانەو، هېچ پرووى نەدەداو دواي دەچوونەو ژورەو، ئيمەش دەگەرپانەو گيانى مالى وەزير.

حەرەسەكان وازيان لە تەقەكردن هينابوو، ئيمەش ئازاترو سەلامەتتر بووين. ئەو شەوانەش كە حەرەسەكان لەدەرەو بوون چاوەرپيمان دەكردن تا لەو لايەي بەرامبەر خۆمان دووربەكە ونەو بۆ ئەوہى بەخيرايبى بەردەكانمان هەلبدەين. هەوليشمان دەدا خۆمان بشارينەو چونكە ناكړى هەموو شەويك پاسەوانەكان بمانبينن و بلين هېچ نيبە دوو مندالى گەرەكن.

گيانى تواناو ژيلمان پر لە شانازى بوو و قەرەبوويەكى ئەو سووكايە تيبەي دايكيان بۆ كرايەو، هەوالەكانى مالى وەش شانازيبە گەرەكەي ئەم توانايەي گەرەتر كرد. هەموو پۆژيک هەوالىكى نويم دەبيست، لەوہش خۇشتر ئەو تىكچوونەي حالى وەزير كە دايەو بابە دەيانگيرايەو، جارى وا بوو دەيانوت وەزير خەريكە شيئ دەبى و هەرل جوين بە حكومت دەدا كە ناتوانى وەزيرىكى خوى بپاريزى. من لەدلى خۆمدا دەموت ديارە دەستى ئەو وەزيرە گەيشتۆتە ژنەكانى وەزيرەكانى تر بۆيە ئەوانيش تۆلەي ليدەكەنەو و بەدەميبەو ناچن.

ترسەكەي وەزير واى ليكردم بير لە شتىكى گەرەتر بەمەو. ئەو فلمەم بيرى ژيلمان خستەو كە تيدا پالەوانەكە بەنزین دەكاتە شووشەو پليتەكەي دەسووتيني و پاشان بۆ دوژمنى هەلدەداتو تەنھا بەو شووشەيە مالىكى گەرە دەسووتيني.

ژيلمان سەرە زلەكەي بۆ فيكرە زلەكە لەقاند، خيرايش كەوتينە ئيش. بە سۆندە بەنزينمان لە تەنكى سەيارەي

باوكی ژیلمان هه لمژی و کردمانه ده به یه کی بچووک، به لام له بهرته وهی شاره زای ئه م کاره نه بووین چه ندمان ده کرده ده به که ئه وه ندمان ده خوارده وه، له کو تاییشدا توانیمان به شی دوو شووشه بکه یینه ده به که وه به شی دوو شووشه ی تر بکه یینه ده ممانه وه وه یه قی بکه یینه وه، زه وی له گه لماندا به نزینی خوارد ئیمه ش چه ند سه تلێک ئاومان به سه ردا کرد تا شویننه واری تاوانه که بسپینه وه.

شووشه ی ساردیم بۆ پهیدا نه کرابوو، بۆیه به دوا ی بوتلی بیره ی باوکمدا گه رام. به ناو زبێله که ماندا گه رامو ته نه که زبێله که م به بۆنی به نزینی خۆم کاس کرد بیئه وه ی نیو شووشه ش بدۆزمه وه، بۆیه ناچار بووم باوکم له دوو بوتلی بیره بیبه ش بکه م، دوو بوتلی پری بیره م له سه لاجه که دزی و به سه لاجه که م وت خه بهرم لینه دات.

به نزینی خرایه بوتل و په رۆ خرایه ده مییه وه وه به ده وری سه روملیدا وه کو جامانه ئالینرا. پلێته که مان به نزینی هه لمژیبوو، هه ر ئه وه نده ش شووشه که سه ره و خوار بکرایه به نزینی لی ده تکا، په رۆی ترم له ملی شووشه که ئالاند، له کو تاییشدا هینده په رۆم تیوه پیچا پلێته که بووه میزه ری مه لا.

بوتلی دووم ئاسانتر خۆی به ده سته وه دا، وا بروات مانگیکی تر کارگه یه کی چه ک داده مه زینم و ئه و چه که قورسانه ده ده مه ده سته ی هه موو ئه و مندالانه ی باوک و دایکیان درۆیان له گه لدا ده که ن یان وه کو دایکی من و ژیلمان درۆو له درۆ خراپتریش ده که ن. به شانازییه وه دوو شووشه که م به دوو ده ستم هه لگرت، ئه و کاته نه مه ده زانی باشتره قیر بکریته به نزینه که به لام بۆ ئه و کاته ئه و شووشه به نزینه م وه کو بۆمی ئه تۆمی ته ماشا ده کرد.

ژیلمان به ته مابوو شقارته به رین به لام پیم وت بازرگانه کانی شاره که شقارته یه که له ولاتیک ده هیئن بۆمی ئه تۆمی هه یه که چی هه رته وه ند ه شی له و شقارته یه بدات ته نها نیوه ی ده نکه کانی به کوله مرگی داده گیرسین، ژیلمان ئه مجاره له من زیره کتر بوو و وتی خۆ شاره که مان ته نانته له و جوړه خراپه ش دروست ناکات. چه رخه که باشتر بوو، یه کسه ر داده گیرسی، ئه ویشمان له مال دزی.

به پی و به هاو پیتی ئه و دوو چه که گه یشتینه نزیک مالی وه زیر. ده بوایه وریا تر له هه موو جاریکی تر ئه و کارمان بکردایه، دوو شووشه که وه کو به رد نین له دووره وه بیانه وین، ده بی نزیکتر بینه وه وه په نگه ئاگره که ئاشکرمان بکات، ئه و مه ترسییانه هه بوون، به لام تازه ئیمه بووینه ئه و پاله وانیه له هیچ ناترسی، ریک وه کو فشه کانی سینه ما. په نجه بچوکه کانه له شووشه ی یه که م توند کردو چه رخه که م داگیرساندو دام له میزه ره ته ره که ی. پلێته که کلپه ی کردو رایچله کاند، سه رم برده دواوه، هه ستم کرد ژیلمان خه ریکه هاوار ده کات: ((هه لیبده! هه لیبده!)). ده ستم بۆ دواوه بردو توند هه لمد، به لام داخی هه موو مندالانی دنیا! هیچ پروی نه دا، وابزانم که وته سه ر چیمه نی باخه که.

ئه وه ی ترم داگیرساند، گو شه که م گوپی و هه لمد، ئه مجاره دهنگی شکانی شووشه هات ئینجا کلپه که ده رکه وت. میزه لدانی پاله وانیتییه که مان فش بووه وه وه زیره مان کردو خه ریک بوو میزه لدانه که ی خۆشمان به قی و پانتۆله که مان ته پ بکه یین. خیرا پامان کردو چووینه کو لانیک له و بهر، له ناوه راستی کو لانه که دا زۆرم له خۆم کرد بوه ستم، وه ستم و ئاو پیم دایه وه تا بزانم ئه نجام چی بوو، گرێک له و به ره وه هه لسا بوو به لام ئه و گه وره یه نه بوو که له فلمه که دا بینیووم که هه موو خانووه که ی سووتاند بوو، نه خیر! فلمه که هه مووی فشه بوو و ئاگر ته نها له لایه کی ماله که دا بوو، به هه رحال پیم خۆش بوو شتی کمان کرد، شتی ک له جاران گه وره تر.. زۆر له جاران گه وره تر.

لەو كاتەى ويستم دەست بگەمەو بە پاكردن سەيارەيەكم لە بەردەمى مالەكەدا بىنىو لە ھى خۇمان دەچى، ديارە دايكەو دەچىتەو بۆ لاي وەزىر، بەلگو پېشكەك لەو ئاگرەى بەركەوتبى كە بەرماندايە مالەكە.. بەلگو خوايە.

كاتەك گەيشتنە گەرەكى خۇمان تېيىنيمان كرد چەند بۆنى بەنزيمنان لى دى، كېشەيەكى گەرە بوو؛ چۆن بەم بۆنەو بەگەيشتەو؟ ھىندەمان دەست لە خۇل خشانە خەرىك بوو بى پېستى دەست بچىنەو مال كەچى بۆنى بەنزين ھەر مابوو، ھىچ چارەسەرىك نە مابوو جگە لەو ھى بۆنىكى بەھىزتر لە دەستى خۇمان بدەين.

ژىلمان وتى چى بگەين، منىش وتم چى بگەين، دوايىش زانيمان چارەسەرەكە زۆر ئاسانە، ئاسان و نزيكە. ھەر يەكەمان چوو لەيەكى كەلاو ھەيك و پانتۆلەكەمان داكەندو دانىشتەين. سگمان گوشى و نەقەنقمان لە خۇمان ھەلسان بەلگو بەشى بۆنى بەنزين پيسايى بگەين، باش بوو شتېكمان پېبوو بىكەين، كردمان و ھەردوو دەستمان لەو پيسايى سەو. بۆنەكە بكوژ بوو، ئەو ھەم دەكردو دوو چاوم نووقاندبوون و پروم لە لاكەى تر بوو، پاشان دەستمان بەو گيا كورتەبالايەى لە خۇلەكە پرابوو سېيەو ھەو كۆتاييمان بەو ئازارە ھىنا. ئىستا سوپاس بۆ گوو بۆنى بەنزين كەمتر بۆتەو، بەرەو مال پۆشتەين و بەدەم پۆشتەنەو درۆمان بۆ ئەو بۆنە دەھۆنىيەو: مندا لى ھار شەپيان پى پۆشتەين، ئىمە پامانكرد ئەوانىش گوويان تىگرتەين.. زۆر مندا لى ھەو لىنەش پى ناخەلەتى.. كەوتىنە ناو ئاودەستى مزگەوت.. چۆن؟ ھەردوكتان بە يەك جار؟ قاچمان كەوتە سەر لوغمىكى ناو تاريكى كۆلان.. قاچتان؟ بۆنەكە لە دەستتان دى.. دوا فيكرە ئەمجارە ھى ژىلمان بوو، لە فلمىكا بىنيبووى.. سوپاس بۆ فلمەكانى ژىلمان: چووین پىتزا بخۆين بەلام پارەمان لەبىر چوو بوو، ئەوانىش لەجياتى پارە ئاودەستيان پى پاكردىنەو.. درۆيەكى جوانە! لەو ھى گەرەكان بى زيانترە.. بەلام ئايا كەى ئەو ھەموو درۆيانە كۆتايان دى؟

بەسەر دىوارەكەدا سەرکەوتم و خۇم ھەلدايە ھەوشەكە، سەيارەكەم لە گەرەجى مالەكەماندا نەبىنى، كەواتە ئەو سەيارەيە بوو بەردەرگاي مالى وەزىرى گرتبوو، ئاگرەكە دايەى نەترساندو ھەر لەوئى ماوئەتەو. ھەستى ئەمجارەش وەكو ئەو جارە نىيە كە لەگەل ئەو بۆقەدا بىنيبووم، ديارە لەبەرئەو ھى ئىستا بىدەسەلاتو دەستەوستان نىم، ئىستا لەبەرئەو ھى تۆلە دەكەمەو ھەفەتم كەمترە كاتەك دەزانم جارەكى تر چۆتەو لاي وەزىر. لەگەل ئەو ھەشدا ديسان خۆزگەم خواست كەمىكى لەو ئاگرەى ئىمەى بەركەوتبى، كەمىك بەشى ئەو ھى نىشانەيەك لە لەشىدا بەيلىتەو.

چومە ژورەو ھەبەپچەوانەى بۆچوونەكەم بىنم دايە لە مالەو ھەيە، لەسەر كورسىيەك دانىشتو ھەو سەرى خستۆتە سەر مېزىكى بەردەمى خۇى و دەموچاوى لەناو دوو قۆلدا ون كردو ھە، لە نوستو دەچو بەلام دەمزلنى نوستو نىيە.. خەفەتى ھەيە.

ئاگاي لەھاتنى كەسەك بوو، كتوپر سەرى ھەلپرى و وتى:

—نه وزاد.

گريان دوو چاوى سوور كردبوو، چەند خەتیکیش بەسەر دەموچاویدا دروست ببوون. سەیر بوو! بەو خەفەت و خەتانه شەو هەر جوانه، ئەو هیه ئەو جوانییه ی بۆ ئافرەت دەبیته بەلا.

که واته سەری هەلپری و زانی میرده که ی نییه، بەلام شتیکی هەبوو بۆ منى بلای، زۆریش بەپەرۆش بوو:
—دەبی کاکت بدۆزیتە وه، دەبی بیدۆزیتە وه.

چی پوویداوه؟ کاکه ماوه یه که دیار نییه و شتیکی تازه مان نه بیستوه، دووباره ی کرده وه:
—دەبی کاکت بدۆزیتە وه.

ترسام هەلسی و لیم نزیکیته وه، بەپه له به ره و دەستشۆره که پۆشتم تا بۆگه نیی دەستم لابه رم، پیم وت:
—دەستم دەشۆم، عەنبه ره ره یدم خواردوه.

چووم دەستم شت و پرسیارم له خۆم کرد: دەبی ئەو عەنبه ره ره یه چی بی که ناوه که یم بیستوه؟ شیرینی کاتی مندالیی دایکم و باوکم بووه و ئەو کاته بوو خەلک کهم دەرامت بوون و خانووه کانیا نزم بوون، شیرینی کاتی پاکى بوو، با جوان دەستم بشۆم، کاتی پاکى پۆشت، کاتی خانووی نزم و شەرەفی بەرز پۆشت.

هەر لای دەستشۆره که بووم کاتیک دایکم بە دەم گریانه وه و بیئە وه ی لیلی بپرسم پیی وتم که وه زیر بەر ده بارانه که ی خستۆته ئەستۆی کاکم و هەپه شه ی کردوه ئەگەر بیگری پیستی که ول ده کات.

ئەمه یان تازه بوو، که واته حاجی ئیستا تاوانبارە، حاجییه بەرد دەگریتە ماله بەرزە که، ئەه ئەگەر سبه ی زانیان ئەمشه و له جیاتی بەرد ناگر بووه؟ بۆچی سبه ی؟ هەر ئەمشه و باوکم هه واله که ده هیئتە وه. سه یاره ی بەر ده رگای مالی وه زیرم بیرکه وته وه:

—باوکم کوا؟

ماوه یه که قسه کانم و پرسیاره کانم زۆر به کورتی ده کهم، قسه کردن ئەرکیکی زۆر زه حمەت بوو. قسه کردن له و ماله داو پاش ئەو شته ی له ژوره که ی مالی وه زیردا بینیم واتای بیدەنگییه له و تاوانه، ههستم ده کرد ئەگەر ژۆر قسه له گه ل دایکما بکه م ده بمه گه وادی ئەو، دایکم وه لامی پرسیاره کورته که ی دامه وه:

—باوکت بۆ مالی وه زیر چوو، وه زیر ئەمشه و ته له فۆنی بۆ کردو پیی وت تا حاجی نه هیئتە وه نه یه ته وه بۆ ده وام. ئەویش ناچار بوو له گه ل باوکی ژیلماندا بجیتە مالیان.

باوکی ژیلمانیش؟ ئەو ژنانه چییان له میرده کانیا ن کردوه، بۆ خوشیی خۆیان ئەو پیاوه ژلانه یان زه لیلی دەستی پیاویکی تر کردوه. باوکی ژیلمانیش له و ییه؟ زۆر باشه! که واته ئەویش له مال نییه بۆنی کوره که ی بکات. هینده دەستم شت له خۆم بیزار بووم. بۆنی دەستم کرد، بۆنی پیسایى ماوه، بۆنی به نزینش هەر ماوه. چوومه ژوره که م بۆ ئەوه ی جله کانم بگۆرم. ئاگام لیئە بوو لانه نه نوستبوو و له پشته وه هاتو هاواری کرد:

—توانا گووی کردوه به خۆیدا.

بیئە وه ی ئاوپى لیبدە مه وه قاچم برده داوه و له قه یه کم لیداو به زه ویدا خستم. لانه گریاو دایکی گوئی نه دایه گریانه که ی وه هه والیکى ناخۆشتری وت. هه واله که به ناو ده رگا که دا پۆشت و دای له گویم:

—هه تا له پۆژنامه ش نووسیویانه.

جله كانم گۆرپينو گه پامه وه هۆله كه، كشام بۆ رۆژنامه كه وه بۆ ئه وهى خۆم له دايكم دوربخه مه وه رۆژنامه كه م هه لگرتو وام پيشان دا كه نيازمه له ژورره كه مدا ته ماشاى بكه م، به ره و ژورره كه م رۆشتمه وه وه يه ك وشه م وتو نيوه ي پيته كانيم قووت دا:

— ده بخوينمه وه .

زۆر بۆ هه واله كه گه پام، سه ره تا به ناو بيست لاپه ره ي رۆژنامه كه دا بۆ وي نه ي كا كه گه پام، هه مان ئه و وي نه يه ي پۆسته رى سه ر ديواره كان كه دوو يان سى پۆژه بابو دايه هه ليا نواسيو وه تيدا نووسرا وه هه ر كه سيك شتيك له باره ي ئه م لا وه وه ده زانى ته له فۆن بۆ ئه و ژماره يه بكات، بۆ وي نه ي ئه و كورپه ده موچا و لاوازه گه پام كه وه كو كه سيك وايه نو قليكي له ده مدا يه و ديمژى، قزىك له نا وه پاستى ته پلى سه ري دا بۆ ته دوو به شى لاي پاستو لاي چه پ، دوو چا وه و په كه له گه ل نيوه زه رده خه نه كه ي ده مى له هى كه سيك ده چن عه قلى ته وا و نيه .

وي نه كه م نه دۆز يه وه و جاريكي تر به بيست لاپه ره كه دا گه پام. ئه مجاره ناوونيشانه كانم خوينده وه، هيجم ده ستنه كه وت. له كۆتاييشدا ناوونيشانه كه م به بى وي نه بينى: ما وه يه كه مالى وه زير فلان به رده باران ده كرى، وه زيريش له په يوه ندييه كى ته له فۆنيدا كاره كه ي خستۆ ته ئه ستۆى كورپه فه رمان به ريكى خۆى ئه ويش له به ر كيشه ي كۆمه لايه تى ... تادوا. دياره هه واله كه يان به په له بلا و كر دبو وه وه .

سبه ي يان دوو سبه ي رۆژنامه كان وردترو زۆر تر باسى ده كه ن، باسى ئاگره كه ش ده كه ن، به لام ئيستا ئه وه ي له و ئاگره گرنگتره پرسياره كه ي باوكمه له وه زير: بۆچى گومانته له كورپه كه مه ؟ كه ميكي تر باوكم ديته وه وه ده لى باش بوو خهريك بوو منو باوكى ژيلمان بسووتين، په نگه كاتى ئاگره كه ش وه زير جويني زۆرى به كا كه دابى، باوكيشم شه پى له گه لدا كر دى، وه زيريش هه موو شتيكى دايه ي بۆ باس كر دى ووو ... ئه مشه و له ماله كه ماندا شه پىك ده قه ومى، شه پىكى زۆر گه وره و له وانه يه باوكم دايكم بكورى، باوكى ژيلمانيش چا و له باوكم ده كاتو دايكى ژيلمان ده كورى، باوكى منو باوكى ژيلمانيش ده گرنو هه ردوكمان بى كه س ده بين ... ئينجا و ئينجا .. ئينجا كا كه بانگ ده كه ينه وه .

باوكم پى چوو و ترسه كه م زيادى كرد، په نگه باوكى ژيلمان داى خستى تا به توورپه ييه وه نه يه ته وه ماله وه وه دايكم بكورى، فيكره ي كوشتن به سه رمدا زال بوو، ئيستا ده زانم بۆچى دايه به و جوره ترسا وه، دياره ئيستا خه ريكه له ترسا ده مرى تا بزاني وه زير هيجى به باوكم نه وتوه، خواش ده زانى چه ند هه ولى دابوو نه هيلى باوكم بچيته ماله كه ي.

كۆتايى چا وه پوانى دهنگى سه ياره كه بوو. باوكم گه يشتو هاته ژورره كه، چا وه پى هاوارى توورپه يى ئه وم كرد، به لام بيستم به ده نكيكى سه رخۆشه وه شتيك به دايكم پاده گه يه نى و ده چيته ژوررى نوستيان:

— سوودى نيه، وه زير ده لى هه ر ئه وه .. وه زيريكى كه رمان هه يه .. ئالان؟!

بۆ ئه وه ي سه رسوپمانى خۆشى له تاوانباركر دى ئالانو له كه ريئى وه زير ده ربپرى و بيئه وه ي بير له وه بكاته وه من له هۆله كه دامو گويم ليه تريكى دريژى ليدا و دووباره ي كر ده وه:

— ئالان؟! به پاستى وه زيريكى كه ره !

وه زير كه يفى خۆيه تى كه ر بى، به لام من ده مويست بزانه چى له و ماله دا وترا وه و باوكم چۆن باسى ئاگره كه

دهكات. چاوه پيم كردو ئه و باسى پيشوازييه كه ي كرد:

«ئو كه ره نه يه يشت زور بميني نه وه و ده ريكردين.. ئيمه ش چووينه نادى بو ئه وه ي به... ئووع.. هيمنى بيرى ليپكه ي نه وه.

بو نادى يان بو شويني تر گرنگ نيه.. گرنگ ناگره كه يه.. ناگره كه.. قسه بكه باوكه.. قسه بكه. باش بوو بهرله وه ي بچيته جينگه كه ي بيريكه وته وه، شاق! كيشاي به ناوچه وانى خويدا:

«دهزاني كه له وي بووين ناگريان هه لدايه ماله كه ي؟ پيت ناليم وه زيره كه مان كه ره؟ ئالان؟!

جاريكى تر تريكى دريژى بو هه ردوكيان ليذا.

دواى چاره كيك ماله كه خاموش بووه وه، دهنگى كه سيان نه ما، به ئه سپايى ده رگاي ژوره كه م كرده وه، چومه لاي ده رگاي ژوره كه يان و بو يه كه م جار گويم به و ده رگايه وه نا. قسه ي له سه ر يه كو دهنگى ده نووكى دايكم له سه ر پوپنه ي سه رى باوكم بيست، تيگه ي شتم كه زورى ليده كرد هه ول بداته وه و واز نه هيني، ئه ويش قسه ي به ژنان دهوت كه شت زل ده كه ن. هه ر به ئه سپايى كشامه وه دواوه، وه زير هيچى نه وتوووه ئه مشه و شه وي شه ر نيه، ده بي منيش بريار بده م به رده وام بم يان واز بينم.

چومه جينگه كه م له سه ر زه وي. گويم له قاقايه كى به رزى باوكم و پرسياى سه رسوپمانى :

«ئالان؟!

گريانى دايكيشم به كزى ده هاته به رگويم.

ئاگرى ماله به رزه كه وه كو ئاگرى ناو پووش به ناو شاردا بلاوبوو وه، ئه وه ش كه بلاويكرده وه رۆژنامه يه كى حكومى بوو، هه واله كه به م جوړه بوو: ((تيروريستيك به بومي مولوتوف هيرش ده كاته سه ر مالى وه زيريكى حكومه ت)).

به هوى هه واله كه وه زانيم ئه و شووشه به نزينه ي من و ژيلمان دروستمان كردبوو بومي مولوتوفى پيده لين (به لام ئه وه ي ئيمه قيره كه ي كه م بوو)، بيگومان تيروريسته كه ش كه ناوى نه براوه حاجى له قه له قه كه ي ماله كه مانه. هه مان رۆژنامه ديمايه كى له گه ل ئه و وه زيره ي تيذا بوو. وينه ي ئه و زه لامه له ته پلى سه ريه وه تا خوار مه كى له رۆژنامه كه ليذرابوو و هينده شيوابوو له مريشكيك ده چوو به زيندويى په ريان ده ركيشابى، ديار بوو كه به شپريه ي قسه ي ده كرد، هه ندى تووكى سه رى به رزيبوونه وه له كاتى وينه گرتنيدا ده مى كردبووه وه دوو چاوى زه ق ببوون. پياوه كه م ناسيه وه، هه سته كه م دروى له گه لدا نه كردم. ئه و پياوه بوو كه له هه لاهه كه دا دانيشتبوو و به سه رو كه له لايه وه له وه زير ده چوو، ئه و پياوه بوقه بوو كه له گه ل دايه دا بوو. ئه گه ر له باوكم نه بيستايه كه حكومه ته كه مان زور له وه زيره كان به پيى حزبايه تى هه روه ها به پيى ناسيني كه سه گه وره كانى ولات داده نرين (جاريكيان بيستم باوكم ده لى پياويك له شوينيكي به رزدا دانرا چونكه پياويكى له و به رزتر ده يوت ژنه كه ي خوارنى

خۆش دروست دەکات)... ئەگەر ئەو ھەم لە باوکم نەبیستایە دەموت حکومەتە کە مان تەماشای سەرۆکە لایە زەلامەکان دەکات ئینجا دەیانکاتە شتی گەرە.

ناسینی وەزیرە کە لە قازانجی مندا نەبوو، من حەزم دەکرد ئەو پیاوھ بواپە کە لە گەڵ دایکی ژیلماندا بوو، بۆیە باسی ھەوایی پۆژنامە کەم بۆ ژیلمان کرد بە لای پۆژنامە کەم پیشان نەدا.

باش بوو ژیلمان عەقڵی بەو نەشکا داوای پۆژنامە کەو و وینە ی وەزیر بکات، بۆ خوشم ئەو وینە یە ھەموو پرسی دنیای تیدا کۆکردمەوھ. ئا ئەو کەسە یە کە لە ناو خەڵکدا پیاویکی گەرەوھ و حاجی لەقلەقی دۆستی چۆلە کە کانی کردۆتە تیرۆریست.

پۆژانی داوای ئەو ھەوایی جیاوازیان لە گەڵ خۆیاندا ھینا، ھەندێ پۆژنامە، ئەوانە ی کە پێیان وتم لە گەڵ حکومەتدا بە یینیان خوش نییە قەسە یان لە سەر باری دەروونی حاجی دەکرد، باسی کێشە ی کۆمە لایە تییان دەکردو دەیانوت ئەو لاوھ قوربانیی ئەو کێشە یە و تیرۆریست نییە، وە ک چۆنیش لە پەر حاجی بووھ تیرۆریست، لە پەرش بووھ جیگە ی ناکۆکی ئێوان خەڵک، ئەوانە ی دەیانوت تیرۆریستەو ئەوانە ی دەیانوت قوربانییە.

ئەو ھەم لە ھەمووی سەیرتر بوو ئەو ھەم چەند گەنجیک لاسایی حاجییان کردبووھ، دوو گەنجیان گرتبوو بەریان گرتبووھ مائی وەزیریکی تر، تاپە کانی وەزیریکی تریش فش کرابووھ و ھەرچەندە نەزانرابوو بکەر کێشە بە لای گومانیان بۆ گەنجان دەچوو.

باوکم دەیویست ئەو خەفەتە ی دایکم کە مەبکاتەوھ کە خەریک بوو دەیکوشت، پێی دەوت کۆرە کە ی بۆتە پالەوان بە لای خەفەتی داپە بەو پالەوانی تییە گەرە تر دەبوو. دایکە کە کان حەز دەکەن کۆرە کانیان بۆھ ی بژین نە ک ببنە پالەوان.

ترسی داپە دوو قەد بوو، لە لایە ک دەیزانی ئەگەر کۆرە کە ی بگیری پەری پێوھ ناھیلرێ، لە لایە کێ تریشەوھ دەترسا پۆژنامە کان باسی کێشە کۆمە لایە تیە کە بکەن و بلێن چییەو چۆن بووھ. داپە ھیچی لە مانە نەوتبوو بە لای ئەمانە ترسی من بوون و دایا بووم ترسی ئەویشە. من دەترسام حاجی بگیری و بەرگە ی یە ک شەق و یە ک بۆکس نەگری، دەشترسام پۆژنامە کان باسی پە یوھەندیە کانی داپە بکەن و لە بەردەم خەڵک و لە بەردەمی باوکمدا ئابرووی بچی، ھەموو ئەوانەش راست بوون جگە لە یە ک شتی بچوک نەبی.. بچوک؟! ئەو شتە بچوکە خەنجەری دووھم بوو لە دایم درا.

وھکو ھەموو جارێک و سەرە پای سەرماو ئەو بارانە ی سەرەتای شەو باریبوو و ھەندیکی خۆی پیا کێشابوو ئەو شەوھ لە دەرەوھ بووم. ماوھ یە ک بوو ھیچ چالاکیە کە نەواندبوو بە لای وھکو جارن بە سەر دیوارە کە دا ھەلگە پام، گەشیتمە ئەو دەروازە یە دەمباتە ناو مائە کە کاتێک گویم لە ھاوارو جوینی دایکم بوو. چووھ ژوورەوھ و بینیم دایکم جوین بە باوکم دەدات، لە تەنیشت باوکیشمدا ئافەرە تیکی تر ھەبوو. ئافەرە تە کەم نەناسییەوھ بە لای بە پێی پرووی جلوبەرگ و ھەلسووکە وتی لەو ئافەرە تانە دەچوو کە خەلکی پێیان دەلێن بێئە خلاق (دەبی وشە یە کێ تر بۆ ژنی باوکم بە کاربەینم .. ناو و نازناوھ کە شیم بۆ ناوتری). گویم لە ھاواری دایکم بوو:

— کۆرە کە ت لا ھیچە .. تۆ دایت ھە یە ؟ چۆن ئەو ھت بۆ دە کری؟ کۆرە کە ت دیار نە ماوھ و لە وانە یە بیکوژن؟

ئەو ئافەرە تە ی کە نەمدە ناسی بنیشتی دەجوو، نزیکتر کە وتەوھ لە باوکم دەستی خستە سەر شانوی وھ ک گائە

به دایکم بکات وتی:

— چیه ئیتر، دنیات بۆ ئه و کوره کاول کردوه.

دایکم که وته جویندانی و پیی وت بیده نگ بی، چاوه پیی وه لآمی باوکم بووم تا بزائم چۆن ته فسیری هه بوونی ئه و ئافره ته بکات، هاواره که ی دایکم تیگه یاندم که ئه و له دهره وه بووه و پيش من گه شتۆته مال و ئه و دوانه ی پیکه وه بینیه، وه لآمی باوکم زۆر سارد بوو.. سارد بوو، به لآم بۆ من دهرگایه کی تری دۆزه خی کرده وه:

— دلآ که م ده لئی پیکه وته که ت له بیرچوه.

ریککه وتن؟ ئه مه یان چیه؟ با باشتر گوی بگرم، دایکم ده لئ:

— ئه وه کاتیتی؟

باوکم وه لآم ده داته وه:

— وا ده زانی خه فته بۆ حاجی ناخۆم؟ به لآم وا ده سالی تر دیار نه ما؟ خۆمی بۆ بکوژم؟

هاواری دایکم:

— بیئه خلاق.

بنیشتجوین و ته علیقی ساردی ئافره ته که ش:

— ژنیکی بیحه یات هه یه.

ته علیقی باوکم له هاواری دایکم:

— باشتره که سمان باسی ئه خلاق نه که یین.

پاشان بیرخسته وه ئه و پیکه وته یان چی بووه. بیرخسته وه که بۆ من بوو به روونکردنه وه و زانیاری نوی:

— له و رۆژه وه که زانیت په یوه ندیم له گه ل ئافره تاندا هه یه و کردته فره ته نه پیم وتی وازم لیبینه و تۆش ئازاد به،

ئه و بۆ پینچ سال ده چی گویم نه داوه له باوه شی کیدا نوستووی. باش ده زانی من ناتوانم تا هه تا خۆم بیه ستمه وه،

ئه مپۆش بی یان سبه ی حاجی دیته وه.

ئه وه یان دوا شت بوو ببیستم و لئی تیگه م، له وه ش به دوا هه رچییه کیان ده وت غه لبه غه لیک بوو له گویمدا،

ده نگیکی دوور بوو، دوو ژن بوون په کیکیان هاواری ده کردو دواپی ئه وه ی تریش که وته هاوارکردن، هه موو شتیک

له به رچاومدا ویران بوو، که سیش له به رده ممدا نه ما، هه ر خۆم مامه وه، ئه وانه ش که قسه یان له گه ل په کتردا ده کردو

قسه یان به یه کتر ده وت که سانیک بوون په یوه ندییان به منه وه نه ما بوو.

چوومه دهره وه، چوومه هه وشه که، دهرگای دهره وه م کرده وه، ئاوپیکم بۆ مالآ وه دایه وه و ده مویست نه گریم،

ده مویست به هیزم، به لآم منی مندا ل چۆن ده توانم به هیزم. پروخامو گریانی په نگخواردووم ته قبییه وه، له گه ل

گریانه که م بارانیکی توندی سارد به سه رمدا هه لپژا.

خه فته و گریان به قاچمیان وت رابکه ن.. خه فته و گریان نه ک باران. به هه موو هیزیکمه وه رامکرد، به ده م

راکردنه وه وه به ردیکم هه لگرت، ئاوپم بۆ مالآ که دایه وه، به رده که م گرته مالآ که، جاریکی تر رامکرده وه، وه ستام

به ردیکم هه لگرت.. به رد یان چه و و گرتمه مالآ که. پشتم کرده وه ئه و خانووه ی زانیم له مه ودوا مالی من نییه،

رامکرده وه، ده گریام و هاوارم ده کرد:

–بیئنه خلاقینه .. بیئنه خلاقینه.

ئاوی ساردی باران به قزو ده موچاو و له شمدا ده هاته خواره وه. پامده کردو بهردم هه لده گرتو ده مگرت ه ماله که و ده گریام و هاوارم ده کرد: بیئنه خلاقینه .. بیئنه خلاقینه .. تا ته واو دورکه وتمه وه. پراکردنه که م بیوه پوشتن، به پوشتنه وه ده گریام، نه مده زانی به ره و کوئی ده پووم به لام نه و شویننه نه زانراوه له لام له و ماله باشتر بوو، فرمیسه که م که له گهل بارانه که تیکهل ببوو به قوئی قه مسه له ته ره که سپییه وه و گریامه وه:

–هه موو شوینیک له وی باشتره، هه موو شوینیک له وی باشتره، تازه ناچمه وه بو لای نه و بیئنه خلاقانه.

۱۹

یه که م شت به یانییه که ی پوژی دوا ی نه وه (شه وه که شم له گهل شیتیک له کولانه بچوو که که یدا له که لاوه یه کا برده سه) نه وه بوو به جددی هه ول بدهم کا که بدوومه وه، ویستم بیدوومه وه تا پیی بلیم دلنیا بی که کوپی نه و باوکه یه چونکه نه و باوکه یه بیست باسی پینج سال بیئنه خلاق ی ده کات نه ک حه قده یان هه ژده سال که ته مه نی نه و، له هه مان کاتیشدا پیی بلیم ئومید له و دایکو باوکه بپری.

نازانم که شه و نه چوومه وه نه وان چییان وتبوو، نه وان نه یانده زانی من گویم له هه موو شتیک بووه، یان له ولنه یه زانی پییان به تاییه تی که دوا ی بینیان هه ردوو ده رگای مه دخه لو ده رگای ده ره وه کراونه ته وه. بیرم له وه کرده وه نامه یه کیان بو بنووسم به دهستی ژیلمان بو یان بنیروم پییان بلیم که هه موو شتیکم زانیوه، تازه من و ژیلمان له هه موو شتیکدا وه کو یه کمان لیها توه.

کاتیک ژیلمانم بینی نامه که ته نها فیکره یه ک بوو له میشکمد. نه و یه کسه ر لیی پرسیم:

–له کوئی بوو؟ باوکت و دایکت ته له فوونیان بو کردم و تیان توانات نه بینیه.

وه لامی پرسیاره که یه نه دایه وه و له جیاتی نه وه پیم وت:

–قهت له باوکت نه پرسیه بوچی ریگه ی به دایکت داوه بچیه باوه شی پیاوانی تر؟

ژیلمان دهستی توند جوولاند:

–کا که چییان لی بکه م، زور قسه بکه م تیمه له ده دن.

تازه نه و شتانه ئاسایی بوونه ته وه، به لام تو بلینی دنیا ی ده ره وه ی نه و دوو ماله هه ر وا بن؟ له وانه یه، به لام له وانه شه و نه بی و هه موو که س له ئیمه باشتر بی، نه و شتانه له مالی خووم ژیلماندا بوونه ته ئاسایی، به لام لای من ئاسایی نین. من قبولیان نا که م، نه وه ش قبول نا که م کوپی وه زیره که بلی: ((باوکت وای له دایکت کردوه)). نااخ دایه .. به لام بوچی هه ر دایه، نه ی تو گه وره ی ماله که؟ قبولی ده که ی نه و کوپه ی وه زیر پیم بلی: ((باوکت به دهستی خوئی دایکتی بو باوکت هیناوه))؟

ده بی سهر حیز بکه م هیه نه لیم .. به لام وه زیرو کوپی وه زیر چین؟ نه مانه پینج ساله خه ریکنو له گهل سه د که سی تر دا رایان بواردوه، نه وانه کین؟ که سیان نانا سم. ئای ده بی چه ند جار به لای یه کیکیاندا تپه رپیم و نه و

به زه رده خه نه وه ته ماشای کردیم و تبیّتی دایکی ئه و کورپه و او وای لیکردوه؟ کی نالی ئه و پیاوه جوین فرۆشه بیته خلاقه ی و ه زارته که ناویم بیر نه ماوه به کورپه که ی نه وتبی وه کو خوی ئازا بی، ئه و دایکی ئه و کورپه ی او وای لیکردوه؟

بینینی ژیلمان ئه و فیکره یه ی خسته می شکمه وه که بچم له شیرین خانی دایکی بیرسم: ((ئیوه بۆچی وای ده که ن؟))

فیکره که م به ژیلمان وت ئه ویش گوئی نه دایه ئابرووی دایکی و پازی بوو. دوا ی نیوه پۆ به دزییه وه چومه ماله که یان. پرسیاره که م له دایکی کرد ئه ویش وتی که هه ر ده بوایه وای بوایه، پیاوان و ئافره تان زیاد له پیویست تی که ل، پیکه وه داده نیشن و به پال کاری و ه زارته باسی هه موو شتی که ده که ن، جاری واشه کاریان نییه و ته نها باسی ئه و شتانه ده که ن، باسی په یوه ندییه کانیش ورده ورده لایان ئاسایی ده بیته وه تا دوا یی ده لئین ئه ی بۆ خۆمان نه یکه یین، له و لاشه وه وه زیریک یان به پوه به ریک هه یه خۆی و ده سته و دایه ره که ی به دوا ی شتی وادا ده گه ری و چاوپۆشی لیده که ن. شیرین خان ئه وانه ی بۆ باسکردم منیش له کۆتاییدا لیم پرسی:

یه عنی ئیوه هه مووتان له وه زارته دایه خلاقن؟

پرسیاره که م چاوپۆشرا و نه بوو. زه رده خه نه یه کی ترش به پرووی شیرین خاندان ده رکه وت وه ک بلی چه ند مندالیکی بیئا برووی، منی بیئا برووش پرسیا ری دووه مم کرد:

یه عنی به لای هه رچی دائیره یه کدا برۆم ده بی بلیم ئه وه شوینی بیته خلاقه کانه؟

واتای زه رده خه نه ی ئه مجاره ی شیرین خان ئه وه بوو: چه ند کورپکی بیعه قلی. وه لامی دامه وه:

شت پرووده دن به لام نه که له هه موویان، حالته ی خراپیش ئه وه یه سه ری گه وره چا و له وانه ی خواره وه پۆشی، خراپیش ئه وه یه ئه و سه ره گه وره یه خۆی به دوا ی ئه و شتانه دا بگه ری. وه زارته ی خۆمان هه موو سنوورپکی تیپه راندوه.

هه ناسه یه کی هه لمژی و به رده وام بوو:

که می که له پیاوه گه وره کانی ولاته که مان ئه م شتانه به گونا هه زانن، زۆریان گوئی خۆیان لی که ر کردوه، زۆریش له و گویکه رانه چه زیان لییه و ده یکه ن. وای ده زانم ئه و به پرسه ی دژ به مه قسه بکات تووشی عه بیه ده بی و به دواکه وتووی ده زانن.

نه وه کو به هه له ش تیگه م و بوه تانی بۆ هه لبه ستم خیرا وتی:

که واش ده لیم مه به ستم نییه ده مه وی به پرسه کان ریگه مان لیبگرن... ئوووو... ئه گه ریگه مان لیبگرن خۆمان ده کوژین.

ئینجا ژوره سارده که ی به قریوه یه کی پیکه نین راجله کاند. شیرین خان بیته وه ی شه رمم لی بکات بی پچوپه ناو به راشکاوییه وه ئه م شتانه م پی ده لی. به راستی ئافره تیکی باشه ئه م شیرین خانه بیته خلاقه ! به لام بۆچی نه یلی، من کورپی کیم تا شه رمم لیبکات؟ ویستم له و راشکاوتر بم، لیم پرسی:

ئه و شه وه ی من و کاکم و کورپه که ت له په نجه ره که وه تۆمان بیننی ئه و پیاوه وای لیده کردی (که می که بیرم کرده وه

تا ناوه که ییم بیرکه ویته وه).. ناوی سامال بوو، بانگت کرد ساماله حیز.. ئه و پیی خوش بوو، ئه ی بۆ تۆش خوش

بوو؟

چاوه پیم کرد نه مجاره تووره بی و دهرم بکات که چی نه و بیته خلاقه بیئا بروویانه وه لایمی دامه وه:

— بچو له دایکت پیرسه، نه و زیاتر له گه لیدا نوستووه، دایکت له گه ل وه زیره که ش له من زیاتر نوستووه. وه زیره که مان زور قه دری دایکت ده زانی.

قسه کانی خه نجه ریک بوون دایان له که مه رم، نه گه ر نه و ژنه کوره که ی خوشبو بیستایه خه نجه ره که یم له له شی خوم دهرده هینا و له دللی کوره که یم ده چه قاند. زانیم که ده بی نه و مال له به جیبه یلم، دلنیاش بووم، به و قسانه و به چند قسه یه کی تر که نه وسا له ماللی خوماندا ده مبیسترو له و کاته دا بیرمکه و تنه وه که نه و ژنه نه و ریگه یه ی پیشانی دایکم دابوو، چوومه حه وشه که یان و چوله که م به سه ر دره خته کانیاندا بینی، له به رخومه وه وتم:

— نه گه ر حاجی ده زانی! هه میشه سه یری نیوه ی ده کردو دللی پیتان خوش بوو، نه گه ر ده زانی نیوه ش حیزن. چوومه ناو دهرگا که و له و قسه یه په شیمان بوومه وه. ئاوریم بۆ چوله که کان دایه وه:

— لیم ببوورن، پر به دلیم پیتان ده لیم لیم ببوورن، نیوه پاکن.. زور پاکن، نیوه له هه موو گه وره کان پاکترن، نیوه له هه موو مروقه کان پاکترن، خوزگه م به خوتان.. خوزگه م به خوتان...

چوومه ناوه کولانه که و له و شوینه وه ته ماشای مال له که مانم کرد .. مال له که مان؟ تازه شتی که نه ماوه پیی بلیم مالی خومان.

۲۰

یه که م شوین بیرم لیکرده وه رووی تیکه م مالی پوورم بوو. پووره پووشنا خوشکی دایه یه و ته مه نی له و نزیکه، له هه موو خزمیکی تر زیاتر خوشمانده ویست به لام ماوه یه کی زور بوو په یوه ندییه که ی له گه ل دایه دا کزببوو، ده توانم نیستا بلیم بۆچی.

زور جار پووریمان ده بیست سه رزه نشتی دایه ی ده کرد به لام نیمه دووربووین و ته نها ده نگه ده نگه که مان ده بیست. پووره که مان دهرگای لیکرده وه، سه ره تا سه ریسوپما پاشان پیشوازییه که ی کرده زهرده خه نه:

— توی؟

به خه فتباری و بیته وه ی ئاوری بۆ بده مه وه چوومه ژووره وه، به ناو حه وشه که دا پووشتم و چوومه ژووری دانیشتنه که یان، له ژووره که دا پیم وت:

— هاتووم لات بمینمه وه.

پرسیاری کرد:

— توش توراوی؟

وه لامم دایه وه:

— نه و بیته خلاقانه.

چاۋەرپىم كىرد بېرسى كىۋ من بلىم دوو گەررەكەى مالاكەمان وئەو سەررەنشتىم بىكات كە باوك ودايك ھەرچىيەك بىكەن نابى مندالەكانيان قسەيان پىپلىن، بەلام ھىچ لەمانە نەوتران. لەسەر قەنەفەكەدا دانىشت و قاچى خستە سەر قاچ، پاش كەمىك بىدەنگى بە زمانە شىرىنەكەى خۆى كە كىردبوۋىە خۆشەوېستىرەن خىزم لەلامان پىپى وتم:

—مالى پوورى خۆتە.

پاش كەمىكى تىرىش بىدەنگى پەنجەى ھەررەشەى راۋەشاندا:

—بەلام ئەگەر تۆيان بۆ جاسوسى ناردى بچۆرەو مالا و پىيان بلى پوورم نازانى ئالان لەكوپىيە. سەررەتا تىنەگەيشتم، ئىنجا زانىم:

—جاسوسى؟ جاسوسى بۆ ئەوان بىكەم؟

ئىنجا لىم پرسىيەو:

—حاجى ھىچى بە تۆ وتوۋە؟

سەرى راۋەشاندا:

—پىويست ناكات، دەرزانم حاجى ھەموو شتىكى زانىۋە بۆيە مالاكەى جىھىشتوۋە.

پىم وت:

—بەلام ئەو نازانى باوكىشم وايە، باوكم رىگەى بەدايكم داۋە، ئەوئىش رىگەى پىداۋە.. ھەردوكيان رىگەيان بەيەكتر داۋە.

وھكو ئەوۋەى ھىچى تازەم نەوتىۋە لامى نەبوۋ. بىگومان ئەوئىش دەرزانى.

ماۋەيەكى تر پىكەوۋە ماينەوۋە قسەمان كىرد، ئاۋازى دەرنگو رەنگى پووم پىپى وت من راستگوم بۆيە زىاتر كرايەو، لەكۆتايىشدا پىپى وتم بچم پشوو بەم، دەستى گىرتمو بىردىمى بۆ بەشى پشستەوۋەى مالاكە؛ ژوررىك بوو خۆمان و مندالانى خىزما تىيدا يارىمان دەكرد:

—لەو ژوررەدا بىمىنيتەوۋە كەس ناتىبىنى.

بۆ يەكەم جار پاش ھەلھاتنم لەمالەوۋە زەررەخەنە چوۋە سەر پووم. تا لەگەلىشدا گەيشتمە ژوررەكە فرىاكەوتم نەخشەيەك بۆ گەرپان بەدۋاى حاجىدا دابنىم.. تازە بوومەتە نەخشەكىش و پىلانگىر.

ھىشتا پوورم دەستى گىرتبووم، دەرگاگەى بەدەستەكەى تر كىردەوۋە رىگەى بۆ كىردمەوۋە تا تىپەپم، سەرى پىزانىم بۆ بەرزكردەوۋەو چوومە ژوررەوۋە. تەنھا يەك ھەنگاوم لەناو ژوررەكەدا ھەلناو وەستام.. ژوررەكە چۆل نىيەو شتىكى تىدايە.. حاجى لەقلەقەكەى مالاكەمان لە ژوررەكەدا بوو.

حاجى لەسەر قەرەۋىلەكەدا دانىشتبوو، دوو قاچى بەسنگىيەوۋە نووساندىبوو و بە دوو دەستى ئەو دوو قاچە رىژەى گىرتبوو. بىنەنەوۋەى كاكە خەرىك بوو دوو بالم پى بدات بەلام كاكە بە دەموچاۋىكى بەتال لەھەموو ھەستىكى خۆشى يان ناخۆشى پىشۋازى لىكردم، وھكو كەسىكى بىگانە تەماشاي دەكردم. كەمىك بەمجۆرە بەرامبەر يەككەر ماينەوۋە ئىنجا زەررەخەنەيەكى بچووكى كاكەم بىنى.

كەوتمەوۋە جوۋلەو لەتەنىشتىدا دانىشتىم، لەبەرئەوۋەى ئەو قەرەۋىلە يەك كەسىيەش زۆر بەرز بوو (ناومان نابوو ھەلىكۆپتەر) قاچم بەسەرىدا شۆرپىبوۋەوۋە نەدەگەيشتە زەۋى. دوو قاچم كىردە جۆلانەو سەيرى زەۋىم كىردو

چاوه پری بووم حاجی شتیک بلی. حاجی هیچی نه وت و نه و بیده نگییه خوشیی بینینه وهی له بیر برده وه. تاکه شتیک له می شکمدا نه و خاموشییه ی پی بکوژم و حاجی بوروژنیم نه و زانیارییه بوو که دوودل بووم بیدرکینم، به لام حاجی ناچاری کردم بیلم:

— ده زانی باوکیشمان هر وه کو دایکمان وایه؟

نه وه ندهم وت و چاوه پریم کرد قسه یه کی سهر سوپرمان بکات. حاجی قسه ی کرد، به لام قسه ی سهر سوپرمان نه بوو: — ده زانم.

وه لامه کورته که ی وری کردم. ئا ورم بو دایه وه:

— ده زانی؟

دیسانه وه بیده نگ بووه وه، ده بی پرسیا ریکی تر بکه م:

— له پوره پوشتات پرسیره تو له خالمان ده چی؟

حاجی سهری راوه شانند.. سهر راوه شاننده که هه ردوو و اتا که ی هه بوو: به لی و نه خیر. زور جار نه م برایه م خه ریکه

شیتیم ده کات. نه و راستییه م پی وت که شه وی هه له اتنم زانی بووم:

— باو کم بیست ده یوت پینج ساله خه ریکی نه و کاره ن.

قسه ی کرده وه:

— ده زانم.

قسه م کرده وه:

— که واته تو کوپی وه زیر یان هیچ کام له وانه نیت که له و مالده بوون.

و شه نه مره که ی وته وه:

— ده زانم.

ئینجا بیزار بووم:

— ئیتر بوچی ده لئی نه گهر باوکت باوکت نییه نه ی بوچی باوکت؟

نه مجاره شتیک تری وت جگه له وشه ی ده زانم:

— ئیستاش هر وا ده لیم.

له پر بوومه مو حامیی باو کم و دایکم:

— گوئی بگره .. دایکمان له گهل وه زیره که دا بووه .. راسته، به لام هه مووی دوو یان سی ساله نه و که لله به رازه

وه زیره.

زه رده خه نه ی گومانی حاجیم بینی:

— کی نالی نه و پیش نه وه ناسیویه تی؟

ئینجا به شیوازو ریژمانه تاییه تیبیه که ی قسه ی کرده وه:

— وه زیر یان ناوه زیر .. هر که س بی .. من نازانم نه گهر باو کمه یان نه گهر ناباو کمه. نه گهر باو کم بی بوچی ولزه

ژنه که ی ده هیئی بو شتانه بکات، نه گهر باو کم بی بوچی نه و شتانه خراپانه ده کات.

ته واو! ده بئى ئه و ده رگايه دابخرئ. ده رگا كه م داخست و چيرۆكى خۆم بۆ گيپرايه وه، بۆم باس كرد من و ژيلمان چيمان كرد، چۆن خه لك باسى ئه و وه كو تيرۆريست ده كه ن، چۆن ئه و شه وه گه پامه وه و ژنيك له گه ل باوكمدا بوو و دايكم ده يقيزاند، چۆن هه له اتم ماله كه م به رده باران كردو له گه ل شينته كه له كولانه كه يدا شه وم برده سه ر. پيم وت دايكمان ته نها ئه وى حاجي به خه يالدا دئ، ته نها ئه و حاجى له قله قه ي لا گرنگه .

خه فه تيكي دۆزه خى به پووى حاجيدا ده ركه وت. زانيم كاريكي دۆزه خيش ده بئى ئه گه ر هه ول بده م پيم بلئ بۆچى له كاتى ئه م قسانه مدا ئه م خه فه ته ي ده ركه وت. باش بوو هه ولي نه ويست و خۆى قسه ي كرد:

ئه وسا خۆش بوو دايكم منى خۆشويستبوو. به لام من زانيم چى ده كات ئيتير وتم ئه و منى خۆشه ويى چونكه له يه كيك ده چم هه زى ليده كات، له وان هيه باوكم بئى ئه و كه سه و ئه و خۆشيد ه ويى و به دزيى ئه و باوكم كه باوكم نيبه له گه لي دا بوو.

ئارام نه ما.. ده بئى بزانه م ئه م و پينه يه ئه سلئ هه يه يان نا. به په له چومه ده ره وه و به پاكردن بۆ لاي پوورم رۆشتم. بئى پيشه كي ليم پرسى:

ئه و په سمه ي خالمان هى خالمانه ؟

پوورم پرسياره كه ي لا سه ير بوو:

بئىگومان خالمانه . ده ليئى نه خۆشيبه كه ي ئالانت گرتوه ؟

گه پامه وه ژووره كه و به كاكم وت:

ئه و په سمه خالمانه .. تو له خالمان ده چى. ناشئى بلئى دايكمان هه زى له خالمان كرده بوو؟

ئاوپى بۆ دامه وه:

بئىركردنه وت سه يرت هه يه . خالمان وه ك منه كه مرده بوو.

حاجى پيم ده ليئى سه ير بيرده كه يته وه !!

حاجى بۆى باس كردم پوورمان چيى بۆ باس كرده بوو، پوورمان ئه مه ي پيوتبوو: به ليئى راسته خالمان ئه و ويته يه يى گرتو دواى ئه وه مرد، دايكتان ئه و برايه ي زۆر خۆشه ويست، ئيمه خۆشمان ده ويست چونكه هه ر ئه و برايه مان هه بووه، دايكت له هه موومان زياتر خۆشيد ه ويست چونكه ده يوت به سه زمانه، دايكت نه يد ه هيشت كه س ليئى بدات، چه ند جاريش قژئ منى له سه ر ئه و ده ره ينا بوو. خالتان شه رى پيپرو شراو لي درا، له شى به رگه ي ئه و لي دان ه ي نه گرتو مرد، له و كاته شه وه دايكت په سمه كه ي ده خسته به رده مى خۆى ده گريا.

ته واو له و قسانه بيزار بووم كه ئه گه ر له گه ل ژيلماندا بمكردنايه به هه موويان پينچ ده قيقه يان نه ده برد. هه لاسم بۆ

ئه وه ي له ژووره كه بچمه ده ره وه، ئه و ده ستي خسته سه ر ئه ژنۆم و داواى كرد نه پۆم. دياره قسه ي ترى هه يه .

حاجى چيرۆكى خۆى هه بوو، به شيوازه تايبه تيبه كه ي قسه كردنى خۆى كه ((وا.وا)) ده كات و دوو ئه وه نده ي

خه لكى ترى پنده چئى و پيزمان به ئاره زوى خۆى به كارد ه هينيئى بۆى گيپرامه وه چۆن هه ر ئه و پۆژه ي وه زيرى بينى

هه موو شتيكى زانى، وه زير سه ر هه تا گالته ي پيكره به لام كه ئه و به رده وام ئه و پرسياره ي ليده كرد ئه گه ر باوكى خۆى

باوكى نه بئى ئه ي بۆچى باوكيتى وه زيره كه هه ولي دا تيببگه يه ني شته كه به ئاسايى وه ربگرئى و مرؤف هه زى له چيبه با

بيكات، رۆژ رۆژى ئازاديبه و باوك و دايكى ريككه وتبوون ئازادى به يه كتر بده ن بۆيه ناكوكييان نه ماوه له كاتى كدا

کەسانیک هەن ناھیلن ھاوسەرەکانیان ئەو پەيوەندییەیان هەبێ بۆیە هەمیشە شەرپ دەکەن، پاشان ئامۆژگاری کرد ئازادیی خۆی بخاتە کارو کچیک بدۆزیتەو پەيوەندیی لەگەڵدا ببەستێ، حاجی وتی ھۆشی لیبرا کاتیك وەزیر ئاشکرای کرد باوکمان ئاگای لەھەموو شتیكەو ئەویش پەيوەندیی بە ئافرەتانی ترەو هەبێ، وەزیر ئامۆژگاری کرد پەيوەندی لەگەڵ کچاندا ببەستێ ئەویش چۆلەکەکانی بپرکەوتەو.

حاجی بیدەنگ بوو و پیویستم بەو نەبوو لیی بپرسم بۆچی مالەکە ی جیھیشت، بەلام ئەمجارە بیدەنگی زۆری نەخایاندو حاجی دەستی پیکردەو. حاجی زیاتر سەریسورماندم کاتیك باسی تیروانینی خۆی بۆ باوکمانی کرد. حاجی وتی دایکمانی زۆر خوشدەویست چونکە زۆر باپەخی پیدەدا بەلام هەرچەندە سۆزی باوکمان بەو ئەندازەبە نەبوو تا ئەوپەری سنوور ئەو باوکە ی لای گەرە بوو. ئەو هەمیشە بەلاچاو بەئیجابەو تەماشای باوکمانی دەکرد، دەیویست وەکو ئەو دەرچی، دەبیینی من لاسایی قسەکان و رەفتارەکانی باوکم دەکەمەو، ئەویش ئاواتەخواز بوو شەرمی نەکردایە تا لەبەرچاوی ئیمەدا لاسایی بکاتەو. بەلی ئەوێ دەکرد بەلام کاتیك تەنیا دەبوو. کاتی تەنیایی دەچوو بەردەم ئاوینەو وایدەزانی ئەو، لاسایی قسەکانی و جوولەکانی دەکردەو، تەنانەت لەو جارە کەمانەش کە باوکی لییدەدا گریانەکە ی لەبەر ئازار نەبوو بەلکو لەبەر خەفەت بوو؛ خەفەتی ئەوێ پالەوانەکە ی خۆی ئیستا لییدەدا، نەک هەر خەفەت بۆ خۆی خەفەت بۆ باوکیشی، بۆ پالەوانەکە ی خۆی کە دەبواپە لەو گەرەتر بواپەو ددانی بەخۆیدا بگرتایە.

حاجی ئەوانە ی وت، منیش لیم پرسى:

ئە ی دواجار کە سەرت بەستبوو و خۆت دەنواند بەلام لەبەرئەوێ کاغەزەکانی وەزیرت سەقەت کرد بەلاتەنیشتا خستیتی و کەوتە لیدان، دەستت بەرومەتتەو گرتبوو ئەویش دەیدا لەسەرتو لە دەستت؟
حاجی سەری نەوی کرد:

باشم بیرماو، بەسەرمد نیشتبوو و بە بۆکس لییدەدام، من ترسابووم، تۆش لییت بدەن دەترسی، بەلام بۆ ئەو نەگریام، من بەخەفەتەو دەگریام، ھاوارم دەکرد، بەلام لەدلما ھاواریشم دەکردو دەموت: بابە لیم مەدە، پالەوانەکە ی خۆم لیم مەدە .. دواپی بۆ باوکم دەگریام، بۆ پالەوانەکە ی خۆم دەگریامو لەدلما ھاوارم دەکرد: تۆ لەو گەرەتری لە منی بپهیز بدە ی، حەز دەکەم گەرەتر بی، حەز دەکەم توورپە نەبی.

حاجی وشەکانی بەشیوہیەکی تر وتو ئەمە دارشتنەوێ خۆم بۆ قسە ناتەواوہکانی.

حاجی دلێ پر بوو، منیش باشتەر تیگەیشتم:

باوکمان کیویک بوو لەبەردەمی حاجیدا، کیویک بوو خەونی بەو دەبیینی بگاتە لوتکەکە ی بەلام لەپر ئەو کیوہ ھەرەسی ھیناو تەختی زەوی بوو، لەوہش بەدوا ژیان هیچ مانایەکی لای حاجی نەما. حاجی کاتی توورپەبوونی باوکی ئەو باوکە ی وەک کەسیکی بچووکتەر لەو وینەبە ی لەمیشکیدا بۆی کیشابوو دەھاتە پێش چاویبەو، شکستی گەرەترە بەردەوامتری باوکی ئەو کاتە بوو کە حاجی زانی ژنەکە ی دەچیتە باوہشی پیاوانی تر، بەلام ھەرەسی تەواوہتی لە وەزارەتدا بوو کاتیك بۆی دەرکەوت باوکی ئاگای لە رەفتارەکانی ژنەکە ی تەو خوشی ھەمان بەزمی ھەبێ. ئەوہش چووہ پال گومانى حاجی لە باوکییتی باوکی خۆی و پیی وت مانەوہ لەو مالەدا هیچ مانایەکی نەماوہ، یان وەکو خۆی دەلی: بمینمەوہ بۆ ئەو دەمینمەوہ لەویدا بنوومو خواردم بدەنی.. خۆ من مانگا نیم؟

ئەو ھەجیم بیست بەس بوو بۆ ئەو ھەندە خەفەت بخۆم ھەست بکەم بەردیك لە قورگمدا وەستاو، شەو ھیچ بۆ نەخورا، شەوی درەنگتریش بەسەر جیگە کەمدا تەپاوتلم بوو. زۆر سەیر بوو! تا ئەو کاتە قسەم بە باوکم دایکم دەوت کەچی ئەو شەو ھەستم دەکرد دەبی بەزەبیم پێیاندا بیتهو. سەعاتەکانی شەو تێدەپەرین و من تەپاوتلم دەدا، حاجیش نەنوستبوو بەلام ئەو بە یەك باردا پالکەوتبوو و نەدەجولایەو، بەپشتدا پالکەوتبوو و تەماشای بنمیچی ژورەکە دەکرد.

کات گەشتە نزیکى بەیانى و وەکو کۆیۆکم ھەلگرتبى مانوو بووم، ھەر ئەو ھەندەش خەوم لیکەوت، مێردەزەمە دەوریان دام، یەك مێردەزەمە نەبوو.. سەدان.

بەیانى پێویست بوو نیو سابوون سەرف بکەم تا دەموچاوم پاکبکەمەو ھەست بکەم چلک و گزژی دەموچاویان بەرداوم. تەماشای ئاوینەم کرد بینیم موویەکی سەرم سپی بوو، زۆری پى ناچى سەرم پەنگى بەفر دەگرى.. منى کورپی دوانزە سال.

ئەو بەیانىیە لەگەڵ پووری و مێردەکەى (خەسرەوى ناو، پیاویكى باشەو ئەویشمان ھەر خوشدەوى) دانیشتىن. کورپو کچیکیان ھەبوو لە شارىكى تر دەیانخویند بۆیە زۆریان پى خوش بوو مالکەیان بۆ ئاوەدان بکەینەو. یەكەم و گرنگترین شت لەلام ئەو تۆمەتە بوو کە چووبوو پال براکەم، پیم وتن: - دەبی بەزوتترین کات بیسەلمین کاکە نەبوو کە بەردەبارانى مالى وەزیری کردبوو، ئیستا کاکە لای ئەوان تیرۆریستەو بیگرن بەرگەى شەقیکیان ناگرى.

پوورە سەرى جوولاند بەواتای ((گرنگ نییە)). بەلام ئەو لای من گرنگ بوو:

- چۆن؟ لەبەرچاوی مندا بەپیللو چووبونە سەر ورگی زەلامیک، ئەو لەبەرچاوی خەلك ئەى کە بردیانە ژورەو ھەبى چیان لیکردبى.

پوورە دەستی بۆ چەناگەم برد:

- تۆ مندالى، لەم ولاتەدا ھەموو شتیک فەشەو گالتەيە، ئیمە لە ولاتیکى فەشەدا دەژین حکومەتیکى فەشە بەرپۆھیدەبات. راستە ئەگەر کاکت بگرن وەکو تیرۆریستیکى گەرە تەماشای دەکەن، بەلام ھەر ھە تیرۆریستیکى زل بە واستەى پیاویكى زل دەچیتە دەرەو، من دەتوانم بە تەلەفونیک ئەم کیشەيە چارەسەر بکەم.

پرسیم:

فەشە؟!

(ئمم)یکى و سەرى لەقاند:

- دەبوايە زوو ئەو تەبزانىيە. ئەوان باش دەزانن وەزیرەکەى دایکتان و باوکتان چى دەکات بەلام ھیچى لەگەلنا ناکەن چونکە خۆى واستەى خۆيەتى، لەویش گەرەتر ھەيە واستەيەتى.

قسه كه ی دایكى ژیلمانم بیركه وته وه سه بارهت به و به پرسیه گوئكه پره زۆرانه و ئه وانه ی حه زیان له باوه شی شیرین خان و هاو جوړه كانی هه یه. له دلّی خۆمدا وتم قسه كه ی پوورم فشه یه؛ وه زیره كه ناگرن نه ك له بهر ئه وه ی واسته ی هه یه به لكو له بهر ئه وه ی خۆیان حه زیان له و به زمه ی وه زیره. پوورم قسه كه ی ته واو كرد:

— پیاوه زله كان خراپترین شت ده كه ن به لام كه سیان بۆ نیو رۆژیش ناگیرین.

كاك خه سره وه ی میردی بۆی ته واو كرد:

— وه زیره كه ی باوك و دایكتان لایان پالّه وانئیکى گه وره یه، كاره كانی وه كو نوكته ده گێرپنه وه.

ئه مه یان ته واوتره. پووره رۆشنا مان دهستی پیکرده وه:

— هه ره مه سه له ی ئافرهت نا، شتی تر، ئه ی هه ره خۆیان نه بوون مه سه له ی عه قده ساخته كه ی كۆمپانیا كه ی

ده ره وه یان بۆ ئه و وه زیره پۆشی؟

پوورمان و میرده كه ی كه وتنه باسی ئه و جوړه شتانه ی كه لامان قسه ی ئالۆز بوون، به لام له و جوړه مان بیستبوو ئه و شه وه ی به دزییه وه چووینه مالى وه زیر؛ باسی عه قدی ساخته، باسی به خشینی پرۆژه به فلان و فیسار، باسی فرۆشتنی زه وه ی به نرخیکى كه م بۆ كه سیك پاشان ئه و كه سه بینایه كى به رزی له سه ره دروست ده كات بیته وه ی وه كو كه سیكى ده وه له مه ند ناسرابی.

ئه و باسانه كه میك كیشه ی كاكه یان له بیر برده وه، ئه وه شیان له بیر برده وه له پوورم بپرسم چۆن كیشه كه بكه یه فشه و گالته.

كۆتایى قسه كان هاتنو بریار درا من بجمه وه ماله وه، بچم و نامه ی پوورم به باوكم و دایكم بگه یه نم: ده بی واز له و كارانه بینن، ده شبی خۆیان له و وه زاره ته نه قل بكن.

ده مم كرده وه تا به پوورم بلیم كه ی بچم كاتیک دهنگی ده رگای ده ره وه هات. چوومه ده ره وه بۆ ده رگا كرنه وه و ترسم نه بووه باوكم یان دایكم بن چونكه هه رچه نده ئه و پرۆژه پشوو بوو به لام دایكم ته نها به ته له فۆن په یوه ندی له گه ل خوشكه كه یدا ده كرد. بیترس چوومه هه وشه به لام هه ره ئه وه نده ده رگا كه م كرده وه بینیم دایكمه! په ك سات بوو هاته به رچاوم و خۆم له پشتی ده رگا كه شارده وه. باش بوو له و كاته دا پشتی له ده رگا كه بوو و خه ریکى داخستنی ده رگای سه یاره كه ی بوو.

ده رگا كه ی بینى كراوه ته وه و هاته هه وشه كه، هینده ش به په رۆش بوو ئاو پرینه دایه وه تا بزانی كى ده رگا كه ی بۆ كرده وه، هه ره ئه وه نده ش گه یشته ناوه راستی هه وشه كه به په له چوومه كۆلان. نه ختیكیش چاوه رپم كرد پاشان به وریاییه وه چوومه وه ژووره وه.

تا چوومه ناوترو تا له سووچیکى په نجه ره كه وه ته ماشام كردن زانیم به شیكى قسه كانیان كردبوو، میردی پوورم حاجی له ویدا نه بوون. پوورم هیمن بوو و زه رده خه نه ی كه سیك چووبوو سه ره لیوی كه كه سیكى بیه یز هاتۆته به رده می، دایكیشم شپرزو نزیکه گریان بوو.

دایكم بیست ده لی:

— ئیستا كاتى ئه م قسانه نییه.

پووریشم هه ره به و زه رده خه نه یه وه وه لامى دایه وه:

—چەند ساله هەر کاتی نه هاتوو؟

زانیم پوورم سهرزه نشتی کردوو و پیی وتوو تاکه ی واز له و کارانه ی ناهیی. دایکم نزیکتەر بوو له گریان:
—ئیسنا ده مه وی دوو کورپه که م بدۆزمه وه.

زانیم دایه حاجیی نه بینیه، به لام تو بلایی ههستی کردبی لیره یه؟ پوورم وه لامی دایه وه:
—خه تای تو نه وزاده، ئیوه دوو کورپه که تان فه وتاند.

دایه سه ری کز کرد، پووریش نزیکتەر که وته وه لیی. گه یشته لای و دهستی خسته سه ر شانی:

—بیر له وه ناکه یته وه رهنگه دوو کورپه که ت له خه فتا خویان بکوژن؟

تا نه و کاته بیرم له خۆکوشتن نه کردبوو. من گرم له مائی وه زیر به ردا بوو چون بیر له خۆکوشتن بکه مه وه؟ نه و کاته ههستم به شانازی کردو ههستم کرد به راستی پاله وانم.. به لام تو بلایی حاجی بیر له خۆکوشتن نه کردبیته وه؟
ترس سه ری به دایه هه لپری، دهنگی گۆراو تیکه له ی گریان و ترس بوو:

—خویان بکوژن؟ رۆشنا چیت بیستوو؟

پوورم وه لامی نه دایه وه، زه رده خه نه که ی نه ماو پشتی تیکرد، دایه هه لساو له پشته وه دوو شانی گرت، ئینجا گریا:

—توخوا رۆشنا .. توخوا.. تۆش مندالت هه یه.

پوورم ئاوپی بۆ دایه وه و به پرویه کی گرژه وه پیی وت:

—نه و کاته بپرت له وه نه کرده وه مندالت هه یه؟

دایه وه لامی نه بوو نه ویش به رده وام بوو:

—ده مه وی یه ک شت بزانی، تو که نه و مندالانه ت نه وه نده خۆشده وی چون ده تتوانی نه و تاوانانه بکه ی؟ که سیان نا.. ئالان.. چون له و کاته ی ده چوو یته باوه شی نه و پیاوانه ئالانت بیرنه ده که وته وه؟ چون که ئالانت ده بیینی هه سنت به په شیمانی نه ده کرده وه؟

دایه سه ری کز کرده وه، چوو وه سه ر قه نه فه که و دانیشت. ده ماوچاوی به دوو له پی دهستی شارده وه:

—ئاره زوو.. ئاره زوو که به سه رتدا زال ده بی له هه موو خوشه ویستییه که به هیتر ده بی، ده بیته نه سیری نه و

ئاره زوو. ئاره زوو کوپرت ده کات، ناهیلی هیچ بیینی. خوشه ویسته کانت دینه به رچا، هه ست به تاوانباری ده که ی، به لام نه وه ته نها ساتیکه و ئاره زوو چاوت کوپرده کاته وه.

پرسیاریکی تری پوورم:

—هیچ شتی که نه بوو به ته واوی وریات بکاته وه، شتی که بۆ زیاتر له و ساته پیت بلی کاریکی هه له ده که ی؟

دایکم سه ری بادا:

—هیچ شتی که نه خیر.. ته نها یه ک شت.. نه وانه ی نه و کاره یان لی ده شارپته وه پیت بزانی. خۆشییه که بوو وه کو

خۆشیی هه موو تاوانیک هه ز نه که ی پیت بزانی بۆیه تا نه و کاته خوشه که شار دراوه بی، هه ر نه وه نده ش ئاشکرا بووی هه موو خۆشییه که ده بیته هه لم.. ده بیته خه فه ت و ترس.. خۆشییه که وات لیده کات که س نه بیینی، به لام که پیت زانرا وا ده زانی هه موو که س ته ماشات ده کات.

دایه بیدهنگ بوو، پووریش ویستی بیباته ئه ولای خهفته و ترس:

ئهی په شیمانی؟ باسی په شیمانیت نه کرد.

دایه سه ری بۆ بهرز کرده وه:

من دهمزانی هه له یه، له بهرئه وه هه میشه دهمویست کوره کان دوورین له هه له، بیستبووم چهند کچیک فییبوون

ته له فۆن بۆ حاجی ده که ن.. دهمویست حاجی تووشی هه له نه بی.

پوورم سوور بوو پرسیاره که پشتگویی نه خات:

ئهی په شیمانی؟ نه توت په شیمانی یان نا.

دایه دهموچاوی داپوشییه وه وه لامي نه بوو، ئه ویش پیی وت:

دیاره په شیمان نیت، سبه ی ئه گهر دوو کوره که ت بۆت بگه ریینه وه ده چیته وه باوه شی ئه و پیاوانه ئه گهر

جاروباریش بی.

پوورم چوه لای و دهستی خسته وه سه ر شانی:

باشتره بچیته وه ماله وه، هه ر کاتیکیش هه ستت کرد په شیمانی وهره وه لامو داوای یارمه تیم لی بکه.

دایه توند سه ری بۆ بهرز کرده وه وه له پهر دهنگی زیرو تووره بوو:

دیاره ده ته وی زه لیلیم بکه ی، دیاره ناته وی په شیمان بم به لکو هه ر ئه وه نده ت ده وی له به رده می تۆدا ئه و

قسه یه بکه م، تۆ هه میشه ویستوته پیشانم ده ی که له من گه وره تری.

پووره پشتی تی کرده وه و چوه سه ر قه نه فه که ی به رامبه ر، دانیشته و قاچی خسته سه ر قاچ:

تۆش بۆ ئه وه ی بیسه لمینی که وا نییه په یوه ندیت له گه ل ئه و پیاوانه دا به ستبوو؟ وایه یان هه له م؟ په نکه هه ر

به م جوړه وه زعی خۆتان باش کردبی، به تاییه تی به یارمه تی وه زیره که تان.

دایه تووره تر بوو:

له خۆته وه قسه مه که.

پووری به دوو دهستی ئه ژنوی گرت، سه یری لایه کی تری ژوره که ی کرد:

من راستم وتبی یان هه له، ئه وه گرنگ نییه، ئیستا دوو کوره که ت له دهستی تۆو نه وزاد رایانکردوه، چۆن

ده ته وی بۆتان بگه ریینه وه؟ ئه مجاره ش بگه ریینه وه تۆ بۆ ئیشه خراپه کانت ده گه ریینه وه وه ئه وان جاریکی تر

را ده که نه وه وه له وانیه ئه مجاره خۆشیا ن بکوژن.

وشه ی خۆکوشتن و ئه و بچووکییه ی به رامبه ر پوورم دایه یان شیت کردو وایان لی کرد بکه ویتته قیژه:

چیت له من ده وی؟ ده ته وی بلیم په شیمانم؟

به دوو چاوی زه قه وه ته ماشای خوشکه که ی کردو که وته وه قیژه:

به لی په شیمانم.. به لی په شیمانم، لای من داله کانم ئاپرووم چوه وه هه موو خۆشییه که پۆشت.. چیت له وه زیاتر

ده وی.. خۆم بکوژم؟ خۆم بکوژم؟

هه لساو به شپزه یی و گریانه وه رایکرد، گه یشته ده رگای ژوره که، له ناو ده رگا که دا وه ستاو ئاوپیدایه وه:

تۆ چیت؟ قه ت هه له ت نه کردوه؟ که س هه له ناکات؟

پشتی تیکرده وه و هر بهراکردن چوه حه وشه که . پورم وه لامي پرسياره که ی دایه وه به لام نه و دورکه وتبوو وه لامه که ی نه بیست:

— هه موو هه له ده که ی، به لام چند سالی که توو نه وزاد هه له ده که ن و گالته ش به و که سه ده که ن ره خنه تان لیده گری، چند سالی که پیمان پیده که ن و پیمان ده لین دواکه وتوو.
دایم پوشت و به شیکی تری ژیانی گه وره کان پووی ناشیرینی خوی نیشانی منی بچوک دا.

٢٢

شه و به سهریکی کره وه چومه وه مال، نه مجاره به سهر دیواره وه نه چومه حه وشه که، من تازه په یوه ندیم به و ماله وه نه ماوه، په یوه ندیشم پیوه ی مایی تازه ناتوانم به و جوړه بچمه ژوره وه، ده ترسام نه و چوونه کتوپریه شتیکی ترم بو ئاشکرا بکات، نه نینییه کی تر که حه زم نه ده کرد بیزانم.
پیشوازییه که گهرم پر په روشی و گریان بو، به لام من هر پورم له زهوی بو، دایه پرسياره چاوه پوانکروه که ی لیکردم:

— حاجی له کوئییه؟

ویستم درو بکه م و بلیم نازانم، ده بوايه دروم بگردایه و بموتایه نازانم، به لام له پر رقم له هه موو درو یه که هه لسا، هه موو درو یه که هه تا نه گهر بو به رزه وه ندیی خوم و کاکیشم بی. سهرم به رز کرده وه و ته ماشای دوو گه وره ی ماله که م کرد، له دلی خومدا به خومم وت بچی ئاوا سهرم نه وی بی، کی ده بی سهری نه وی بی، ده بی له م ساته دا من گه وره تر بم، له بهر من و حاجی و له بهر نه وانیش.. نه خیر پیویستم به درو نییه. ده زانم حاجی له کوئییه به لام به ته ما نه بن پیتان بلیم، چه ندیش هه ول بدن نایلیم:
— شوینی کاکه تان پی نایلیم.

سووربوون و داوای یه که له سهر یه کی دوو گه وره ی ماله که سوودیان نه بوو:

— من ده زانم، به لام پیتان نایلیم، نه مه نه نینی خوم و کاکه مه.

ئینجا قسه یه که وه کو بازیکی که رویشک خوی هه لدايه ناو میشم:

— هیچ گونا هیگ له م نه نینییه بچو که دا هه یه؟ وه کو نه نینییه کانی ئیوه نییه؟

قسه که م دایه و بابهی سارد کرده وه و ئینجا وه کو که سیکی گه وره مامه له یان له گه لدا کردم. باو کم ویستی که م بکات:

— باشه پیمان مه لی، به لام خوت بچو په شیمانی بکه ره وه.

و شه ی په شیمانی ناو مایی پورم بیر که وته وه، لیم پرسین:

— ئه ی کی ئیوه په شیمان بکاته وه؟

نه مجاره که قسه که م وت دل ده له رزی، ترسام نارامیان نه مینی و پیاما هه لشاخین، به لام نه مزانی قسه یه کی

هينده كاريگهرم وتووه وای ليكردن ته ماشای يه كتر بكه ن و پيكه وه پاشه و پاش بگه رينه وه دواوه و پيكه وه دابنيشن.

له بهرده ممد له هه موو جاريكي تر لاوازر بوون، ئه و ساته ش پيم خوش بوو ده وري پياوي گه وري مال ببينم، ده ستم كرد به فه رمان ده ركردن:
 -ده بي په شيمان ببنه وه.

ته ماشای يه كتر يان كرده وه. فه رمانی دووه له وه نازيانه تر ده ركرد:

-له مه ولا چوونه ده ره وه به شه و نيه، چوونه ده ره وه ش له گه ل خومدا ده بي، من و ئيوه، له دواي ده واميش يه كسه ر بو مال وه.

وه لام نه بوو ئينجا ئه وه ي كه پوورم وه كو مه رج داواي كرد بوو من كرده فه رمانی سييه م:

-له سبه ينيشه وه خوتان بو وه زاره تيكي تر نه قل ده كه ن.

هيجيان نه وتو ديار بوو خوشيان بيريان ليكرديته وه. نواندنی گه وري سهریگرت و بپيارم دا نه چمه وه بو لای پوورم، ده مينمه وه وه فه رمانه كانی خوم ده سه پينم. له ژووره كه ي خومدا ته له فونم بو پوورم كردو بپياري مانه وم پي وت، چه ند جاريك لي پرسیم بوچی، منيش ده موت دواي پيت ده ليم، له كو تايشدا ورياي كرده وه:
 -ئاگادار به نه تخه له تينن.

موبايله كه م خسته وه گر فامو چوومه ژووري دانيشتن. بينيم به ته نيشت يه كه وه دانيشتون و ته ماشای ته له فزيونيان ده كرد. دوو گه وره كه ماوه يه كه ته ماشای هه واله كانيان ده كرد، ئينجا وه كو هه موو جاريك بو بينيني گوراني سه خيف كه ناله كه يان گوپي (ده بي بلیم باوكم كه ناله كه ي گوپي له به رئه وه ي كو نتروله كه به ده ستي ئه وه وه بوو به لام چونكه دايكم بيده نگ بوو و نارهايي له و سه خافه ته ده رنه ده بري كه واته: كه ناله كه يان گوپي).

كه نالتيكي ئاسمانی پر سه ماو گوراني بوو، كچيك به نيوه پروتي گوراني بو دايكم وتو سه ماي بو باوكم ده كرد، كچانی تر به نيوه پروتي سه مايان بو هه رسيكمان ده كرد، ئافره تانی زور خويان بو رابواردنی پياوانی وه كو باوكم ده فروشتو به و خوفرؤشته يان ده وت هونه ر.

دوو گه وري مال كه ئاورپيان بو دامه وه و نارهاييان له ده موچاوه بچووكه كه مدا خوينه ده وه، ئه مجاره ش كه ناله كه يان گوپي، قورتر... خراپتر: گورانبيژيكي پياو گوراني ده لي و كچيكي نيوه پروتي سه ماي بو ده كات، ئينجا باوه ش به و كچه دا ده كات، ئينجا راوي ده ني...
 ده ستم دايه كو نتروله كه و كردم به هي خوم. كه ناله كه م گوپي:

-له مه ودا ته ماشای ئه م شته قورانه ناكه ن.

چا كه خوازيكي كومه لايه تي باشم! (جاريكيان ئه مه م له باوكم بيست به لام مه به ستي بوو گالته به پياويك بكات ئاموزگاري خه لكي ده كرد). ته ماشايه كي دايكم كرد وه ك بلیم: ((خو تو بو حاجی ده گرياي!!)).

ئه لقي ره شم بيني به چوارده وري دوو چاويدا، په نگه زولم ليكردي. ديار بوو زور گريابوو و ديار بوو ئاگای له فه رته نه ي ناو ته له فزيونه كه نه بوو.

دانيشتمو به كه ناله كاندا گه رام، خسته سه ر فلمی كارتون، ماوه يه كي زور بوو ته ماشای كارتونم نه ده كرد چونكه

دەموت تازە بووم بە پياو. وام دەوت بەلام راستەكەى ئەوھ بوو خۆم دەخەلەتاند چونكە لەبەر گۆرانى و سەماو فلمى قوپر نە من و نە لانه نەماندەتوانى تەماشای كارتون بكەين. ماوھكەمان ھىندە كەم بوو لە پلەيستەيشنا سەرفم دەكرد. دايكم رازى نەدەبوو تەلەفزيۆنىكى تايبەت بۆ ئىمە بكړى چونكە دەيوت لە سەعكردن دواتاندەخاتو زەرەرى ھەيە... راستە! گۆرانى و سەماو فلمى قوړيش سووديان ھەيە!

ديار بوو لانه نەنوستبوو و تەپاوتلى دەدا، گوڤى لە كارتونەكان بوو بۆيە ھاتە ھۆلەكە. لەجياتى ئەوھى بەخىرھاتنم بكات خۆى خنپىھ نيوان دايكى و باوكى و دوو چاوى برپيە تەلەفزيۆنەكە. جوانە! من و لانه ئەمشەو، رەنگە زۆر شەو و پوژى تريح، حاكى مالەكەين.

ئەو شەوھ ھەر تەماشای كارتونم دەكرد، ئەوھ جىھانى مندالانەو لەھى گەورەكان باشترە، بەلام داخەكەم ئەو كەنالانەش ھەر بەدەستى گەورەكانەوھە بۆيە كارتونىكم بينى جىھانى مندالانى شيواندبوو و پەيوەندىيەكانى نيوان گەورەكانى بۆ جىھانى پەپوولەكان گواستبووھە.

خۆم بە سەپنەوھى كەنالە قوړەكانى سەماو گۆرانى سەرقال كرت تا لەكۆتاييدا جگە لە ھى كارتون و ھەوال و بەرنامەى بەسوود ھىچى تر نەما، بەم جۆرەش سەتەلايتەكەم كرده بيابانىكى چۆل .. بەلام بيابانىك ھەواكەى لەو ئاوەدانىيە پاكتر بوو.

دواى سەپنەوھى ھەر كەنالىك ئاوپم بۆ دوو گەورەى مالەكە دەدايەوھو دەموت:

–ئەم كۆنترۆلە باش نيە بەكويتە دەستى گەورەكان.

كە ئىشەكەشم تەواو كړدو گەرامەوھ سەر كارتون كۆنترۆلەكەم خستە گرافنم و برپارىكى نويم راگەياند:

–لەبەر ئەوھ ديشارمەوھ.

ئەوھى زياتر سەريسورماندم ئەو كەنالانەى خۆمان بوو كە ھىچيان لەوانى تر كەمتر نەبوون، لە باوكم پرسى:

–ئەو كچانەى سەما دەكەن ھى خۆمانن يان ھى ولاتى ترن؟

باوكم پىي و تم كە چەند بىئاگام:

–ولاتى تر؟! ھى خۆمانن، بەلى ھى خۆمانن، ئەى بۆچى لە خەلكى تر كەمتر بين؟

ويستم بيورووژينم و توورەى بكەم:

–باوكە، وەزيرەكەتان ئەمانەى بىئەخلاق كړدوھ يان ئەوان وەزيرەكەتان بىئەخلاق كړدوھ؟

توورە نەبوو و پىي و تم چۆن تەماشام دەكات:

–بەراستى دواكەوتوى.

تەلەيەكيشم بۆى ھەبوو:

–كەواتە ئەوھى دەيبينم پيشكەوتنە.

كەوتە تەلەكەوھ:

–بەلى.. ئىمە نابى لە خەلكى تر كەمتر بين.

زۆر باشە:

–كەواتە ئەو خەلكە پيشكەوتوانە وەكو ئىمە پوژى سى سەعات كارەبايان ھەيەو يەك سەعات ئاو.

هيچي نهوت، منيش دهستم به كوئتپولله كه وه دريژ كړدو ته له فزيونه كه م كوزانده وه. نه و شه وه له وه زعيكي خوشدا بووم، كوئتپوللي ته له فزيون و كوئتپوللي ماله كه له دهسته بچو كه كه مدا بوون، به لام له هه مان كاتيشدا له خوم دهپرسی كه دهبي ئه م وه زعمه چهندي تر بخايه ني، ده ترسام حاجي زو دهر كه ويته وه و ئينجا نه وان به شق بمكه نه وه ژورره كه ي خوم، له بهر نه وه بريارم دا په له نه كه م له گه پانه وه ي حاجي.

شه و پوژي دواتر هر گه وره ي ماله كه بووم، نه وانيش پرسياره نه مره كه يان كرده وه:

-كه ي حاجي ديته وه؟

خو راگر به كوپه:

-جاري.

يه كه هه فته م به م شيوه سه لته نه ته ده گم نه برده سر، به لام سه لته نه ته مندال هر دهبي كوئتايي هه بي، دهبي خوم كوئتايي پي بهي نم چونكه پويسته حاجي له تومه تي تيروريستي پزگاري بي. ببوره حاجي، وه زعه كه م زور خوش بوو.

هه فته كه تي به ري و ئيستا كاتي تي له قه له قه كه بگه ريته وه هيلانه كه ي خوي.

٢٢

هر سي گه وره ي ماله كه، واته من و باوكم و دايكم، هاودهنگ بووين كه بهر له وه ي نه و تيروريسته گه وره يه بگه ريته وه ماله وه لي بورديكي بو وه ريگري، من وشه ي لي بورديم قبول نه كړد چونكه ده مزاني نه و نه بوو مالي وه زيري بهر ده باران كړدو نه و نه بوو شووشه گراوييه كه ي تيگرت.

باوكم و دايكم گومانيان لينه ده كرم كاتي ك به دلگه رمييه وه باوه ري خوم به بيتاواني كا كه م دو باره ده كره وه، نه وانيش باوه ريان نه بوو حاجي بتواني نه و كارانه بكات، به م جو ره ش ري كه و تين كه دايكم به وه زير بللي شكاته كه ي له حاجي بكيشي ته وه و بللي نه و تومه ته هه له يه كه بووه. بوچي دايكم؟ نه ي بو باوكم نه بي؟ باوكم نه يده ويست خوي بچي، منيش هه زم نه ده كړد دايكم بچي. هه زي من هيچ ده رچوو چونكه چاره يه كي تر نه بوو، نه شمبيني به ليني پوورم بيته دي كه به ته له فوني ك كيشه كه چاره سر بكات چونكه له ولا تيكي فشه دا ده زين كه حكومه تيكي فشه به پروه يده بات.

دايكم چوو، منيش دواي ماوه يه كي زور زانيم چ هه له يه كي گه وره بوو كه هيشتمان بچي، ئيمه زانيوومان كه وه زير قبولي كړد بوو باوكم و دايكم نه قل بن، به لام دواي زور زانيم وه زير مه رجي هه بوو بو نه و نه قلوبونه و بو وازهيان له حاجي.

كه واته دايكم چوو و به گريانه وه له بهر ده ميده و ستاو دواي لي كړد له حاجي خوش بي. لووتي وه زير له ناسمانا بوو، دوو كه لي جگه ره كه شي هر بهر وه نه و ناسمانه ده چوو كه نه فره تي ليده كړد، زهرده خه نه ي سه ركه و تني

بوو(دایکم دواپی ئه وهی گپرایه وه). وهزیر خۆی به و ته له فۆنانه وه ده خالفاند که بۆی ده هاتن، له پپیش خۆی ته له فۆنی بۆ که سانی تر ده کرد، هه موو ئه وه تا درێژترین ماوه دایکم، ئه و بالنده یه ی لپی یاخی ببوو، له بهرده میا به زه لیلی به یلته وه.

وهزیر ته له فۆنه که ی به که له ی به رازیه وه نووساندبوو و دوو چاوی گورگی بۆ سه ره وه، بۆ نیچیره که ی به رده می، هه لپی بوون. وه لآمی وهزیر بۆ قسه کانی سه ره که ی تری ته لی ته له فۆنه که تیکه ل بوون له ((نابی.. نابی)) و ((به سه رچاو.. به سه رچاو)). وه لآمی دوایه مین ته له فۆنیش ((ئه مر ده که ی.. ئه مر ده که ی)) بوو.. چه ند به ئسانی به هه ندیک ده لئین ((نابی)) و به هه ندیکی تر ده لئین ((ئه مر ده که ی)). من دواپی دلنیا بووم که زۆر له و داوایانه ی وه لآمه که یان ((نابی)) یه ئاسانتر جیبه جی ده کرین له و داوایانه ی وه لآمه که یان ((ئه مر ده که ی)) یه. مه سه له ش ئسانی یان یاسایی نییه، مه سه له که خودی ئه و که سه یه که داوا ده کات. پوورم پاستی کرد که له ولاتیکی فشه دا ده ژین حکومه تیکی فشه به پروه یه بات، به لآم به ختی فشه ی خۆمان تا ئه و کاته به لینه که ی پوورم که به پیی ئه و فشه و گالته یه حاجی بزگار ده کات نه هاتبووه دی.

وهزیر ته له فۆنه که ی به رداو مه رجه که ی وت:

— ده توانم وازی لیبه ییم، تۆش و نه وزادیش نه قل ده که م، به لآم ده بی رازیم بکه ی .. یه ک شه و.. ته نها یه ک شه و.. بۆ دوایه مین جار.. ته نها بۆ یادگاری.

دایه دهستی دایه په رداخیک تیبیگری، به لآم حاجی بیرکه وته وه، خه فه ت خستییه سه ر قه نه فه ی ژووره که، وهزیریش پالی دایه وه سه ر کورسییه که ی، خۆی ئه و کورسییه ی ژیری خولانده وه و مژیکی له جگه ره که ی دا:

— بۆچی وه ستاوی؟ بۆچی نایه اوی؟ ده ته وی تۆش وه کو کوره درێژه که ره که ت ببیته تیرۆریست؟

هه موو ئه و شتانه مان دواپی زانی، ئه و پۆژه ی که دایکم گه راپیه وه هه ر ئه وه نده ی وت وهزیر پازی بووه واز له حاجی به ینی... ئه و پۆژه تپیه ری. پۆژه که ی دواپی ئه وه هچمان نه بیست، شه ویش دایکم له به رده می مندا داوای له باوکم کرد بیگه یینته نه خۆشخانه. باوکم بردی و زۆریان پیچوو. دوو مۆبایله که یان داخرابوون، دره نگیش هاتنه وه. باوکم به سه رکزی پیشکه وتبوو، دایکیشم دواپی ئه و. دایکم گه یشته هۆله که و له ناوه پاستیدا به زه ویدا که وت. ویستم هاوار بۆ باوکم بکه م هه لیگریته وه به لآم بینیم ئاوری لیناداته وه. ویستم خۆم بچم به لآم باوکم پیی وتم وازی لیبه ییم. دایکم له سه ر زه وی که وتبوو و به دوو دهستی ده موچاوی به زه وی نووساوی له ئیمه ده شارده وه، به کول ده گریا و قسه ی له گه ل حاجیدا ده کرد:

— وازم له و شتانه هینا بوو، به خوا وازم هینا بوو، به لآم بۆ تۆم کرد، به خوا بۆ تۆم کرد حاجی گیان.

نیوه ی پووداوه که م زانی، قسه که ی باوکم نیوه که ی تری پی وتم:

— تازه حوکمی که و به سه ر خۆماندا داوامانه، به حیژیته هینا ومانه و ده بی تا بمرین سه ر حیز بین.

کاره ساته که له وه گه وره تر بوو به رگه ی بگرم، به راکردن چوومه ژووره که م، هه ردوو مشتیم توند کردن وه که سیک ده یه وی بۆکسیک له که سیک بدات و وردوخاشی بکات، هه ردوو مشتیم هینا یه به رده می ده موچاوی خۆم به دوو چاوی ده رپه رپه وه ته ماشام ده کردن و هاوارم ده کرد:

— وهزیری قه حبه باب، بیئه خلاق ..

نازانم چەند جوینی ترم دا، هەر ئه وهنده دهزانم خهريك بوو دوو چاوم دهريه پرن، دواييش به دما خۆم به سەر جیگه که مدا فریډاو گریام، ده گریام و جوینم به وه زیرکه ده دا:

قه حبه بابانه، بیته خلاقینه ...

دایکم هینایه پیش چاوم که له بهرده می ئه و ئاژه له دا ده گریا، ئاژه له کهش بیبه زهیی بوو، ئه وی لاواز خۆی بو ئه وی درنده ته سلیم ده کرد، ئه و وه کو ئاژه له کان خوشی ده بیینی ئه ویش ده گریا و ده یوت:

حاجی گیان له بهر تویه .. حاجی گیان له بهر تویه .

زانیم ئه گەر له گه ل ئه و خه یالانه دا به رده وام بم شیته دهم، ویستم بگه ریمه وه بو هۆله که . گه یستم ده رگای ژووره که م و خراپ ترم له و خه یالانه بیست، دایکم هیشتا به دما به سەر زه ویی هۆله که دا که وتبوو و ده گریا . گویم له چیرۆکه که ی بوو له گه ل ئه و درنده یه :

ئه و موجرمه وازی نه ده هینا، هه موو شتیکی ده ویست، تیژی خوار دبوو که چی ده یوت ده بی سه ماشم بو بکه ی ..

گریان نه به یشت قسه که ی ته واو بکات، هەر به گریانه وه باقی ریسواییه که ی گپرایه وه :

من له بهر حاجی سه مام بو کرد .. به ویش پازی نه بوو وتی ده بی بچپته سەر میزه که سه ما بکه ی . به گریانه وه چوومه سەر میزه که ، سه مام بو ده کردو ده گریام .. ده گریام و هاوارم ده کرد حاجی گیان له بهر تویه .. حاجی گیان له بهر تویه .. ئه ویش پیده که نی .. ئاااا حاجی گیان ..

ئاگام له خۆم نه ما، ئه مجاره هه ستم کرد دوو چاوم ته قیونه ته وه، سهرم به ده رگا که دا کیشا، جاریکی تر سه رم نا به ده رگا که ، جاریکی ترو جاریکی تر . نه مزانی چی ده لیم و جوینی چی ده دم . ئه وان نه هاتنایه ئه و شه وه سه ری خۆم ده ته قانده وه .

هاواری من، گریانی دایکم، قریشکه ی لانه، بیده نگیی بیده سه لاتی باوکم .. هه موو دۆزه خیان له ماله که ماندا هه لگه ر ساندبوو .

شه وه که مان ئاوا برده سەر، وتیشم کاره سات له وه گه وره تر نابی به لام دیار شتی تر ما بوون بیانزانم .. منی مندالی ئه و ته مه نه .

پۆژه که ی دوا ی ئه وه دوو گه وره ی مال، منی گه وره ش هه روا که بوومه گه وره ی یه که م، نه چووبوینه ده ولم، ئه و مانه وه یه ش ده رفه ت بوو بو شه ریکی تری ئه و دوو گه وره یه .

باوکم هیچی نه دۆزیوو وه بیکاته خه تای دایکم ئه وه نه بی بوچی نزیکي وه زیر که وتبوو، با به پیاوه کانی تر تیژی بخوار دایه به لام که ده یزانی وه زیره که هینده بی ویزدانه نه ده بوايه په یوه ندیی له گه لدا ببه ستایه . من به و مندالی تییه ی خۆم ده مزانی بیانوویه کی هیچه که باوکم پووبه پووی ده کاته وه . دایکم هاواری لی کرد:

باسی بکه چەند سوودت له و په یوه ندییه وه رگرتبوو .

باوكيشم هاواری كرد، به لام وا دیار بوو به پراستی نه بوو:

ئهی تو چه ندت سوود وهرگرتبوو؟

چه ند قیزه ون بوون ئه و قسانه ! ده بی منی گه وره ی مال سنووریک بۆ ئه وه دابنیم. ویستم هاواریان لی بکه م و

بیده نگیان بکه م به لام دایکم خیراتر بوو:

همووی خه تای تویه، تو ده ستت پیکردو بۆ ئه وه ی وازت لی بینم وتت تو به ئاره زووی خووی قه حبابیه تی بکه .

باوکم به پراستی توورپه بوو، چووه پیشه وه و په نجه ی پروو تیکرد:

من؟ من؟ بیرت نایه ت خه تای کی بووه؟

نوره ی من بوو، توورپه بوونم نواند تا بیریانبخه مه وه ماوه یه که من گه وره ی یه که می مالم. لییان چوومه پیشه وه:

به س ئه م قسانه بکه ن، ده بی مؤله ت له من وهربگرن.

باوکم ئاوپری بۆ دامه وه، هموو ده موچاوی خیسه بوو، دوو چاوی ده رپه رپیوون. ئه ویش هاته پیشه وه به لام

له قه یه کی له سکم داو به قنگدا خستمی و هاواری کرد:

تو که ری کوپی گووکه ر؟

له قه که و که وتنه که ئازاریان هه بوو، به لام تووزقالیکیش خه فه تم بۆ لیدانه که نه بوو، من زانیم که ئه وه کۆتایی

نمایشه که یه و ده بی بیمه وه به منداله که ی جارن. به هیمنی هه لسام و هه ک هیچ پروینه دابی چوومه ژووره که م.

له پیشتی ده رگا داخراوه که وه گویم له هاواریان بوو، سه ره تا هی باوکم:

بیرت نایه ت چیت لیکردبووم؟ بیرت نایه ت چه ند سارد بووی؟ ئه و شه وانه ت بیر نایه ت که ئه وه نده به و

ساردییه ت دلّت ده شکاندم به یانی که هه لده ستام هه ستم ده کرد له خه فه تا لووتم چۆته ناو ده ممه وه؟

دایکم ویستی پیی بپری به لام سه رکه وتوو نه بوو:

ئه وسا پیم وتبووی..

چونکه ئه و پیی بپری:

پیّت ده وتم؟ ئه ی من چیم ده وت؟ ده موت رازیم بکه با ناچاری ئافره تی تر نه بم، ده موت ئه وه ی تو ده یکه ی

که رامه تی پیاو ده خاته ناو قوراو. تو هه ر خوگورپین و خو جوانکردنت لا گرنگ بوو.. به لام بۆ کی؟ بۆ ده ره وه .. بۆ

خه لک. ئه و که سه ی توی ده بیینی وایده زانی هه موو گیانت ئاگره . دواپی وتم ئه گه ر ناتوانی رازیم بکه ی ژنیکی تر

ده هیتم به لام تو به شاته شاتی خۆت نه وه ستای و ئه و بیئه خلاقانه ی ریکخراوی ژنانت کرده سه رم، هاتن و خو یان

خنییه ناو ژیانمان، ئینجا ناچارت کردم بیر بکه مه وه له گه ل ئافره تانی تر رابویم. نه مکردو چاوه رپیم کرد واز له و

ساردییه به یینی، به لام هه سه ته کانت هه ر کوزابوونه وه تا ئارام نه ما. خوّم خه له تاندو وتم تو له ت لیده سه نم. ده زانی

یه که م ئافره ت کی بوو؟ ئه و بیئه خلاقه ی ئه و ریکخراوه بوو که خو ی خنییه ژیانمان، ئه و ناشیرینه ده مزله بوو.. ئه و

ده مزله (ئینجا باسی کرد له رقا چپی به سه ر ده می ئه و ئافره ته هیئا.. قسه یه ک بوو هه ر جاریک بیرمه ده که ویته وه

خه ریکه ده بووریمه وه).

هه ناسه بپکی به سه ر قسه کانی باوکمدا زال بوو و ئه و وه ستانه ده رفه ت بوو بۆ دایکم قسه خو ی بکات:

ئه وه تا خۆت ده یلی.. خۆت به و ئیشانه ی خۆت وات لیکردم خوّم بخه مه باوه شی پیاوانی تر.

باوكم (په ح) يكي گالته پيكر دني بو كرد:

- ئينجا وتت توله له نه وزاد ده كه مه وه .. به لي خانم! من ده مزاني كه تو هر ژنه سارده كه ي جاراني بويه بولم نه ده كرد هيچت بو بكرى بويه پيم وتي وازم لي بيته توش نازاد به .. به لام نه مزاني نه وه نده رقت هه لده سي گه رمي بو نه و پياوانه دنويني. دواي نه وه شو بو به ختي من ناروزوت ته قيه وه .. بو به ختي من .. به لام بو كي و دواي چي.

دوو به شه رها تو وه كه قسه ي تريان كرد به لام هه موويان دووباره كردنه وه ي نه و تومه تانه بوون كه ديانگرته يه كتر. له كاتي نه و قره قره ياندا ته له فونه كه لي دا، دايه قسه ي ده كرد به لام دهنگي ته له فونه كه پيي وت شتي گرنگتر له و شه ره هه يه. رايكردو ته له فونه كه ي هه ليگرت و هاواري كرد:

- حاجي گيان توي؟

ته له فونه كه ي خسته سهر دهنگي دهره وه و ده موچاوي لي نزيككرده وه وه ك بلي حاجيه و ده يه وي ماچي بكات:
- حاجي ... حاجي ....

دهنگي دهره وه ي ته له فونه كه دهنگه بله خاوه كه ي حاجي بوو، دهنگي خاو و هيمن:

- به لي منم .. نيوه چون؟

دايه هاواري كرد:

- حاجي له كوئي؟ حاجي گيان له كوئي؟

دهنگه خاوه كه ي حاجي هاته وه:

- من لاي پوررم.

قسه يان كردو قسه يان كرد، دايه به دهنگي گريانه وه، كاكهش به دهنگي خاو وه كه سيك له و ديو دهر يا وه.

دايه پيي وت هر ئيستا بيته وه .. نه خير هر ئيستا خوي ده چي بو لاي، به لام حاجي وتي پورري ده لي باشتره نه مشه و لاي خوي بي.

له قسه كان تيريان خواردو له كو تا بييدا برياردرا حاجي سبه ي بيته وه. بو كوي بيته وه؟ بو دوزه خ؟ بو دوزه خيش بي هر به خير بيته وه.

وازهيناني وه زير له شكاته كه ي هه ندي شتي ده ويست، وه زير له سهر كورسيي نه فسه ره كه دانيشتبوو و حاجي به پيوه به رامبهري وه ستابوو، من له پشتي حاجي، باوكيشم دانيشتبوو. وه زير پالي دايه وه و كورسييه كه ي وه كو سه عاتي سه رليشيواو ليكردبوو. بو چه پو بو راست، له ژير لووتيه وه ته ماشاي كاكه ي ده كرد:
- ته نها له بهر نه وه ي گه نجيت وازم ليته يني، نه گهر دا يكت و باوكت نه بوونايه .. به تاييه تي دا يكت.

به لچاو به زهرده خه نه ی گالته جارپی ژه هراوییه وه ته ماشای ئه فسه ره که ی کردو گوو خوار دنه که ی ته واو کرد: ئه گهر ئه وان نه بوونایه له خزمه تی ئه م به پرژه ده بووی. بیئه وه ی ته ماشای ئه و به پرژه بکات، که ئه و کاته دلنیا بووم هیچ پرژیکی نه بوو، له پی دهستی ئاراسته ی کرد، ئه و به پرژه به دهنگیك وهك شهق له ته نه که بدری قسه که ی بو ته واو کرد: -دهبی سوپاسی وه زیره که مان بکه ی ئه گینا به و له شه باریکه ته وه به رگه ی یه ک شهوی خزمه تی ئیمه ت نه ده گرت.

وه زیره که په نجه کانی دوو دهستی له سهر سنگی له یه ک ئالاندو ته ماشای ئه فسه ره که ی کرد: ئه و شوینه ی ئیوه له چاو شوینی تر پینج ئه ستیره یه. حاجی دیار نه بوو ترسابی بویه به دهنگو شیوازه تایبه تییه که ی قسه کردنییه وه پی و ت: -من هیچ نه کردوو.

ئه فسه ره که توپه بوو و شه قیکی له ته نه که ی قورگی خو ی دا: -دیاره حه ز ده که ی بکریته ژووره وه. وه زیره که له پی دهستی بو جو لاند به واتای: ((خاموش به)) و پی و ت: -دهبی له گه ل میلیله تدا، به تایبه تی له گه ل گه نجانی میلیله تدا به ئارام بین. که میك له و جو ره قسانه یان کرد که هه ر کاتیك بیرمه ده که ونه وه قیزم له خوم دیته وه بویه هه موو جاریک خیرا ئه و یاده ره شه له و میشکه نه گبه ته م راو دهنیم.

باش بوو گوو خوار دنه که یان زوو ته واو کردو هه موو چووینه دهره وه.

له و شوینه وه تا گه یشتینه سه یاره که مان که سمان هیچی نه وت، جاریک یان دوو جار ته ماشای رۆشتنه که ی حاجیم کرد، وه کو جارن له گه ل رۆشتندا دوو ئه ژنوی دهنوشتانه وه، له و ساته دا رقم له و شیوه ریکردنه بوو، له دلی خومدا ده موت: ((تا ئه م گیزه گیزه ی تۆو خه لکه که بمینی ئه و وه زیره ش هه ر ده مینی)). بیریشم کرده وه ده بی حاجی سوپاسی خوا بکات که وه زیره که مان حه زی له کوپ نییه ئه گینا داوای ده کرد حاجی له گه لیدا بنوی بو ئه وه ی ناوی له لیستی تیرۆریستان بکوژیته وه.

له ماله که ماندا گیرساینه وه، به لام کام مال؟ به خته وه رترین که س له ماله که دا لانه جیقن بوو که له یه ک پوولوو یه ک وشه ی ئیمه تینه ده گه یشت، ته نها ئه وه ی ده زانی که گه وره کان (من و حاجیش لای ئه و له گه وره کانین) ماوه یه که شه پ ده که ن، شتیکی تریشی ده زانی: حاجی و من دیار نه ماین و دوایی هاتینه وه.

لانه ته نها خه فه تی دیارنه مانی حاجی هه بوو، وا ئه و خه فه تیشی نه ماو بووه وه به که ره بچکۆله که ی جارن. من که رقم له کچانه و رقم له بوو که شووشه کانیا ن و قسه کانیا ن و یارییه کانیا ن حه زم ده کرد من لانه بووما یه تا هیچم نه زانیایه.

لانه حاجی بینی و خو ی بو هه لدا، حاجیش به رزی کرده وه و سهری خسته ئاستی سهری خو ی، لانه پی و ت:

-حاجی له قله ق هیلانه که ت ته واو کرد؟

حاجیش پی و ت: نه خیر، چومه سهر عه موودیکی به رزی کاره با به لام بینیم حاجی له قله قیکی تر هیلانه ی

له سهر دروست كردوو ئيتر منيش گه رامه وه .

ئهم وه لامه ي حاجی له دارشتنی خومه چونكه ئه وه به و پيكي پيكيه قسه كه ي نه وت .

پوژو شه وه كه مان به ساردییه وه برده سهر، ساردییه كه جووله و قسه كانی لانه تيكيده دا، شه ویش بو جاريكي تر پيكيه وه له گه ل حاجيدا له ژوره كه ي خوماندا بووين، ههروه كو ئه وه شه وه ي پيش رويشتنی ئه ویش جيگه كه مان له سهر زه ويی ژوره كه دا داخست .

حاجی هيجی نه بوو بومي بگيرته وه، منيش شتی زۆرم هه بوو، دووباره كردنه وه ي باسی سهر كه شيبه كانی خوم ژيلمان كه خرابوونه پال ئه وه، بهرده بارانكردي مالى وه زيرو گرتي بهردانی و.. چيی تر؟ نازانم، هه ر هينده م ده زانی سنگم پر بوو له قسه به لام نه مده زانی چي بوون .

شه قيكمان له وه شه وه هه لداو شه قيكي تر له پوژه كه ي داوی ئه و .

مانه وه له ماله وه له گه ل دوو گه وره كه دا وه كو چوونه ميواني دۆزه خ بوو، به لام سهره پاي ئه وه دۆزه خه نه مانده ويست بچينه وه قوتابخانه، نه شممانده ويست بچينه دهره وه و ژيلمان ببينين.. ده بي ژيلمان چي بكات؟ شه و باوكم ئه و قسه يه ي پي وتين كه چه زمان لي نه بوو: چوونه وه بو قوتابخانه . بهرله وه ش فيكره كه ببته بابته ي موناقه شه له ده رگا دراو پووره روشناو مي رده كه ي، كاك خه سره و كه وا بزائم وتبووم پياويكي باشه، هاتنه ژوره وه .

يه كه م ماچ ماچي پوورم بوو بهر حاجی كه وت، دووه ميش بو من، لانه ش هاتو دوو ماچي فلقاويي بهر كه وت، هه رچه نده دايمك له وان نزيكتر بوو، هه ر ئه ویش بوو ده رگای بو كردنه وه به لام دوايه مين كه س بوو پوورم ماچي بكات، بيگومان به قيزه وه .. من وام هه ست كرد . دوو خوشكه كه پوومه تي يه كتريان ماچ كرد (پوومه تيان به يه كه وه نووساند به لام ده ميان لاركرده وه و ماچي هه وای ژوره كه يان كرد).

پوورم سه يری من و حاجیي كردو وتی:

ته واو؟

به لي ته واو، به لام به چ حالتيك . من وه لامی پوورم دايه وه :

وه زيره كه له حاجی خوش بوو .

ئه وه م وتو چاوم بو قوتوويه كي به تالی ساردی گيرا شه قيكي تي به لده م . ئيمه هيمن قسه مان ده كردو چاوه پيمان نه ده كرد پوورمان وا كتوپر تووره بي:

لي خوش بوو؟! گووی سه گی خوارد، لي خوشبوونی چي؟ ئه وه به شه قي ني ره كه ريكي له خوی ني ره كه رتروزی

لي هينا .

به داخه وه، مروژ هه موو جاريك له كاتی پيوستدا شته كانی بيرناكه ويته وه، ده بوايه ماويه كه تي به پايه تا دايمك بيربيكه ويته وه كه له و كاته ي وه زيره كه سه وداي له شی ده كرد فه رمانه كه ي پيگه يشت كه كو تايي به كيشه كه ي حاجی به يني، ئه وه ش بوو ئه وه فه رمانه ي كه وه زير به ((ئه مر ده كه ي .. ئه مر ده كه ي)) وه لامی دايه وه .

مه به ستمان نه بوو بزاني ئه و ني ره كه ره گه وره يه كييه، چه زمان ده كرد له جياتي ئه وه دايمك كاتی ته له فونه كه بيزانيايه، به لام چون بيزانيايه؟ ئه وه نه يده زانی، ناگاشي له هه وله كانی پوورم نه بوو، بويه ده رفه ت له به رده می

وهزيردا هه بووه بگاته ئامانجه كه ي خوى.. ئامانج؟ چون ئامانجيكه؟!
 ئه و درنده يه چهند ئافره تىكى وهزارهتو دهره وهى وهزارهتى له بهرده ستدايه ئيتريج خوشيه كه له و تاكه شه وهى
 داىكيكى ترساوى دلشكاو ده بينى؟ من نازانم، رهنگه گه ورهش بيم نه زانم، ئوميديشم هه يه دواى هه زاران سالى تر..
 هه زاران سال دواى مردنى هه موومان.. پوژى زيندوو بوونه وه مان سهر بۆ دۆزه خ شوپيكه مه وه و داوا له ئاگره كه بكم
 نهينى ئه و دلله بۆگه نهى ئه و درنده يه م پى بلى.

كو بوونه وه مان جاريكى ترو له يه ك مالدا هيج مانايه كى تيدا نه بوو، ئيمه وهكو ئيسقانك بووين له هه زار شوينه وه
 شكاهو و پاش هه زار نه شته رگه رى يه كى نه گرتوو. دواى مانگيك من و حاجى گه رايينه وه بۆ خويندن و ههر به
 فشه كه ي ولاتى خو مان وه رگيرايينه وه. قوتابخانه ملى نابوو و چاوه پي ئيمه ي نه كردبوو. باقويه كه ي ده واممان كرد
 دوايى ئه و و يش ته واو بوو، من دهرنه چووم و حاجى له جياتى نمره ي به رزى شه شى ئاماده يى هيج نمره يه كى
 نه ده گه يشته چل، واته كه و ته سالى داها تو بيئه وه ي بتوانى پاساو بۆ خوى بهينيه وه كه به ويستى خوى خوى
 خسته ساليكى تر.

منيش ههر ده بوايه بكه و تمايه، نهك ههر سه عى نه كردن خستى بهلكو گوينه گرتنيش له ماموستا. من نه مده زلى
 چى له وانه كاندا دهوترينه وه، وهكو چوونيش وه رگيريكى خراپ له ناو سهرمدا دانيشته بى ماموستا هه رچيه كه دهوت
 له ميشكمدا ده بووه شتيكى تر.

پوژيك ماموستا پرسىارى كردو وتى ئه گه ر مادده ي فلان و فلان تيكه ل بكرين ئاو يته كه ده بيته چى. منى ميشك
 فريوى هه لساند بۆ وه لام، منيش پرسىارى ((ئاو يته كه ده بيته چى؟)) م لا بووه ((حه ز ده كه ي بيته چى؟)).
 به خاوى هه لسام و وتم:

حه ز ده كه م بيمه وه زير كوژ.

پيكه نينى قوتابيه كان و ريباى كردمه وه، چوار نيشانه ي پرسىارم بينى به سه ر ته پلى سه رى ماموستادا
 هه لده به زنه وه. ماموستا، كه چاويلكه كه ي ده برى سكايه وه، له ميشكى خويدا وه لامى نيشانه ي يه كه مى دايه وه و زلى
 من به هه له له پرسىاره كه ي تيگه يشتووم، به لام هيشتا سى نيشانه ي ترى پرسىار ما بوون. ماموستا تيبينى خوى
 وت:

فیشه كى موختاركوژم بيستوو به لام پيشه ي وه زيركوژم نه بيستوو.

پوژيكى تر وه لاميكى قوولترم دايه وه. ماموستا ماتماتيك منى هه لساند بۆ ئه وهى مه سه له يه كى جه برى
 شيبكه مه وه. ده بوايه هاوبه شى گه وره دهر بكم ئه و و يش له نازانم چى و دوايى نازانم چى تر دهر بكم و ئه و هاوبه شه
 بۆ نازانم چى به كار بهينم. من له جياتى هاوكيشه و هيماى جه برى له سه ر ته خته ره شه كه دا نووسيم: ((گه وره كان درۆ

له گهل بچوکه کانداه ده که ن)).

ئه مجارهش قوتابییه کان پیکه نین، ئه مجارهش وریا بوومه وه. ته ماشای ته خته که م کرد، چاوه پیم کرد ماموستا پشته ملم بگری و بمکاته دهره وه، به لام بینیم ماموستا به سۆزه وه ته ماشام ده کات و نهرم پیم ده لی:

— به لی کوپم، گه وره کان هه میسه درۆ ده که ن.

من ده مزانی که ئیمه ی بچووکیش درۆ له گهل گه وره کانداه ده که نین، به لام ئه وه شم ده زانی که ئه و درۆ کردنه له ترسی هه ره شه یان لیدانی گه وره کانه، درۆکانی ئیمه ی بچووکیش زۆر له خۆمان بچووکترن و که متر زیانیان هه یه. ماموستا وتی دانیشه و به قوتابییه کی پۆله که ی وت هه لسی و چاره یه که بۆ ئه و مه سه له جه برییه بدۆزیته وه که به من نه دۆزرایه وه. ده شبوایه بنی ئه و مانگه بمزانیبایه بۆچی ماموستا پشتگیری ئه و هاوکیشه یه ی کرد که له سه ر ته خته ره شه که دا نووسیمو که تایه کی له وی تر قورستر بوو.

ئه و بنی مانگه، پۆژی به لینی زپین، واته پۆژی موچه وهرگرتن، ماموستاکه م بینی منداله بچوکه که ی بۆ بازلی بردوه، دیار بوو بۆ ئه وه ی شتیکی بۆ بگری، به لام دیاریش بوو بۆ شتی هه رزان ده گه را. ماموستاکه م کوپه که ی له دوکانه کانی شته گرانه کان و شته زیاده کان، که لای کوپه که ی شتی زیاده نین، وه کو پله یسته یشن و ئامیره جوراوجۆره کان، که پری ماله که ی ئیمه ن، دوور ده خسته وه. پووی ئه و کوپه ی له و شته گرانه وه وهرده چه رخاند وه ک چون پووی له شه ی تانیکی له عنه تی وهرده چه رخینی.

گه وره کان و بچوکه کان لای ماموستاکه م بریتی بوون له حکومه ت و میلیه ت، حکومه ت لای ئه و درۆ له گهل میلیه تا ده کات، ئه ویش ناچاره درۆ بۆ منداله که ی به ئۆنیته وه. منیش پیش ئه وه ی ئه و وانیه له ماموستاکه م فیریم له وه زیره که ی باوکم و دایکم فیری ببووم، له وه زیره که و ئه وانیه ی پشتی وه زیره که یان ده گرت ئه و ئه زموننه م ده سته که وتبوو، به لام مه به سستی من له و هاوکیشه له نگه هه موو گه وره کان و هه موو بچوکه کان بوو، بچوکه کانیش لای من بریتی بوون له ئیمه ی مندال. ماموستاکه شمان درۆ له گهل کوپه که یدا ده کات، به لام ئه و ناچاره، ئه ی بۆچی باوکمان و دایکمان درۆیان له گهلدا ده کردین؟ هه ر ناچار بوون؟ ئه گه ر وا بلین درۆیه کی تر ده که ن.

ژیلمان ئه و ماوه ی پیش گه رانه وه مان بۆ قوتابخانه به رده وام ته له فۆنی بۆ ده کردم چونکه زانیبووی حاجی گه راوه ته وه، سه ره تا پیم ده وت ناچه دهره وه، دواپی وه لام نه ده دایه وه، به لام دواپی ده وامکردنمان هه موو پۆژیک ده مبینی، له گهل ژیلمانیشدا باسی شتیکی دیکه م ده کرد؛ باسی ئه و خه لکه ی له گه ره که هه ژاره کانداه ده ژین، ئه وه شی وای لیکردم باسیان بکه ین دیمه نی پیاویک و کوپه که ی بوو.

من و ژیلمان ده پۆشتین و باسی درۆکردنی گه وره کانمان ده کرد کاتیک پیاوه که و منداله که یمان بینی پال به عه ره بانیه که وه ده نین و هاوار بۆ شته که یان ده که ن.. نازانم نه عل بوو یان قاپو سه تل و که وچک.. ژیلمان به رینیکی هه لگرت و گرتییه ئه و دوانه و هاواریکرد:

— تۆش درۆ له گهل منداله که ت ده که ی.

به رده که دوور له و پیاوه که وته سه ر زه وی، له گهل ئه وه شدا ویستی ته میمان بکات. عه ره بانیه که ی به منداله که ی سپاردو به جویندانه وه ویستی خۆی بگه یه نیته گیانمان، له ناوه راستی ریگه که شیدا دامرکایه وه وه قه ناعه تی کرد به چه ند جوینیک پیشکه شی دایکی هه ردوکمانی بکات. ئه وه لامان ئاسایی بوو، پیاوه که ئیمه ی نه ده ناسی و جوینه کانی

تایبته نه بوون، به دلتیاییه وه هه زاری وای به منداله که ی خوی داوه.
به ژیلمانم وت:

— درۆی ئه مانه بچوو کتره، به منداله که ی ده لئی فالانه شتت بۆ ده کرم تا بیده نگی بکات.

ههستیکی خوشه و بیستیشم بۆ دروست بوو بۆ ئه و پیاوه و منداله که ی و هاوچۆره کانیان و ته نانه ت بۆ
عه ره بانه که ی. ئه وانه له ناو خیزانه کانی ئیمه دا گالته یان پیده کراو به و که سه زمانه ده زانران که وه زیره که ههرسی
بۆ ده رکردنیان دانا بوو. هه زیکیشم بۆ دروست بوو بۆ ئه وه ی له نزیکه وه ژیا نی ئه و خه لکه بناسم، بزانه چۆن
بیرده که نه وه و ههست به چی ده که ن.

پۆژانی قوتابخانه م به ناره حه تی برده سه ر، پۆژانی پشووی هاوینیش هات و قورساییه کی گه وره یان له سه ر سنگم
لابرد، پۆژی وه رگرتنی نمره کانی ش میزم به دیواری قوتابخانه که دا کرد تا پیی بلیم به هه له دا نه چی و وابزانی خه فه تم
بۆ ئه و ده رنه چوونه م خواردوه. شتی له وه گه وره تر هه یه خه فه تی بۆ بخۆم.

پشووی هاوین ئاواتیکی گه وره م بوو، به لام پشوو به و درێژییه ی خۆیه وه له به رچاومدا کورت بوو. هه زم ده کرد
سالیکی بخایاندایه، هه زم ده کرد کاره ساتیک رووی بدایه و بیانوتایه سالی بیته وه قوتابخانه نا کریتته وه. من له خه یاله
به تاله کانی خۆمدا ده ژیا م، به لام دیار بوو حاجی به شیوه یه کی تر بیرده کرده وه، حاجی بریاری دابوو چۆن پشوو
هاوین به ریته سه ر.. پشووی هاوین؟! هه موو ژیا نی داها تووی.

— من ده رنه چووم و نا بم به شت.

حاجی ئه وه ی وت، به لام من ده مزانی ئه وه هۆی راسته قینه ی بریاره که ی نییه. حاجی بریاری داوه جاریکی تر
بروات و ئه مجاره نه گه ریته وه. بریاری داوه پۆشتنیک بی که سی ناسیاوی تیدا نه بی نی په شیمانی بکاته وه. حاجی
وه کو جاره که ی تر پۆشتنی باوکمان و دایکمان بۆ ده وامی کرد بووه ده رفه ت بۆ پۆشتنی خۆی. جانتا که ی
پیاچا بووه وه له ناو ژووره که ماندا وه ستابوو و بۆ دوا یه مین جار ته ماشای چۆله که کانی ئاسمانه که ی ده کرد که
هیچیان دیار نه بوون. دلم پر بوو و قاچیکم له و دیو دۆلی گریاندا بوو. زانیم حاجی راست ده کات و ناچیتته وه مالی
پوورمان، هه سته که م پیم ده لئی حاجی نابینمه وه، بی شیبینمه وه په نگه دوا ی ده یان سالی تر بی.

وینه ی حاجیم هاته پیش چاو ده یان سال دیار نامینی و دوا یی دیتته وه ئه م ماله، دیتته وه ده بینیم پیربووه، پشتی
کۆمبووه و پیشیکی کورتی سپی هه یه. به و پیرییه ش دله که ی دلی حاجیه منداله که ی جارانه.. به و پیرییه ش هه ر
حاجیه منداله که ی جارانه.

من ده مزانی حاجی به هۆی پرسیاره ئه زه لیبه که یه وه ده یه وی هه لئی، له و ماله هه لئی تا هه موو پۆژیک ئه و
پرسیاره به بینینی باوک و دایکی له به رده میدا ده رنه په ریته وه: ((ئه گه ر ئه و باوکم نییه ئه ی بۆچی باوکمه؟))، هه لئی
چونکه هه موو بینینیکی باوک و دایک بیرخستنه وه یه که بۆ درۆکردن.

تازه تا قوولترین په گی دلی گومانی له وه هه یه نه وزاد باوکیتی، ئه و په نگه کوپی وه زیره که بی، ئه و وه زیره ی

هينده رقى ئادهم له شهيتان حاجى رقى لاييه تى. من نهمده توانى بوى دووباره بكه مه وه كه له باوكمانم بيستوه باسى تهنه پينچ سال ريككه وتنى پر شه رمه زارى خوى و ژنه كهى كردوه بويه منيش و حاجيش كورپى ئه و باوكه ينو تهنه نات لانهش بوى نيه گومانى وا له خوى بكات. باسكردنى ئه و شته هه موو شته كانى ديكه ي بيرده خسته مه وه، پيوستيش ناكات باسى بكه مه وه چونكه له و گومانه به هيزتر نيه كه چۆته داييه وه. پينچ سالى ريككه وتنه كه به لگه ن بۆ ئه و پينچ ساله به لام كى ده يسه لمينى داىكى پيش ئه و پينچ ساله كه سى نه ناسيوه. كه واته پرسياره كهى حاجى له پروانگه ي گومانه كانيه وه زور راسته: ئه گه ر نه وزاد باوكى نه بى ئه ي بۆچى باوكيتى؟

حاجى ببوو به دوو كه رته وه، دياريش بوو له كو تايدا كه رتيكى ده كه وى و دهمرى و ئه وهى ترى ده مينيتيه وه و ده روات.. له م ماله ده روات، ئه و كه رتهش كه ده مينيتيه وه شيو او، پر نازاره. حاجى سه ره تا باسى ده رنه چوونى له قوتا بخانه نه كرد چونكه ده رنه چوون ئه نجاميكى چاوهر پيكراو بوو بۆ كورپيكى بريندار له قوتا بخانه دوور كه وتوته وه. ئه مرۆ بيانوى ده رنه چوونى هينايه وه، به لام بيانوه كهى راست نه بوو بويه هه مووى چهنه خوله كيك ژيا ئينجا حاجى له وه به هيزترى وت. حاجى پاش ئه وهى سه يرى بنمىچى ژوره كه مانى كردو به دل قسه ي له گه ل تارمايه كانى چۆله كه كانى كرد كتوپر وتى:

— سه يرى سكى داىكت خۆت كرد؟

نه مزانى چى ده لى، وه كو ده نگدانه وهش خوى وه لامى خوى دايه وه:

— سكى داىكتان به رز بووه. ده ميكه داىكت جلى فشى خوى له بهر خوى ده كات تا سكى خوى داپوشى.

ئه و قسه يه يانى چى؟ وه كو كه سيكم ليها ت ديويك هاتوته به رده مى و خستويه تيبه له رزه ي ترس به لام به هاو رپيكه ي ده لى ته ماشاى ئه م ديوه بكه چهنه جوانه. ده نگم له رزى:

— به لى ده ميكه بينومه به لام قه يدى چيبه؟ له جياتى سيان ده بينه چوار مندال.

يه كه م جارم بوو زه رده خه نه ي لاقرتتى ئه و مرۆقه و پره ببينم:

— چوار مندال؟ ئه ي ئه گه ر باوكى ئه و مندالنه كه ژماره كه يان سييه باوكى ئه و منداله نيه كه ژماره كه ي چوله

ئه ي بۆچى باوكيتى و كه ديتته دهره وه داىكى نايبات بۆ لاي باوكى خوى كه له و ماله نيه و ئه و باوكيتى؟

تازه هيجم بۆ ناكريت، حاجى بۆته يه ك پارچه گومان، حاجى برپارى داوه. ئه وسا باوكه كه ي باوكى بوو و پاله وانيشى بوو، كاره ساتى گه ورهش ئه و پۆژه بوو كه تووى گومان شوينى خوى له دليدا كرده وه، ئه وه تاش گومانىكى تر له و دۆله قووله تاريكه پر ناله يه وه دهرچووه. داىكى مندالئيكى ترى ده بى نه وزاديش هيج نالى، كه واته لاي ئه و نه وزاده شتىكى ئاساييه ژنه كه ي مندالئيكى ترى ده بى كه نازانى ئه و باوكيتى يان وه زيره كه يان هه ر شه يتانىكى تر.

ئىستاش حاجى و جانتا كه ي خه ريكن ئه و ژوره جييه لىن. من بيده سه لات وه ستابووم، هيجم بۆ نه ده كرا، درۆشم

بۆ نه ده كرا، درۆيه ك بۆ هيشتنه وهى كا كه م، تهنه توانيم تكايه كى گرياوى لئيكه م كه جيمنه هيلى:

— ئه ي من؟ من تهنيا بم؟

وه لامه كه ي زه رده خه نه يه ك بۆ ئه و خه فه ته بچوو كه م وه لگرتنى جانتا كه ي بۆ دهره وه بوو.

حاجی و جانتاکە ی گەیشتنە دەرگای دەرەوہ. دەرگاکی کردەوہ و لەناویدا وەستا، ئیستا نیوہی لەناو مالا کەدایە و نیوہکە ی تری لە کۆلان. دەستیم گرت بە لکو گەرمیی دەستم پەشیمانی بکاتەوہ بە لام ئەو تەماشای درەختەکانی حەوشەکە ی دەکرد، سەیری چۆلە کەکانی سەر درەختەکانی دەکرد، سیبەری زەرەخەنە یە ک لەسەر لیوی بوو وە ک بە چۆلە کەکان بلی کەمیک چاوەری بن وا دەگەمە لاتان.

تۆ لە خالەت دەچی، تۆ کۆری باوکی خۆتی... چۆن پالە وانە کەت جیدە هیلی؟

ئەوہم وتو حاجی بیستی، بە لام ھەر تەماشای درەختەکانی دەکرد، وە لامی دامەوہ:

ئەوسا پالە وانە ی من بوو، کە توورە دەبوو بۆ ئەو خەفەتم بوو، کە لیی دەدام بۆ ئەو گریانم بوو. لە دڵمدا دەپارامەوہ: پالە وانە کەم لیم مەدە، پالە وانە کەم لیم مەدە، حەز دەکەم گەر تر بی لەو توورە بوونە... بە لام ئیستا... ئیستا نازانم باوکمە یان ناباوکەم. دەبی پالە وانە ی من باوکی من بی ئەک ناباوکەم بی.

پەنگە راست بکات، بە لام هیشتا دایکمان ھە یە:

ئە ی دایکت؟ بە زەبییت بە دایکتا نایە تەوہ؟ حەز دەکە ی خەفەت بیکوژی؟ ئەمجارە برۆیتەوہ بە خەفەت دەمری.

دەنگی حاجی پەر بوو لە سۆزو زەرەخەنە کەم بینی، وابزانم بریسکە ی فرمیسکی کیش لە چاویدا:

توانا.. ھەموو رۆژیک دایکی من بۆ من ماچ بکە، بە دایکی من بلی حاجی لە تۆ خوۆش بوو، لە ئیشی تۆ خوۆش بوو، لە درۆی تۆ، لە درۆی تۆ کە ھەموو جاریک بە حاجیت وتبوو ئاگات لە کچەکان بی، حاجی لە تۆ خوۆش بوو، حاجی دایکی خوۆش دەوی.. ئەوہ بەو بلی.

ملوانکە یەکی لە گەرفانی دەرھینا شتیکی خری پێوہ کرابوو:

ئەوسا دلی ھەموومان خوۆش بوو، ئەوان دلیان خوۆش بوو بە ئیشی خراپی ئەوان و ئیمە بە مندالی ئیمە، پێش ئەوہی ئەو شتانە لە ئیمە پوویدات ئەم ملوانکە یەم کپیوہ. ویستم دیاری بی بۆ دایکم، لەم دیوہ پیاوہ کە ی بازار نووسیویەتی (ئاشنا) و لەم دیو نووسیویەتی (ئالان)... بیدە بەو و بلی حاجی دەلی دایە بیوورە لە حاجی دیارییە کە زۆر دواکەوت.. زۆر دواکەوت.

دەستم بۆ ملوانکە کە دریز نە کردەوہ، حاجی ئەوہی بینی و خستییە گەرفانم. جانتاکە ی ھەلگرت و پشستی تیکردم، قاچە کە ی تری کە تا ئەو ساتە لە حەوشە کە دا بوو خستییە ناو کۆلانە کە و ئیستا ھەموو لەشی لە دەرەوہی مالا کە مانە. ھیچی نەوت و چەند ھەنگاویک بە ناو کۆلانە کە دا رۆشت و دلم زیاتر گوشرا، دەم کردەوہ و ویستم بگریو بلیم مەرۆ، دەمم کراوہ بوو بە لام ھاوارە کە لە ناوہ وەمدا گیری خواردبوو، لە ناخدا ھاوارم دەکرد: مەرۆ! مەرۆ! دەگریامو ئەو دوور دەکەوتەوہ و پشستی لیم بوو، جاریکی تر وینە کەم ھاتە پێش چاو:

پاش دەیان سال دیتەوہ، دیتەوہ دەبیینمەوہ، پیر بووہ و پشستی کۆم بووہ و پشیتی کورتی سپیی ھە یە، نە ژنی ھە یە و نە مندال، بە تەنیا بە جانتاکە یەوہ لە دەرگای مالا کە مان دەدا و دەپرسی: باوکم دایکم ماون؟ نە خیر ئالان گیان نە خیر، دەمیکە نە ماون.. دوا ی تۆ بە خەفەتەوہ ژیان، بە خەفەتیشەوہ مردن، ئەو سەر کزدە کاتو دەلی: بمبەرە سەر گۆرە کە یان، دەمەوی بچمە سەر گۆرە کە یان و بونی خوۆلە کە ی سەری بکەم فرمیسک بە سەر کیلە کە ی بریژم، پێیان بلیم لیم خوۆش بن بە لکو لە ژیر خوۆلە وە بمبیستن و بلین ئالان گیان تۆ ھەر کورە خوۆشە ویستە کە ی خوۆمانی. ئالانی پیرە مپرد ئەوہ دەلی و بە قۆلی کراسە کۆنە کە ی فرمیسکە کانی دەسپری، لانەش ئەو کاتە ژنی کە و

چهند مندالتيكي ههيه، لانه دهنكي دهركاكه دهبيستي و كه دهبيني دواكه وتم دتته حه وشه، نايناسيته وه و دهپرسی: توانا بوجي ئه وهنده له گهل ئه و سوالكه ره پيره وه ستاوي؟ پارهيكي بدهري و وهره وه ژور، منيش دهگريم و دهليم لانه گيان ئه مه سوالكه ر نييه، ئه مه ئالان، كاكه ئالانه، ئه مه حاجييه.. حاجي له قله قه كه ي خومانه، دوور رويشتو ئيستا دلي بومان ليداوه و گهراوه ته وه.

نا ئالان گيان نا! مه پو، مه پو، دايكت و باوكت تويان دهوي! دايكت و باوكت تويان دهوي! به لام حاجي دووركه وت و دووركه وت، دوايي له پشت گوشه ي كو لانه دوورديزه كه ديار نه ما. حاجي رويشت... رويشت.

* * * * *

نه مزاني چهند وا له شويني خومدا مامه وه... زور مامه وه چونكه دايكم ورياي كردمه وه، دايكم بينيمي له ناو دهركاكه دا وه ستاوم و چاوم پر فرميسكه و ده مم كراوه ته وه و ده مه وي بگريم و هاوار بكه م. دياره دلي هه واله ناخوشه كه ي پي و تبوو، به دوو دهستي سه ري گرتم و به قورگيكي نووساوه وه هاواري كرد:

-توانا! ئالان؟ ئالان؟ چيي ليها ت؟

به وري ته ماشام كرد، و امزاني ئه و دواپوژهيه كه له بهر چاومدا دههات و ده پويشت و تيدا ئالانم به پيري دهبيني و دايكي و باوكي ده ميك بوو له ناو گوپردان، ته ماشاي دايكم كرد و وامدزاني له گوپ هاتوته دهره وه، بيستويه تي ئالان گهراوه ته وه و له گوپ هاتوته دهره وه بو بينيني.

دايكم توند رايوه شاندم و هوشي بو گه رانمه وه، رويشتني پيش ماويه كي حاجيم بيركه وته وه، ئينجا توند باوه شم پياكرد و گريانه كه م دهرچوو، سه د سال بوو نه گريا بووم:

-ئالان رويشت، ئالان رويشت و ئيتر ناگه رپته وه.

نه مزاني دايكم چون كه وت، له نيوان دوو دهستمه وه خزاو كه وته سه ر زه وي، نه متواني فرياي بكه وم، نه متواني بيهينمه وه هوش خوي، نه متواني رقم لي بي، نه متواني خوشمنه وي و لي خوش نه بم. كتوپرپيش توورپيش هيرشي بو بردم، توورپيش له چوله كه كاني ئالان، چوومه ناو باخه كه و به دواي به رد و چه ودا گه رام، به رد هه لگرت و گرتمه درهخته كان، به رد ده گرته چوله كه كان و هاوارم ده كرد:

هه مووي خه تاي ئيوهيه، هه مووي خه تاي ئيوهيه، بو واز له براكه م ناهين، بو وازي لي ناهين، بو وازي لي ناهين و هكو من سه ر شوپر بكات و هه موو شتيك قبول بكات.

ديسانه وه ويته كاني حاجي له رويژنامه كاندا بلاوكرانه وه، ديسانه وه وش ئه و ويته له سه ر ديواره كاندا هه لواسران، و هكو جاره كه ي تريش ئاگاداريه كه له سهريان نووسرا كه كورپيكي ته من ئه وهنده، بالا به رزو پوشاك ئاوا و ئاواناوي ئالانه و له مال دهرچوو وه و نه گهراوه ته وه، باري دهرووني نااساييه، ئه مه ش ژماره ي ته له فونه كه مانه بو هه ركه سيك زانياري له باره وه هه بي.

سكى دايكم گه يشته كۆتايى به رزبوونه وهى و نزيكه منداله كهى ئەم دنيايه ببينى. لانه جاريك بۆ ئالان ده گرياو جاريك به كورپه له كهى سكى دايكى دهوت زوو بيتته دهره وه و ئەو ديارببانه ببينى كه بۆى ئاماده كردون. گووى به سكى دايكييه وه دهنوا دهويست گووى له قيژه و پيكنه نيني منداله كه بى، جاريش بووه ده مى به سكى دايكييه وه دهنوا حيكايه تى ئەو حاجى له قهقهه قهى بۆ ده گياريه وه كه پۆشت و ئەو چاوه پروانه وه كو حيكايه تى مندالانى ولاته كانى تر به ديارببانه وه بيتته وه، ديارببانه كهش كۆرپه له يه كه له ناو قوماشيكي سپيدا به دهنوك هه لايگرتوه. دايكم گووى له و قسانه ده بوو و خهفه تى په نگواردوى دلى سهرى به لاي راست و چه پيدا ده جوولاند، زۆر جار ده گريا، زۆر جار دلۆپه فرميسكه كانى به سهر لانه دا ده تكان. لانه سهرى به رز ده كرده وه و ده پيرسى:

ـ دايه بۆچى ده گري؟ منداله كه له سكتدا هاروهاجى ده كات؟

جاريكى تر ده مى به سكى دايكييه وه دهنوا قسهى بۆ منداله كه ده كرد:

ـ به به جوانه كه خيرا وهره دهره وه با حاجى له قهقهه كه بهتھينى و بيتته وه. ئەگه ر نايهى من كاغه زيكي بۆ دهنوسم.

ئىنجا به منداله كه ده لى ئيمه كين:

ـ ئەو حاجى له قهقهه ناوى ئالانه برائى گهره مانه و پۆشتوو، باوكت ناوى نه وزاده و دايكت ناوى ئاشنايه، من ناوم لانه يه و دهرچووم بۆ دوو، كاكه شم ناوى توانايه و دهرچووه بۆ هيچ.

خۆشيبى ئەو منداله لانهى كردبووه هوى خهفه تى هه موو پۆژيكي دايكم. پۆژه كانيش تپه پرين و خهريكه منداله كه به زريكه و گريانه وه ديته ناو ئەم دنيايه مان.

له كۆتاييشدا منداله كه هات، له ناو گريانى خۆى و دايكي دا هات. قوتابخانه كرابوو وه، قوتابخانه به بى حاجى كرابوو وه.

دايكم شه و به په له بۆ نه خوشخانه برا، پوورم نه ويويست له گه ليدا پروات، به لام نه شيويست به ته واوه تى پشتمان تيبكات، ئەو شه وه له مالى خۆماندا لاي لانه مايه وه. من و باوكم به پيچه وانى رينمايه كانى نه خوشخانه كه له نزيك ژوورى مندالبون چاوه پيمان ده كرد، دلمان به و منداله خوش نه بوو و هه موو دوعايه كمان بۆ دايكى بوو، له ژانيشما باوكم و خهفه تبار نه ببينبوو، خهفه تى هيندهى بۆ هينا ويستى ده موچاوى خويم لى بشاريته وه، پشتم تيكرد تا ريگهى پيبدەم بهر بۆ ههسته كانى به ره لا بكات، ئەويش پرويكرده ديوارى دالانه كه و ده موچاوى پيوه نووساند.

گويمان له هاوارى دايكم بوو، كه متر هاوارى نازار، زۆرتر هاوارى گريان. پاش چاوه پيكردينش له جۆرى چاوه پيى حسابى پۆژى قيامهت كه بيستبووم هه زاران سال ده خايه نى گويمان له قيژهى منداله كه بوو، منداله كه قيژاندى و دايكم رزگارى بوو، به لام هيشتا ده گريا و هاوارى ده كرد، به گريانه وه هاوارى بۆ حاجى كرد، له دواى قريشكهى كۆرپه له كه به گريانه وه هاوارى دريژى كرد: حاجيبيبيبي.

گويم له دهنگى ئافره تىكى خزمى خۆمان بوو به دزى دايكمه وه پيده كه نى و ده يوت ئەو منداله چه ند ناشيرينه، هه ر ده لى ئالانه به لام پوومه ته كانى قوپاوترن.

وابزانم يه كه مندالى جيهانم هينده لاي ژوورى مندالبون بمينيتته وه، فه پاشه كانيش ئەوه يان زانى بۆيه شه قتيكيان بۆ ماله وه تپه لدام و تيان شه و درهنگه بچۆره وه مال. ميتردى پوورم منى برده وه ماله وه. له

سه یاره که ی دابه زیمو چاوه پړی کرد له ده رگا بدهم ده رگام بۆ بکریته وه و بچمه ژوره وه. له ده رگام نه داو به یادی جارانه وه به سهر دیواره که دا هه لگه پام و خۆم خسته حه وشه که، میردی پوورم لیخو پرییه وه و پیش ده رچوونی گویم لی بوو سهر سوپمانی خۆی له ئیشه کانی ئه و خیزانه سهیره ده رده پړی.

ماله که مان خامۆش بوو، بیده نگ بوو، پاش هاوارو گریانی دایکم قریشکه ی منداله که و دهنگی سه یاره ی میردی پوورم له پړه موو شتیك بیده نگ بوو.

چوومه هۆله خامۆشه که و بینیم پوورم له سهر کورسییه که دانیشتووه و هه ردوو دهستی خستۆته سه ری میزه که ی به رده می، سه ری له ناوی ئه و دوو دهسته ی ون کردوو، نوستوو یان بیرده کاته وه؟ له دیمه نی دایکم ده چووشه یی گرتیبه ردانی مالی وه زیر.

لانه له سهر زه ویی هۆله که دا نوستبوو، وه کو هه موو جاریکی تر به ده ما که وتبوو، قاچیکی دریز کردبووه وه و قاچه که ی تری نوشتاندبوو، دوو دهستی به نوشتاوی بۆ پیشه وه بردبوو، وه کو بۆقیك بوو مه له ی ده کرد. لای سه ری لانه وه دهفته ری وینه بوو، قه له مه رهنگا و پرهنگه کانیسی له ته نیشتیدا په رشوبلا و بیبون، دهستم دایه دهفته ری وینه که و ئه و وینانه م بینی که پیش نوستن کردبوونی، وینه کانی بۆ قوتا بخانه کردبوو.

دهفته ری وینه ی لانه هینده ی تر خه فه تباری کردم. بینیم وینه ی حاجی له قله قی کردوو به پیوه وه ستاوه و قاچیکی نوشتاندوو، ده موچاوی حاجی له قله قه که ده موچاوی ئالان بوو، ده موچاویکی دریزو باریک، قژیسی له ناوه راستدا به دوو لای راستو چه پدا جیا ببوو وه. وینه ی چه ند که سیك به بچووی کرابوون، دیار بوو خۆی و خۆم دایکمان و باوکمان بوو. مندالیکی بچووکیش له ناو قوماشیکی سپیدا بوو. لانه له ته نیشته ئه و منداله دا رسته یه کی نووسیوو و خه تیکی لاری له و رسته یه وه بۆ سه ری منداله که دریز کردبوو گوایه ئه وه قسه ده کات: ((کاکه حاجی گیان خیرا وهره وه، من پیش تو گه ی شتم)).

به سووکی دهستم دا له شانی پوورم. به هیواشی سه ری به رز کرده وه و تی:

ته له فۆنم بۆ باوکت کردو وه لآمی نه بوو.

پیام وت:

ته واو بوو، کور بوو یان کچ، نازانم، ته نها ئه وه ده زانم منداله که ی بوو.

به یانی زوو له مال ده رچووم. هیشتا نیو سه عات بۆ یه که م وانه مابوو، وتم کات ده به مه سه رو له کۆلاتیکی تره وه ده پۆم، خۆزگه ش نه پۆشتمایه. له و کۆلانه دا وینه که ی کاکه م بینی له گه ل ئاگادارییه که؛ وینه ی ده موچاوی، ده موچاویکی دریزو باریک، دوو گوویی بۆ ناوه وه قوپاون، قژ له ناوه راستدا به لای راستو چه پدا بۆته دوو به ش، له گه ل زه رده خه نه یه کی بچووی که سیکی وپ. ئه و خه لگه ی وینه که ی ده بینن و ئاگادارییه که ده خویننه وه وا ده زلن شیتیکه و له مال هه له اتوو، له رقا دهستم دایه وینه که و لیمرده وه، به توورده ییه وه له توپه تم کرد، دوو گه نج له پشته وه ده پۆشتن و چاویان لیبوو، بیئه وه ی ئاورم لیبده نه وه ئه و دوو بیئاگایه گالته یان پیکردم:

دیاره پالئوراوی حزه که ی تره و له هه لبژاردن مونا فه سه ی ده کات.

کاغه زه دپاوه که م هیشتا له ناو ده ستدا بوو، توندو به رقه وه بۆ ئه و شوینه هه لمدا که دوو گه نج که پرویان تیکردبوو، هاوارم کرد به لآم ئه وان دوورکه وتبوون:

-حاجی له ئیوه پیاوتره.. له ئیوه و له باوکتان پیاوتره، ئیوه قبولی ده که ن، ئیوه هه موو شتیك قبول ده که ن و ده میننه وه، به لام ئه و قبولی نه کردو پۆشت.

له بهینی ددانه کانیشمه وه له وه خراپترم پی و تن: ((بیئه خلاقینه)). ئه وهی به سه رما هاتبو و فیری کردبووم ئه خلاق، یان راستتر بیئه خلاق، هه ر ئه وه نییه که دوو گه وره ی ماله که مان و شیرین خان و وه زیره که یان ده یان کرد. ئه وه ته نها یه که رهفتار بوو له ناو هه زاران.. درۆکردن یه کی که له بیئه خلاقیه گه وره کان.. قبول کردنی هه له ش یه کی که تره. لای من ئه و دوو گه نجه هه رچی هه له کانی کۆمه لگه که یان پی قبول بوو، به وانه ی ناو خیزانی خوشیان، حاجی لای من به ئه خلاقترین که س بوو.. زۆر له خوشم زیاتر.

له قوتابخانه ئاگام له وانه کان نه بوو، ته ماشای ده رگای پۆله که م ده کردو بیرم له پروداوه کان ده کرده وه، ئه و پروداوانه ی قهت به خه یالدا نه ده هات ئیمه ی مندال تووشیان ببین، بیرمه کرده وه ئه وسا حاجی له پۆلیکی تردا داده نیشته و گوپی بو مامۆستا ده گرت یان ته ماشای په نجه ره که ی ده کرد به لکو چۆله که یه که له ئاسماندا ببینی. وامده زانی هیشتا حاجی له و پۆله دایه، پاش که میکیش که زهنگی پشوو لیده درۆ ده چمه ده ره وه و ده بیینم، که میک قسه ی له گه لدا ده که م، دوایی بو لای هاوړیکانم راده که م، شه ره شه قیان له گه لیان ده که م و باسی مۆبایل و پله یسته یشن و یاریی تازه یان بو ده که م.

دهستم کرده ناو جانتا که م و به دزیی مامۆستا وه کردمه وه. کاغه زیکی گه وره م ده رهینا، کاغه زه که ی ده فته ری وینه ی لانه بوو که وینه ی حاجی و خۆمانی له سه ر بوو، به دزیی لانه لیم کردبو وه. خسته مه سه ر میزی به رامبه رم، ته ماشام کردو نووسینه کهیم خوینده وه؛ منداله تازه که یه به حاجی ده لی: ((کا که حاجی گیان خیرا وه ره وه، من پیش تو گه یستم)). ته ماشای وینه که م کردو جاریکی ته ماشام کرده وه، ده جار نووسینه که ی سه ره شیم خوینده وه، له کۆتاییشدا که زهنگی پشوو لیدا به قه له می خۆم له سه رم نووسی:

((منیش چاوه رپتم حاجی گیان.. وه ره وه! وه ره وه! گه وره کان نه گۆراون و هه ر درۆی خۆیان ده که ن، دوو گه وره ی ماله که شمان ده لێن له مپۆوه درۆی تر ناکه ن، حاجی گیان وه ره وه، ئیتر منداله تازه که وه کو ئیمه له ناو درۆدا گه وره نابی)).